

DEBATES OF THE ASSAM LEGISLATIVE ASSEMBLY

Wednesday, June 13, 1973

The house met at 10 A. M. in the Assembly Chamber,
Dispur with Mr. Speaker in the Chair.

STARRED QUESTION AND ANSWERS

(To which oral replies were given)

বি : প্রাথমিক স্বাস্থ্য কেন্দ্র।

শ্রীগিৰীন্দ্র চৌধুরীয়ে সুধিছে :

*১১২। মাননীয় স্বাস্থ্য বিভাগৰ মন্ত্ৰী লহোদয়ে অনুগ্রহ কৰি জনাবনে—

(ক) কমলপুৰ প্ৰাথমিক স্বাস্থ্য কেন্দ্ৰৰ বাবে সজা ঘৰ আদি ১৯৬৮ চনতে আৰম্ভ কৰা কথাটো চৰকাৰে জানে নে ?

(খ) আজিও সেই ঘৰ আদি সম্পূৰ্ণ নোহোৱাৰ ফলত সেই অঞ্চলৰ ৰাইজে অশেষ কষ্ট আৰু বেদনা ভোগ কৰি থকা কথাটো চৰকাৰে জানে নে ?

(গ) যদি জানে ঘৰবিলাক কি কাৰণে আজিলৈকে সম্পূৰ্ণ কৰিব পৰা নাই ?

(ঘ) ঘৰ নিৰ্মাণ কাৰ্য্য কেতিয়া মানে সম্পূৰ্ণ কৰিব পাৰিব, ইয়াৰ এটা স্পষ্ট উত্তৰ দিব নে ?

শ্রীছত্ৰসিং টেৰণ (স্বাস্থ্য মন্ত্ৰী) য়ে উত্তৰ দিছে :

(ক)—কমলপুৰ প্ৰাথমিক স্বাস্থ্য কেন্দ্ৰৰ ঘৰ সজা কাম ১৯৭১ চনৰ পৰা আৰম্ভ হৈছিল। ১৯৬৮ চনৰ পৰা নহয়।

(খ)—এই বিষয়ে চৰকাৰ অৱগত আছে।

(গ)—মূল স্বাস্থ্য কেন্দ্ৰৰ ঘৰ, স্বাস্থ্য ৰিফাৰা, ড্ৰাইভাৰ আৰু চতুৰ্থ শ্ৰেণীৰ চাৰকৰিয়ালৰ ঘৰৰ বাহিৰে বাকীবিলাক ঘৰৰ কাম সম্পূৰ্ণ হৈছে। এইবিলাক ঘৰৰ কাম লোহা, বিলাতী মাটি আদি গৃহনিৰ্মাণৰ সামগ্ৰীৰ যোগানৰ অসুবিধাৰ বাবে সম্পূৰ্ণ কৰিব পৰা হোৱা নাই।

(ঘ)—(গ) প্ৰশ্নৰ উত্তৰৰ পৰিপ্ৰেক্ষিতত এই প্ৰশ্ন নুঠে।

শ্রীগিৰীন্দ্র চৌধুরী :—অধ্যক্ষ মহোদয়, মই জনামতে ১৯৬৮ চনতেই এই প্ৰাথমিক

স্বাস্থ্য কেন্দ্রটো আৰম্ভ কৰিছিল। এইটো তৈয়াৰ কৰোঁতে কিয় ইমান দিন পলম হল ইয়াৰ নিশ্চয় এটা কাৰণ আছে। গতিকে মন্ত্ৰী মহোদয়ে ইয়াৰ কাৰণ ব্যাখ্যা কৰি অনুসন্ধান কৰিবনে ?

শ্ৰীছত্ৰসিং টেৰণ (মন্ত্ৰী, স্বাস্থ্য বিভাগ) : এইটো কিয় সম্পূৰ্ণ কৰিব পৰা নাই সেই কথা 'গ' প্রক্সোত্তৰত উল্লেখ কৰা হৈছে। এতিয়ালৈকে যিবিলাক ঘৰ বাকী আছে সেইখিনি সম্পূৰ্ণ কৰিব নোৱাৰিলেও তাৰ আধা কাম আগবাঢ়ি আছে।

শ্ৰীদেবেন বৰা : অধ্যক্ষ মহোদয়, চৰকাৰৰ প্ৰবৰ্ত্তন আছে বুলি মন্ত্ৰী মহোদয়ে কৈছে, অগবত থাকিলেই সমস্যা সমাধান হবনে ?

শ্ৰীছত্ৰসিং টেৰণ (মন্ত্ৰী, স্বাস্থ্য বিভাগ) : সেইবাবেই বিভিন্ন যিবিলাক ব্যৱস্থা লোৱা হৈছে সেইবিলাক উল্লেখ কৰা হৈছে।

শ্ৰীপ্ৰেমধৰ বৰা : এই আটনি ক্ৰিয়াক টকা দিয়া হৈছিল আৰু ক্ৰিয়াক টকা ধৰছ কৰিলে ?

শ্ৰীছত্ৰসিং টেৰণ (মন্ত্ৰী, স্বাস্থ্য বিভাগ) : সেইটো হিচাপ এতিয়া ঘোৰ হাতত নাই। বিচাৰিব লাগিব।

শ্ৰীআতাউৰ ৰহমান : চৰকাৰে এইটো জানেনে যে বিভাগীয় কৰ্মচাৰী সকলে ইচ্ছাকৃতভাৱে ঘৰ সজা কামত হেঁয়ালী কৰি টকাৰ অংশ কিছুবটাই দি পৰোক্ষভাবে লাভবান হয়।

শ্ৰীছত্ৰসিং টেৰণ (মন্ত্ৰী, স্বাস্থ্য বিভাগ) : এইটো মই নাজানো।

শ্ৰীমানবেন্দ্ৰ শৰ্মা : মন্ত্ৰী মহোদয়ে জনাবনে এই ঘৰবিলাক কোন বিভাগৰ দ্বাৰা বনোৱা হয় ?

শ্ৰীছত্ৰসিং টেৰণ (মন্ত্ৰী, স্বাস্থ্য বিভাগ) : এই ঘৰবিলাক গড়কাপ্তানী বিভাগৰ দ্বাৰা বনোৱা হয়।

ডাঃ ভূমিধৰ বৰ্মন : গড়কাপ্তানী বিভাগৰ দ্বাৰা এই ঘৰবিলাক বনোওঁতে বহুতো পলম হয়। গতিকে চৰকাৰে মেডিকেল বিভাগৰ কাৰিকৰী শাখা খুলি এই ঘৰ বিলাক বনাৰৰ কাৰণে সুকীয়া ব্যৱস্থা কৰিবনে ?

শ্ৰীছত্ৰসিং টেৰণ (মন্ত্ৰী, স্বাস্থ্য বিভাগ) : এই কথা আৱাৰ ইয়াত নাই। কেৱল স্বাস্থ্য সম্পৰ্কীয় কাম যাতে সোনকালে হয় তাৰ বাবে আমি গড়কাপ্তানী বিভাগৰ লগত আলোচনা কৰি "স্বয়ং সম্পূৰ্ণ এটা চেল বাধিবলৈ চেষ্টা কৰিছো।

ডাঃ ভূমিধৰ বৰ্মন : ফেমিলী প্লেণিঙৰ কাৰণে যিবিলাক ঘৰ বান্ধিবলৈ দিয়া হৈছিল তাৰ বাবে মেডিকেল বিভাগৰ নিজা শাখা নথকাৰ ফলত এই ঘৰবিলাক আজিও

হৈ উঠা নাই—এই কথা চৰকাৰে জানেনে ?

শ্ৰীছত্ৰসিং টেবণ (মন্ত্ৰী, স্বাস্থ্য বিভাগ) : প্ৰশ্নটোত বিশেষ এটা প্ৰাথমিক কেন্দ্ৰৰ কথা আছিল, তথাপি মই কওঁ যে পাৰ্থমায়ে গড়কাণ্ডানী বিভাগেও এই ঘৰ বিলাক সম্পূৰ্ণ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছে আৰু ইতিমধ্যে কিছুমান ঘৰ সম্পূৰ্ণ হৈছে।

শ্ৰীকবীৰ চন্দ্ৰ বয় প্ৰধানী এই ঘৰবিলাকৰ আঁচনি লোৱাৰ পাছত প্লেন আৰু এণ্ডিমেট কৰা হয়, এতিয়া ঘৰৰ কাম অসম্পূৰ্ণ হৈ আছে। গতিকে এই প্লেন আৰু এণ্ডিমেট আকৌ পৰিবৰ্তন হ'ব বুলি চৰকাৰে ভাবেনেকি ?

শ্ৰীগিৰীন্দ্ৰ চৌধুৰী : মই সুধিব বিচাৰিছো যে আমাৰ প্ৰগতিশীল ৰাজ্যৰ কাৰ্য্য কলাপ এইদৰেই চলিব নেকি ? আৰু অনুবিধা, অসমৰ এনেধৰণৰ কাৰ্য্যকলাপেৰে ৰাজ্য চলিবলৈ চৰকাৰে সিদ্ধান্ত লৈছেনেকি ?

শ্ৰীছত্ৰসিং টেবণ (মন্ত্ৰী, স্বাস্থ্য বিভাগ) এইটো হাইপথেটিকেল প্ৰশ্ন যদিও মই ক'ব বিচাৰিছো যে অনুবিধা যিখিনি আছে ইচ্ছা থকা "স্বৰ্বেও সময়ত আমি কাম কৰিব পৰা নাই। এনেবোৰ কাৰণতেই আমাৰ কামবিলাক সম্পূৰ্ণকৈ কৰাৰ ক্ষেত্ৰত পলম হয়।

শ্ৰীজুলাল বৰুৱা : বিশেষকৈ এই 'ঘৰবিলাক' "স্বাস্থ্য" বজাৰ কাৰণে সোনকালে কৰিবলৈ দিয়া হৈছিল আৰু চৰকাৰে নীতিগত ফালৰ পৰা গাওঁ অঞ্চলত "স্বাস্থ্য"ৰ বাবে বিশেষ ব্যৱস্থা লবলৈ "স্বাস্থ্য" কেন্দ্ৰ কৰা হৈছে। গতিকে মেডিকেল বিভাগে এটা অনুষ্ঠান স্বকীয়াকৈ খোলাত চৰকাৰক কি অনুবিধা থাকিব পাৰে ?

শ্ৰীছত্ৰসিং টেবণ (মন্ত্ৰী, স্বাস্থ্য বিভাগ) : মই ভাবো নতুন "স্বাস্থ্য" বিভাগ খোলাতকৈ যিটো সংখ্যা আছে সেইটোকে ভালকৈ গঢ়ি তুলিব পাৰিলে যথেষ্ট লাভজনক হ'ব।

শ্ৰীজালালউদ্দিন আহমেদ : গাওঁ অঞ্চলত কিছুমান প্ৰাথমিক হেথ ইউনিট আছে, সেইবিলাকত ডাক্তৰ আছে কিন্তু ঔষধপাতি নাই। ফলত বহুতো সময়ত ৰোগীৰ বাবে পানীকেই ঔষধ হিচাবে যোগান ধৰে এই কথা মন্ত্ৰীমহোদয়ে জানেনে ?

শ্ৰীছত্ৰসিং টেবণ (মন্ত্ৰী, স্বাস্থ্য বিভাগ) : পানীকেই ঔষধ হিচাবে যোগান ধৰা বুলি মই নাজানো ?

ড॰ ভূমিধৰ বসু : বিহুদিয়া হেথ ইউনিটত ফেমিলি প্লেনিঙৰ ডাক্তৰ দিছে নেকি ?

শ্রীছত্ৰসিং টেবণ (মন্ত্রী, স্বাস্থ্য বিভাগ) : সেই প্রশ্নৰ উত্তৰটো মই এতিয়াই দিব নোৱাৰো—চাব লাগিব।

শ্রীমতী তকলতা বৰা অধ্যক্ষ মহোদয়, কিছুমান ফেমিলী প্লেনিং চেণ্টাৰত মাষ্টাৰ অব চার্জাৰী অহ'তা থকা ডাক্তৰক নিযুক্ত কৰা হৈছে নেকি ?

শ্রীছত্ৰসিং টেবণ (মন্ত্রী, স্বাস্থ্য বিভাগ) : তেনেকৈ মাষ্টাৰ অব চার্জাৰী অহ'তা থকা ডাক্তৰ পৰিয়াল পৰিকল্পনাত নিয়োগ কৰা হৈছেনে নাই কব নোৱাৰো। মাননীয় সদস্য গৰাকীয়ে যেতিয়া এই বিষয়ে দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিছে সেই বিষয়ে চাব পৰা হ'ব।

ডাঃ ভূমিধৰ বৰ্মন মাষ্টাৰ অব চার্জাৰী অহ'তা থকা ডাক্তৰ পৰিয়াল পৰিকল্পনা বিভাগত আছে সেইবিলাক ডাক্তৰক চিভিল হস্পিটালত দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিবনে বাইজৰ সুবিধাৰ অৰ্থ ?

শ্রীছত্ৰসিং টেবণ (মন্ত্রী, স্বাস্থ্য বিভাগ) : চিভিল হস্পিটালত দিয়াৰ আপত্তি নাই কিন্তু লগে লগে আমি এই কথাটোও চাব লাগিব যে ফেমিলী প্লেনিং চাব চেণ্টাৰত আৰু প্ৰাইমাৰী চাবচেণ্টাৰৰ দক্ষতা সম্পন্ন অস্ত্ৰোপচাৰৰ প্ৰয়োজন।

শ্রীতুলাল চন্দ্ৰ বৰুৱা অধ্যক্ষ মহোদয় এই কথাটো সচা যে গাবুলীয়া অঞ্চল-টো মাষ্টাৰ অব চার্জাৰী অহ'তা থকা ডাক্তৰৰ দৰকাৰৰ কিন্তু ফেমিলী প্লেনিংত যিবিলাক ডাক্তৰৰ মাষ্টাৰ অব চার্জাৰী অহ'তা আছে সেই সকলে উপযুক্ত ডাক্তৰী সা-সৰঞ্জামৰ অভাবত অস্ত্ৰোপচাৰৰ কাম কৰিব পৰা নাই। গতিকে তেওঁলোকে যাতে দক্ষতা অস্ত্ৰোপচাৰত দেখুৱাব পাৰে তাৰ বাবে চিভিল হস্পিটাল বা আন ঠাইত দিব পাৰিনে, নহয়তো যত আছে তাতেই অস্ত্ৰোপচাৰৰ সুবিধা দিব পাৰিবনে ?

শ্রীছত্ৰসিং টেবণ (মন্ত্রী, স্বাস্থ্য বিভাগ) : যদি তেওঁলোকক অস্ত্ৰোপচাৰৰ সুবিধা দিব পৰা নাযায় তেতিয়াহলে তেওঁলোকৰ দক্ষতা প্ৰকাশ নাপাব, গতিকে এই ডাক্তৰ সকলক সুবিধা দিবলৈ চেষ্টা কৰিব লাগিব।

শ্রীগিৰিণ চৌধুৰী এই যে পৰিয়াল পৰিকল্পনা কৃতকাৰ্য্য কৰিবলৈ যোৱাতো সচা কিন্তু তাত ঔষধ নিদিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিছে নেকি ?

শ্রীছত্ৰসিং টেবণ (মন্ত্রী, স্বাস্থ্য বিভাগ) : নিশ্চয় দিব লাগিব।

Shrimati Renuka Devi Barkataki One of the main architects of the new Government has become the biggest critic of the Government. Any way, may I know from

the Minister whether Government has proposed to put Doctors in the Family planning Centres now they are going to have?

Shri Chatra Sing Taron (Minister, Health) Not in the Family planning Sub-Centres but in the Main Centres we are always trying to post doctors whenever they are available

Shrimati Renuka Devi Barkataki : Whether Government have recruited doctors to the main Family planning Centres?

Shri Chatra Sing Taron (Minister, Health) We don't require different recruitments. They are in the same cadre of service to Assistant Surgeon.

Started Q No 113 was not put as the Hon'ble members was absent.

বিঃপ্রাইউড ফেক্টরী।

শ্রীমতী তরুলতা ববাই সুধিছে

*১১৪। মাননীয় বন বিভাগৰ মন্ত্রী মহোদয়ে অনুগ্রহ কৰি জনাবনে—

(ক) ডিব্ৰুগড় জিলাত প্রাইউড ফেক্টরী বিলাকত চৰকাৰে যোগান ধৰা ১৯৬১ চনৰ পৰা ১৯৭১ চনলৈকে কাঠৰ পৰিমাণ কিমান?

(খ) চৰকাৰে যোগান ধৰা প্রতি ঘনফুট কাঠৰ মূল্য বজাৰৰ মূল্যতকৈ আটাইতকৈ কম নেকি?

(গ) কম মূল্যত ফেক্টরী বিলাকত কিয় কাঠ যোগান ধৰিব লগা হয়?

(ঘ) চৰকাৰে এইখিনি বেহাই দি বছৰত ডিব্ৰুগড় জিলাত কিমান বাজহ হেৰুৱাছে?

(ঙ) কাঠৰ ঠিকাদাৰ সকলে এটা কাঠৰ কুপৰ ৮০ ভাগ কাঠ বাধ্যতামূলক ভাৱে প্রাইউড ফেক্টরীত যোগান ধৰিব লাগে কিয়?

(চ) ভৱিষ্যতে ঠিকাদাৰ সকলক কাঠ যোগান ধৰা কথাটো উঠাই দিয়াৰ চিন্তা কৰিছে নেকি অথবা শতকৰা ৮০ ভাগ কাঠ বাধ্যতামূলক যোগান ধৰা কথাটো চৰকাৰে ইতিমধ্যে উঠাই ললে বাজহ বেছি হোৱাৰ সম্ভাৱনা আছে নেকি?

শ্রীপৰমানন্দ গগৈ (বন বিভাগৰ মন্ত্রী) য়ে উত্তৰ দিছে

(ক)—যোগান দিয়া কাঠৰ পৰিমাণ মুঠ ১, ৪২, ৮, ৭৮৫ ঘন ফুট। প্রাইউড ফেক্টরী বিলাকক চৰকাৰে এক নিৰ্দ্ধাৰিত মূল্যত কাঠ যোগান ধৰে। এই নিৰ্দ্ধাৰিত মূল্য মুকলি বজাৰত বিক্ৰী হোৱা কাঠৰ মূল্যতকৈ

কিছু কম, কিয়নো মুকলি বজাৰত “প্লাইউদ” কম পৰিমাণেহে বিক্ৰী কৰিবলৈ এৰি দিয়া হৈছে।

(চ) কলিকতাৰ প্লাইউদ ফেক্টৰী বিলাকৰ উৎপাদন ব্যয়ৰ তুলনাত অসমৰ ফেক্টৰী বিলাকৰ উৎপাদন ব্যয় বহুত বেছি। একে দামতে কাঠ কিনি অসমৰ ফেক্টৰীয়ে কলিকতাৰ ফেক্টৰীৰ লগত ফেৰ মাৰিব নোৱাৰে। এই বিলাক ৰিবেচনা কৰি চৰকাৰে অসমৰ ফেক্টৰীবিলাকক এক নিৰ্দ্ধাৰিত মূল্যত কাঠ যোগান ধৰিছে যাতে ফেক্টৰীবিলাক বন্ধ নোহোৱাকৈ চলি থাকিব পাৰে।

(ঘ) প্ৰশ্ন তুলে। যিহেতু চৰকাৰে এক নিৰ্দ্ধাৰিত মূল্যতহে কাঠ বিক্ৰী কৰে। আৰু বাজহ হিচাবে বয়েলটি আৰু প্ৰশাসনীয় খৰচহে পায়। দাম কম-বেচি হলে বিক্ৰীদাৰ ঠিকাদাৰেহে পাব।

(ঙ) প্লাইউদ ফেক্টৰী সমূহ চলি থাকিব পৰাকৈ যাতে নিৰ্দ্ধাৰিত মূল্যত আৱশ্যকীয় পৰিমাণ কাঠ পায় সেই কাৰণেহে কুপৰ ঠিকাদাৰ সকলে কুপন ৮০ ভাগ কাঠ বাধ্যতামূলকভাৱে চৰকাৰৰ যোগেদি প্লাইউদ ফেক্টৰীত যোগান ধৰিব লাগে।

(চ) বিষয়টো মূখ্য বন সংৰক্ষকে পৰীক্ষা কৰি আছে।

শ্ৰীমতী তৰুলতা বৰা : অধ্যক্ষ মহোদয় এই যে (ক) ৰ প্ৰশ্নৰ উত্তৰত কৈছে যে যোগান দিয়া কাঠৰ পৰিমাণ মুঠ ইমান, উপকল্প হিচাব মতে চৰকাৰে বাজহ হেৰাইছে নেকি ?

শ্ৰীপৰমানন্দ গগৈ : নিৰ্দ্ধাৰিত দৰত আমি পাই আহিছো।

শ্ৰীগিয়াচুদ্দীন আহমেদ : মুকলি বজাৰত যিমান মূল্য সেই অনুপাতে প্লাইউদ ফেক্টৰীত দিয়া হয় যিটো, তাত লোকচান হয় নেকি ?

শ্ৰীপৰমানন্দ গগৈ (মন্ত্ৰী) : ১৯৬১ চনৰে পৰা আমাৰ প্লাইউদৰ দৰ কেইবাবাৰো বঢ়োৱা হৈছে, আৰু সেই কাৰণেই শতকৰা ২০ ভাগ ঠিকাদাৰে সমতা পাব আৰু সেইমতে বেচি পৰিমাণৰ দামত বিক্ৰী হয়।

শ্ৰীবীৰেণ ফুকন : বিহালী আৰু ধুবুৰীৰ মিল বিলাক কিছুমান ব্যক্তিগত প্লাইউদ ফেক্টৰীক দিছে, চৰকাৰে নাভাৰেনেকি যে সেইদৰে দিয়াৰ পৰা চৰকাৰৰ যথেষ্ট লোকচান হৈছে ? যদি ইয়াত ইউনিট বিক্ৰী হয় ৭ টকা কিন্তু তেতিয়া হলে ৫ টকা ১২ অনা যিটো দৰত চৰকাৰে বিক্ৰী কৰে সেই কালৰ পৰা যথেষ্ট ধন লোকচান হৈছে, প্ৰায় ডেৰ লাখ ক্ৰিউবিক ফিট কাঠ ব্যক্তিগত মানুহক দিয়া হৈছে।

শ্ৰীপৰমানন্দ গগৈ (মন্ত্ৰী) : ব্যক্তিগত মানুহক প্লাইউদ দিয়া কথাটো আমি

নাজানো, এই সম্পর্কিত মাননীয় সদস্যই বেড়িয়া কৈছে সেইটো অনুসন্ধান কৰি চোৱা হব। লোকচানৰ ক্ষেত্ৰত কও অধ্যক্ষ মহোদয়, পূৰ্বৰ পৰিপূৰক প্ৰশ্নত কৈছে বজাবৰ দৰ বঢ়োৱা দৰতকৈ বেছি হয় আৰু বজা দৰতকৈ বেছি, শতকৰা ২০ ভাগ কাঠ ঠিকাদাৰক ফ্ৰিচেলৰ কাৰণে দিয়া হয়।

St. Q No 115 was not taken up as the hon'ble. member was absent.

Re Bridge at Athgaon

Shri BIREN RAM PHOOKAN asked.

*116. Will the Minister, P.W.D. be pleased to state—

- (a) Whether tender had been called for the construction of the bridge over Railway line at Athgaon (Guwahati) ;
- (b) If so, why the bridge has not yet been completed ?
- (c) Will the Government look into the matter ?
- (d) Whether it is a fact that the Railway gate near Police Reserve at Guwahati always remains closed ?
- (e) If so, why ?

Dr. LUTFUR RAHMAN (Minister, P.W.D.) replied :

- (a)—No tender has been called for yet.
- (b)—In view of above, does not arise.
- (c)—The project has been administratively approved for a sum of Rs. 21,60,000 (Rupees twenty one lakhs sixty thousands only) and is under correspondences with Railway authorities regarding finalisation of alignment.
- (d)—Yes, the gate appears to remain closed.
- (e)—As the gate does not fall within the jurisdiction of P. w. D., the reason thereof is not known to the department.

শ্ৰীবীৰেন ৰাম ফুকন : মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ পৰা জানিব পাবোনে যে এই যে দলংখন এতিয়াও হোৱা নাই, বেলৱে বিভাগৰ লগত কিবা যোগাযোগ কৰি দলংখন কৰাব কিবা ব্যৱস্থা কৰিছেনে ?

শ্ৰীলুটফুৰ ৰহমান (মন্ত্ৰী, গড়কাপ্তানী বিভাগ) : গড়কাপ্তানী বিভাগে বেলৱে অধিবিটৰ লগত যোগাযোগ কৰি আছে আনকি স্পট ভেৰিক্কেচনো কৰা হৈছে। আৰু বৰ্ত্তমানে দলংখনৰ কাৰণে চেষ্টা কৰি থকা হৈছে।

শ্ৰীবীৰেন ৰাম ফুকন : তিনিটা গেটৰ কাৰণে যথেষ্ট অনুবিধা হৈছে। গতিকে

এই বিষয়টো বেলেগে বিভাগৰ লগত যোগাযোগ কৰিছেনে?

শ্ৰীলুটফুৰ বহমান (মন্ত্ৰী, গড়কাপ্তানী বিভাগ) : কোনটো গেটৰ কথা কৈছে?

শ্ৰীবীৰেন ৰাম ফুকন : মই (ই) প্ৰশ্নৰ কথা কৈছোঁ।

শ্ৰীলুটফুৰ বহমান (মন্ত্ৰী, গড়কাপ্তানী বিভাগ) : এইটো মই জনাত বেলেগে বিভাগৰ লগত যোগাযোগ কৰি থকা হৈছে কিন্তু কোনো বেচপণ্ড দিয়া নাই।

শ্ৰীমানবেঙ্গ শৰ্মা : এই যে একৈশ লাখ বাঠি হাজাৰ টকাৰ ব্যৱস্থা কৰিছিল এইটো কেতিয়া কৰা হৈছিল।

শ্ৰীলুটফুৰ বহমান (মন্ত্ৰী, গড়কাপ্তানী বিভাগ) : ১৯৬৯ চনত?

শ্ৰীমানবেঙ্গ শৰ্মা : আজি ১৯৭০ চন গতিকে ১৯৬৯ চনৰ পৰা আজিলৈ ইমান দিনে বস্ত্ৰৰ দৰ বাটি নিশ্চয় বিৰাট ব্যৱধান এটা হৈছে গতিকে আমাৰ বেছি টকাৰ দৰকাৰ নহবনে?

শ্ৰীলুটফুৰ বহমান (মন্ত্ৰী, গড়কাপ্তানী বিভাগ) :—হৰ।

শ্ৰীমতী বেণুকা দেৱী বৰকটকী : গুৱাহাটী চহৰতে এন ই এক মূল তিনিটা পথ বন্ধ কৰি গৈছে, তাৰ কাৰণে বেলেগেৰে অধিবিটৰ লগত যোগাযোগ কৰি শীঘ্ৰে এই বিলাক গেট খুলি দিয়াৰ ব্যৱস্থা লবনে? কিয়নো গুৱাহাটীৰ নিচিনা ডাঙৰ চহৰত আলিবাটৰ কাৰণে এটা ভ্ৰম্মাৱহ অৱস্থা হৈছে।

শ্ৰীলুটফুৰ বহমান (মন্ত্ৰী, গড়কাপ্তানী বিভাগ) : আমি সেইটো চেষ্টা কৰিম।

শ্ৰীমানবেঙ্গ শৰ্মা : গুৱাহাটীৰ বাতিৰে আন কোনো ঠাইত বেলেগেৰে অৱস্থা বীজ দিয়াৰ কথা চৰকাৰে চিন্তা কৰিছেনে?

শ্ৰীলুটফুৰ বহমান (মন্ত্ৰী, গড়কাপ্তানী বিভাগ) : এতিয়া কৈবা নাই।

বি : মাধ্যম আন্দোলন

শ্ৰীমোনেস্বৰ বৰাই সুবিছে :

১১৭। (ক) ১৯৭২ চনৰ অক্টোবৰ-নবেম্বৰ মাধ্যম আন্দোলনৰ সংক্ৰান্তত মুঠতে কিমান ব্যক্তিক বিভিন্ন জিলাত গ্ৰেপ্তাৰ কৰা হৈছিল?

(খ) উক্ত আন্দোলনৰ সময়ত কিমান মানুহক আভ্যন্তৰীণ নিৰাপত্তা আইন মতে আটক কৰা হৈছিল আৰু এনেদৰে আটক কৰা সম্ভৱ মাজত স্কুল-কলেজৰ শিক্ষক শিক্ষয়িত্ৰী কোন কোন আছিল?

(গ) এই সকলৰ বিৰুদ্ধে চৰকাৰে কি কি অভিযোগ আনিছিল?

(ঘ) উক্ত আইনমতে আটক কৰা সকলক আটক বন্দী হৈ থকা সময় ছোৱাৰ বাবে তেওঁলোকে পাবলগীয়া পৰিমাণৰ ভৰণ-পোষণৰ খৰচ নিয়ম মতে দিয়া

শ্রীশৰৎ চন্দ্ৰ সিংহ (মুখ্য মন্ত্রী) য়ে উত্তৰ দিছে

(ক)—১৯৭২ চনৰ অক্টোবৰ-নবেম্বৰ মাহত মাধ্যম আন্দোলনৰ সংক্ৰান্তত বাজাখনৰ বিভিন্ন জিলাত মুঠতে ৬,১৫৬ জন ব্যক্তিক গ্ৰেপ্তাৰ কৰা হৈছিল।

(খ)—সেই সময়ছোৱাত ৯ জন লোকক আভ্যন্তৰিণ নিৰাপত্তা আইন মতে আটক কৰা হৈছিল আৰু তেখেত সকলৰ ভিতৰত মুঠতে ১৭ গৰাকী স্কুল কলেজৰ শিক্ষক-শিক্ষয়ত্ৰী আছিল। তেখেত সকলৰ নামৰ তালিকা সদৰৰ সন্মুখত ৰখা হৈছে।

(গ)—বাজাখনৰ বিভিন্ন সম্প্ৰদায়ৰ মাজত সম্প্ৰীতি আৰু শান্তি বৰ্ষাত জন্মোৱাৰ নিচিনা সমাজ বিৰোধী কাৰ্য্যৰ পূৰ্বা বিৰত ৰখাৰ বাবে তেখেত সকলক আটক কৰিব লগীয়া হৈছিল।

(ঘ)—উক্ত আটক বন্দী সকলৰ ভিতৰত মাথোন চাৰিজন লোকৰ পূৰ্বা পৰিয়াল ভাঙাৰ বাবে আবেদন পত্ৰ পোৱা হৈছে আৰু বিষয়টো চৰকাৰৰ বিবেচনাধীন হৈ আছে।

শ্রীসোনেশ্বৰ বৰা অধ্যক্ষ মহোদয় যি সকলক গ্ৰেপ্তাৰ কৰিছিল সেই সকলক ডাঙৰ ডাঙৰ অপৰাধত অপৰাধী কৰাৰ কৰা মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ে ঘোষণা কৰিছে। গতিকে এই ৬১৫৬ জনৰ নাম ঠিকনা নাজানিলেও যি ১৭ জন শিক্ষক-শিক্ষয়ত্ৰী গ্ৰেপ্তাৰ কৰা হৈছিল সেই সকলৰ পূৰ্বা নাম আৰু ঠিকনা গৱিষ্ঠাৰ ভাবে জানেনে

শ্রীশৰৎ চন্দ্ৰ সিংহ (মুখ্যমন্ত্ৰী) ইয়াত পোৱা চমু বিৱৰণী মতে—

- ১। শ্রীমতী বিজয়া চক্ৰবৰ্তী-মঙ্গলদৈ কলেজ
- ২। শ্রীহাহি ৰাম নাথ, সহকাৰী প্ৰধান শিক্ষক, মঙ্গলদৈ চৰকাৰী সাহায্য প্ৰাপ্ত ছোৱালী হাইস্কুল।
- ৩। শ্রীৰমাপদ চক্ৰবৰ্তী, হেডমাষ্টাৰ, নেতাজী বিদ্যামন্দিৰ হাইস্কুল, ঢেকিয়াজুলি।
- ৪। প্ৰফেচৰ অজিত শৰ্মা, হেন্দিক গাল'ছ কলেজ, গুৱাহাটী
- ৫। ডঃ নেচাৰ আহমেদ, গুৱাহাটী মেডিকেল কলেজ
- ৬। শ্রীহৰেন্দ্ৰ দাধৰা, সহকাৰী শিক্ষক
- ৭। শ্রীনাৰায়ণ বৰুৱা, শিৱসাগৰ হাইস্কুল
- ৮। ত্ৰিচাণ্ণেই চন্দ্ৰিক
- ৯। কিৰণ গগৈ
- ১০। বিষ্ণু দত্ত, সোৱাৰি হাইস্কুল

১২। খগেন্দ্ৰ গগৈ, ভিতাবৰ

১৩। প্ৰফেচাৰ তৰুণ বৰুৱা, ডিমৌ কলেজ

১৪। প্ৰফেচাৰ, তৰুণ ভাগৱতী, শিৱসাগৰ কলেজ

১৫। প্ৰফেচাৰ, হেম বৰা

১৬। মনিকান্ত দাস, সহকাৰী শিক্ষক, বৰবোলা হাইস্কুল

১৭। অমলেন্দ্ৰ দাস, শিক্ষক, চকপাৰা হাইস্কুল।

শ্ৰীসোনেশ্বৰ বৰা : চাব, ইয়াত উল্লেখ কৰা হেম বৰুৱাই হেম বৰাহে হ'ব লাগিছিল। পিচে এই অধ্যাপক জন শিৱসাগৰ কলেজৰ কোন বিষয়ৰ অধ্যাপক সেই মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ৰ পৰা জানিব বিচাৰিছোঁ।

শ্ৰীশৰত চন্দ্ৰ সিংহ (মুখ্যমন্ত্ৰী) : সেইটো ইয়াত নাই।

শ্ৰীসোনেশ্বৰ বৰা : এই লোকজন শিৱসাগৰ কলেজৰ অধ্যাপক সচাকৈয়ে ভৱনে নহয় ?

শ্ৰীশৰত চন্দ্ৰ সিংহ (মুখ্যমন্ত্ৰী) : চাব, আমাৰ ইয়াত তেনেকৈয়ে আছে, অৱশ্যে ভুল হ'ব পাৰে।

শ্ৰীসোনেশ্বৰ বৰা : যদি ভুল হ'ব পাৰে তেন্তে দেশজোৰী বুলি সাব্যস্ত কৰা এই অধ্যাপক জন ক'ত আছে আৰু কি দোষত জগবীয়া সাব্যস্ত কৰা হৈছে?

শ্ৰীশৰত চন্দ্ৰ সিংহ (মুখ্যমন্ত্ৰী) : চাব, সেই বিলাক মূল কাগজত ঠিক আছে আছে কিন্তু ইয়াত এইটো এটা এবছৰকটহে মাথোন।

শ্ৰীহুলাল চন্দ্ৰ বৰুৱা : এই গোটেই ঘটনাটো হ'ল যিটো সম্পৰ্কত মানুহজনক গ্ৰেপ্তাৰ কৰা হ'ল তাৰ সকলো বিলাক পুলিচ ৰিপৰ্টত বা চি-আই ডিব হাতত আছে। মানুহজন কোন, তেওঁ কত থাকে এই বিলাক নজনা কৈ কেনেকৈ দোষী সাব্যস্ত কৰা হ'ল ?

শ্ৰীশৰত চন্দ্ৰ সিংহ (মুখ্যমন্ত্ৰী) : পুলিচৰ হাতত থকা কাগজত আছে কিন্তু ইয়াতে মোৰ হাতত চমু বিৱৰণী এটাকে আছে।

শ্ৰীগিয়াচুদ্দিন আহমেদ : মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ক ওপৰৰ উক্তবত কৈছে যে মূঠ ৬:৫৬ জন লোকক গ্ৰেপ্তাৰ কৰা হৈছে তাৰ ভিতৰত আমাৰ বিধান সভাৰ কোনো মাননীয় সদস্যও আছিল নেকি। যদি আছিল তেন্তেৰ নাম কি।

শ্ৰীশৰত চন্দ্ৰ সিংহ (মুখ্যমন্ত্ৰী) : সেইটো খবৰ মোৰ ইয়াত নাই।

বি: ভকটপাৰ বজাৰ।

*১১৮। মাননীয় ৰাজহ মন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুগ্রহ কৰি জনাবনে—

(ক) ১৯৭৩ চনৰ এপ্ৰিল মাহত মঙ্গলদৈ মহকুমাৰ ভকটপাৰ বজাৰত জুইলাগি বাইজৰ ক্ষতিগ্রস্ত হোৱাৰ কথা চৰকাৰে জানেনে?

(খ) যদি জানে, এই ক্ষয় ক্ষতিৰ পৰিমাণ কিমান আৰু ক্ষতিগ্রস্ত সকলক ঋণ দিয়া হৈছেনে?

(গ) যদি দিছে, কিমান টকাৰ ঋণ দিছে?

শ্ৰীপৰমানন্দ গগৈ (ৰাজহ মন্ত্ৰী) য়ে উত্তৰ দিছে:

(ক)—এপ্ৰিল মাহত নহয়, যোৰা মার্চ মাহৰ ২৬ তাৰিখেই এই জুই লাগিছিল।

(খ)—মুঠ ক্ষতিৰ পৰিমাণ অনুমানিক ২২,০০০.০০ টকা হ'ব আৰু যিসকল ক্ষতি-গ্রস্ত পৰিয়ালে ঋণৰ আবেদন কৰিছে তেওঁলোকৰ কাৰণে ইতিমধ্যে ঋণ মঞ্জুৰী কৰা হৈছে।

(গ)—মুঠ ৬,০০০.০০ টকা।

শ্ৰীমতী আনোৱাৰা টাইম্বৰ — মাননীয় মন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুগ্রহ কৰি জনাবনে এই ক্ষতিগ্রস্ত পৰিয়ালবৰ্গলৈ আৰ্থিক সাহায্য বা এক্স গ্ৰেচিয়া আৰ্ট দিয়া হৈছেনে নাই? যদি হৈছে, কিমানজনক দিয়া হ'ল আৰু জুই লগাৰ কিমানদিনৰ পাচত কিমান টকা দিয়া হ'ল?

শ্ৰীপৰমানন্দ গগৈ (ৰাজহ বিভাগ) : মোৰ হাতত তাৰিখটো নাই। কিন্তু সাধাৰনতে প্ৰতি পৰিয়ালকে ২৫ টকাকৈ দিয়াৰ যি ব্যৱস্থা আছে তেনেকৈ ৮২৫০ টকা দিয়া হৈছে। মঙ্গলদৈৰ মহকুমাধিপতিয়ে খবৰ পোৱাৰ লগে লগে এই সাহায্য দিছে বুলি ধৰি ল'ব পাৰি যিহেতু তেওঁলোকে দিব পাৰে।

শ্ৰীমতী আনোৱাৰা টাইম্বৰ :—মন্ত্ৰী মহোদয়ে নেনজানে যে এই ভকটপাৰ অঞ্চলটো জনজাতীয় অঞ্চল আৰু তেওঁলোকৰ আৰ্থিক অৱস্থা খুব বেয়া। জুই লগাৰ পাচত প্ৰায় ৭ দিনমান সাহায্যৰ কাৰণে ঘূৰি ফুৰিছিল, কিন্তু সেই সময়টো মার্চ মাহ আৰু ৩১ মাৰ্চৰ পাচত টকা নথকা বুলি টকা দিয়া হোৱা নাছিল? এই কথালৈ লক্ষ্য ৰাখি মার্চ মাহতো যদি এনেকুৱা দুৰ্যোগ ঘটে তেনেহলে ক্ষতি-গ্রস্ত পৰিয়াললৈ সাহায্য দিবৰ কাৰণে মহকুমাধিপতিক চৰকাৰে নিৰ্দেশ দিবনে?

শ্রীপৰমানন্দ গগৈ (মন্ত্রী স্বাস্থ্য বিভাগ) :— অধ্যক্ষ মহোদয়, এইটো এটা গতানুগতিক নিয়ম। ইয়াক মাৰ্চ এপ্ৰিল মাহ বুলি কোনো কথা নাই। ক্ষতিগ্রস্ত পৰিয়ালক মহকুমাধিপতিয়ে ২৫ টকাকৈ সাহায্য দিব পাৰে, তাত আকৌ নতুনকৈ নিৰ্দেশ দিয়াৰ প্ৰশ্ন নুঠে। ২৪ টা পৰিয়াল ক্ষতিগ্রস্ত হৈছিল আৰু তেওঁলোকক আমাৰ সংবাদমতে সাহায্য দিয়া হৈছে, যদি কিবা দেবী হৈছে বুলি ভাবে অনুসন্ধান কৰি চাম।

শ্রীমতী আনোৱাৰা টাইম্ব : মন্ত্রী মহোদয়ে কৈছে যে ক্ষতিৰ পৰিমাণ ৯২ হাজাৰ টকা হ'ব। গতিকে বিনেই হওক বা মজুৰিয়েই হওক অতি সোমকালে এই টকা দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিবনো?

শ্রীপৰমানন্দ গগৈ (মন্ত্রী স্বাস্থ্য বিভাগ) :— অধ্যক্ষ মহোদয়, মোৰ সংবাদমতে ২৪ টা পৰিয়াল ক্ষতিগ্রস্ত হৈছে আৰু তাৰে ১২ টা পৰিয়ালে সাহায্যৰ কাৰণে আবেদন কৰিছে আৰু এই ১২টা পৰিয়ালক আবেদন মঞ্জুৰ কৰা হৈছে আৰু ৬ হাজাৰ টকা দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰা হৈছে।

শ্রীজগদীশ চন্দ্ৰ দাস : মন্ত্রী মহোদয়ে ধুমুহা বা জুইলগা পৰিয়ালক ২৫ টকা দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰা হৈছে কিন্তু জনসাধাৰণৰ আৰ্থিক অৱস্থালৈ চাই এই ২৫ টকা একোই নহয় গতিকে ইয়াক ১০০ টকাৰ পৰা ১৫০ টকালৈ বেছি কৰাৰ সিদ্ধান্ত গ্ৰহণ কৰিবনো? এই সিদ্ধান্ত কেতিয়া কৰা হৈছিল?

শ্রীপৰমানন্দ গগৈ (মন্ত্রী স্বাস্থ্য বিভাগ) :— এই সিদ্ধান্ত কেতিয়া কৰা হৈছিল তেনে সংবাদ নাই কিন্তু এইটো এটা গতানুগতিক নিয়ম চলিয়ে আছেগৈ ক্ষতিগ্রস্ত পৰিয়ালক ২৫ টকা ২-১ দিনৰ খৰছৰ কাৰণে দিয়া হয়। বঢ়োৱাৰ কথা চৰকাৰে বিবেচনা কৰি চাব।

শ্রীতুলাসি চন্দ্ৰ বসু : মন্ত্রী মহোদয়ে কৈছে যে ২৫ টকা ১-২ দিনৰ খৰছৰ কাৰণে দিয়া হয়। কিন্তু বৰ্তমান বস্ত্ৰৰ চৰাদামলৈ চাই এই টকাৰে ১-২ দিন চলিব নোৱাৰে। অনিহাতে চৰকাৰৰ ফাগৰ পকা খণ বা সাহায্য আহোতেও তেওঁলোকৰ হেমাছীৰ কাৰণেই যথেষ্ট সময় লাগে। এই অৱস্থালৈ লক্ষ্য ৰাখি এই ২৫ টকাৰ সাহায্যটো ১২৫ টকালৈ বৃদ্ধি কৰাৰ সিদ্ধান্ত চৰকাৰে কৰিবনো?

শ্রীপৰমানন্দ গগৈ (মন্ত্রী) :— এইটো পৰীক্ষা কৰি চাব লাগিব।

Re : Town Milk Supply Programme

Shrimati RENUKA DEVI BARKATAKI asked :

*119. Will the Minister Veterinary be pleased to state

- (a) Whether the Town Milk Supply programme taken by the Department, has been proved to be self-sufficient or profitable ?
- (b) Which are the towns now covered under this programme ?
- (c) Who are actual beneficiaries i. e. who sale milk to this Department ?
- (d) How many indigenous people have taken up to the milk supply as their means of living ?

Shri JOY BHADRA HAGJER (Minister, Veterinary) replied :

- (a)—The Town Milk Supply Scheme is a producer-consumer oriented Scheme and so it is not self-sufficient.
- (b)—Gauhati and Jorhat Towns have already been covered under this programme. Tezpur and Dibrugarh Towns are also being brought under this Scheme.
- (c)—The Milk Producers of the rural areas are benefited directly.
- (d)—The number of indigenous people who supply milk is approximately 4076. As most supplirs are received through Co-operative Societies, exact figures cannot be ascertained

Shrimati Renuka Devi Barkataki : Sir, in reply to (a) the Minister has stated that the Town Milk Supply Scheme is a producerconsumer oriented scheme and therefore it is not self-sufficient. May I know from the Minister the amount of money given by the Government as Subsidy for this scheme upto-date ?

Shri Joy Bhadra Hagjer : No subsidy is given ; grant is given. It is around Rs. 22 lakhs a year.

Shrimati Renuka Devi Barkataki : Sir, the Minister in his reply has stated that about 4,000 indigenous people are benefited by this scheme. May I know whether Government is aware of the fact that many non-Assamese people have settled all along the Gauhati-Shillong road and started doing milk supply business ?

Shri Joy Bhadra Hagjer : Government are aware but these people claim that they are permanent inhabitants of Assam.

Shrimati Renuka Devi Barkataki : Sir, the Minister has stated that the Government is aware of the fact that many non-Assamese people have settled all along the Gauhati-Shillong road and started doing this business but at the same time he has said that when these people claim that they are permanent inhabitants of Assam, they are to be treated as indigenous people. May I know from the Minister whether Government has any machinery to find out they are really indigenous people or they have come from outside India ?

Shri Joy Bhadra Hagjer : In my reply, when I said that they are permanent inhabitants of Assam, I had in mind those people who have settled down all along the road from Gauhati to Jagiroad and beyond, I did not have in mind those people who have settled along Gauhati-Shilling road. As for machinery, the machinery does not lie with the Veterinary Department but it may be with the Home Department.

Shri Probin Kumar Chaudhury : Whether it is a fact that the Veterinary Department has introduced card system to supply milk to the consumers ?

Shri Joy Bhadra Hagjer : I think we sell milk to those who come to purchase milk and there is no card system.

Shri Probin Kamar Chaudhury : It is not a fact. The other day my servant went to purchase milk but he was asked to produce card. So, it is not a fact.

বি : প্রাথমিক স্বাস্থ্য কেন্দ্র ।

শ্রীগিৰীন্দ্র চৌধুরীয়ে সুধিছে ।

*১২০। মাননীয় স্বাস্থ্য বিভাগৰ মন্ত্রী মহোদয়ে অনুগ্রহ কৰি জনাবনে—

(ক) কমলপুৰ সমষ্টিৰ বিহদিয়া প্রাথমিক স্বাস্থ্য কেন্দ্ৰটো নতুনকৈ ঘৰ আদি নিৰ্মাণ কৰি ছয় মাহমান আগতে মুকলি কৰা কথাটো চৰকাৰে জানেনে ?

(খ) যদি জানে উক্ত কেন্দ্ৰটো মুকলি কৰাৰ পিচত তাত যি যি যাবতীয় ব্যৱস্থা লব লাগিছিল, যেনে ঔষধপাতি, বিছনা, যন্তুপাতি আদিৰ যোগান আৰু চিকিৎসক, নাৰ্চ আদিৰ নিযুক্তি ইত্যাদি ব্যৱস্থা কি কাৰণে লোৱা হোৱা নাই জনাবনে ?

(গ) ততা তৈয়াকৈ সকলো কাম কেতিয়া সমাধা কৰা হব জনাবনে ?

শ্রীছত্ৰংগ টেবণ (স্বাস্থ্য মন্ত্রী) য়ে উত্তৰ দিছে ।

(ক)—হয়, জানে ।

(খ)—এজন ডাক্তৰ আৰু এগৰাকী অক্জিলিয়াৰী নাৰ্চ-মিড্ ওৱাইফ্ Auxiliary Nurse-Midwife,) ইতিমধ্যে নিয়োগ কৰা হৈছে । অক্জিলিয়াৰী নাৰ্চ-মিড্ ওৱাইফ্জনীক অলপতে বদলি কৰা হৈছে আৰু তাত আন এজনী দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰা হৈছে ।

প্ৰয়োজন অনুসৰি ঔষধৰ যোগান দিয়াৰ ব্যৱস্থা আছে । বিছনা আৰু যন্তুপাতিৰ যোগান দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰা হৈছে ।

(গ)—চৰকাৰে মানুহকাল কৰাৰ চেষ্টাত আছে ।

*221. Questions was absent

বিঃ পোহৰৰ যোগান।

শ্রীতুলসী দাসে সুবিধে :

*১২২। মাননীয় বিদ্যুত বিভাগৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুগ্রহ কৰি জনাবনে—

(ক) গাওঁ বৈদ্যুতিককৰণ আঁচনি মতে বোকাখাত বিধান সভাৰ সমষ্টিৰ কিমানখন গাঁৱত বিজুলী পোহৰৰ যোগান ধৰিছে আৰু কিমানখন গাঁৱত বিজুলী বস্তি যোগান ধৰিবৰ বাবে আঁচনি মঞ্জুৰী হৈ চৰকাৰৰ হাতত আছে (গাওঁসমূহৰ এখনি তালিকা সদনৰ মেজত থকা)

(খ) মঞ্জুৰী হৈ থকা আঁচনিবোৰৰ কাম আৰম্ভ কৰিবলৈ চৰকাৰৰ আৰু থকাৰ কিমান দিন লাগিব?

(গ) এই আঁচনিবোৰ মঞ্জুৰী হোৱা কিমান দিন হ'ল আৰু ইয়াৰ কাম পৰি থকাৰ কাৰণ কি?

শ্রীমহম্মদ ইদ্রিছ (বিদ্যুত বিভাগৰ মন্ত্ৰী) য়ে উত্তৰ দিছে :

(ক)—এতিয়ালৈকে ১১খন গাওঁত বিজুলী যোগান ধৰা হৈছে আৰু ৬ খন গাওঁৰ কাৰণে বিজুলী যোগানৰ আঁচনি মঞ্জুৰ কৰা হৈছে।

(গাওঁসমূহৰ এখন তালিকা সদনৰ মেজত থকা হৈছে)।

(খ)—অসম ৰাজ্যিক বিদ্যুত বোৰ্ডে এই ৬ খন গাওঁত বিজুলী যোগানৰ কাম চলিত বিত্তীয় বছৰতে সম্পূৰ্ণ কৰাৰ সন্মত আছে।

(গ)—এই আঁচনিবোৰ ১৯৭২-৭৩ চনত মঞ্জুৰী কৰা হৈছিল—কিন্তু লাগতিয়াল সামগ্ৰী জৰুৰী ৰবি শস্যৰ অভিযানত দিবলগীয়া হোৱাত এই কামৰ গতিত বাধাত জন্মে।

শ্রীজগদিশ দাস :—মাননীয় মন্ত্ৰী মহোদয়ে কৈছিল যে বিজুলী শক্তি যোগান ধৰিবৰ কাৰণে বস্তৰ অভাৱ। এতিয়া মই জানিব বিচাৰিছো যে আমাৰ বস্তৰ অভাৱ দূৰ হ'লনেকি?

শ্রীমঃ ইদ্রিছ :—প্রশ্নটো চাই চাপ্লিমেন্টাৰী কৰিলে উত্তৰ দিয়াত সুবিধা হয়।

শ্রীজগদিশ দাস —বিজুলী যোগান ধৰিবলৈ নিশ্চয় বস্তৰ দৰ্কাৰ। মন্ত্ৰী মহোদয়ে আগতে কৈছিল যে বিজুলী যোগান ধৰিবলৈ বস্তৰ অভাৱ। আৰু এতিয়া কৈছে যে বিত্তীয় বছৰতে এই কেইখন গাঁৱৰ বৈদ্যুতিককৰণৰ ব্যৱস্থা সম্পূৰ্ণ কৰা হ'ব।

গতিকে মই জানিব বিচাৰিছো যে কাম সম্পূৰ্ণ কৰিবলৈ আমাৰ বস্তৰ আচ্ছন্ন নাই?

মঃ ইদ্রিচ :—নিশ্চয় আছে।

শ্রীপ্ৰম বৰা :—বিজুলী যোগানৰ ব্যৱস্থা ৰাজ্যিক ভিত্তিত কৰিছেনে সমষ্টিগত ভিত্তিত কৰিছে?

মঃ ইদ্রিচ :—এতিয়ালৈকে ৰাজ্যিক ভিত্তিত বিজুলী যোগানৰ আঁচনি কৰা হৈছে। এতিয়া চাই চাই প্ৰয়োজন অনুসাবে সমষ্টিগত ভিত্তিতো কৰা হৈছে।
starred Question No. 123 was not taken up as Hon'ble Member was absent.

Re : National Forest Policy Resolution

Shri BIREN RAM PHOOKAN asked :

*124. will the Minister, Forests be pleased to state—

a) what percentage of total area of land was laid down in the National Forest policy resolution of 1952 for maintaining under Forests cover ?

b) what Percentage of area under Forests against the total area of land in the presnt State of Assam ?

c) what is the total area of bare land brought under Forests cover in Assam pursuant to the above National Forest policy resolution ?

d) what is the total area of Forests that came into possession of Government as a result of acquiring of the Zamindary Estates in Goalpara District during 1955-56 ?

Shri PARAMNDA GOGOI (Minister. Forests) replied :

(a)—33%

(b)—20.7% Reserved Forest (including those in the Autonomous Districts)

15.3% Unclosed State Forests,

Total 36%

c) 92,212 Hectares have been declared Reserved Forest since 1952,

d) 93,082 Hectares out of which 44,850 Hectares have been declared Reserved Forest.

শ্রীবীৰেণ ৰাম ফুকন :—চৰকাৰৰ আঁচনি মতে কিমান পাৰচেণ্ট যথেষ্ট বিজাৰ্ভ থাকিব লাগে।

শ্রীপৰমা গগৈ :—৩৩.৩৩

শ্রীবীৰেণ ৰাম ফুকন :—এই সংখ্যাটোৰ তাত থকা কৰেণ্ট ভিলেজ বিলাককো ধৰা হৈছে নেকি ?

শ্রীপবনা গগৈ :—বৰ্তমান অসমত যি বিলাক ফৰেষ্ট বিভাগ আছে তাৰ আয়তন শতকৰা ২০.৭।

বিঃ ভাৰত-ছোভিয়েত চেমিনাৰ।

শ্রীসোনেশ্বৰ বৰাই সুধিছে :

*১২৫। মাননীয় শিক্ষা বিভাগৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুগ্রহ কৰি জনাবনে—

(ক) ১৯৭২ চনৰ চেপ্তেম্বৰ মাহত গুৱাহাটীত ভাৰত-ছোভিয়েত অৰ্থনৈতিক সহযোগিতাৰ ওপৰত এখন চেমিনাৰ হৈছিল নেকি ?

(খ) হৈছিল যদি, উক্ত চেমিনাৰৰ উদ্যোক্তা কোন আছিল ?

(গ) উক্ত চেমিনাৰত অসম চৰকাৰে কেন ধৰণৰ ভূমিকা গ্ৰহণ কৰিছিল ?

(ঘ) অসম চৰকাৰে উক্ত চেমিনাৰৰ বাবে কিবা আৰ্থিক অনুদান দিছিল নেকি ?

(ঙ) যদিহে দিছিল, কিমান টকাৰ অনুদান ?

শ্রীহৰেন্দ্ৰ নাথ তালুকদাৰ (শিক্ষা মন্ত্ৰী) য়ে উত্তৰ দিছে :

(ক)—হৈছিল।

(খ)—উক্ত চেমিনাৰৰ উদ্যোক্তা আছিল “ভাৰত-ছোভিয়েত সাংস্কৃতিক সভাৰ অসম শাখা” অৰ্থাৎ Assam State Council of Indo-Soviet Cultural Society (I. S. C. U. S.).

(গ)—অসম চৰকাৰৰ বিষয়াসকলেও সক্ৰিয় অংশ গ্ৰহণ কৰিছিল।

(ঘ)—দিয়া হৈছিল।

(ঙ)—৫,০০০ টকাৰ অনুদান দিয়া হৈছিল।

Re : SPoRts and Physical Education

Shri BIREN RAM PHUKAN asked :

*126. Will the Minister, Education be pleased to state,—

Whether a permanent Director of Sports and Physical education to be appointed in Assam to look after the various games and sports in Assam ?

Shri HARENDRA NATH TALUKDRA (Minister. Education) replied :

126. The matter is under consideration of Government and no final decision has been taken yet.

Re: Bamunimaidam Industrial Estate

Shri mati RENUKA DEVI BARKATAKI asked: —

*127 Will the Minister, Industry be pleased to state—

- (a) The names of the private parties to whom sheds are allotted in the Bamunimaidam Industrial Estate;
- (b) How many of the Industries are working?
- (c) How many sheds are under lock and key?
- (d) Whether it is a fact that a number of factories had to be closed for want of raw materials;
- (e) If so, the number of such factories?

Shri MAHAMMAD IDRIS (Minister, Industries) replied

(a)—The names of the private parties to whom sheds have been allotted at Industrial Estate, Gauhati, Bamunimaidam are furnished in the statement placed on the Table of the House.

(b)—24 Nos. of Private Industrial Units are working at present.

(c)—4 (four) sheds are under lock and key at present.

(d)—No, excepting on rare occasions, temporarily.

(e)—Does not arise.

Re: Building Works

Shri DULAL CHANDRA KHOUND asked:

*128. Will the Minister, Electricity be pleased to state—

(a) Whether it is a fact that contract for building works under group I, II and III at Gossaigaon was given by ASEB to Mr. S. P. Pathak and Mr. H. Tewari?

(b) Whether it is a fact that the said work was actually executed by Mr B.B. Misra, a Subordinate Engineer under ASEB?

Shri MAHAMMAD IDRIS (Minister, Electricity) replied:

(a)—Yes,

(b)—This matter is under investigation. However, Shri B. B. Misra has since resigned from the service of the Board.

Re : Procurement of Seeds

Shrimati RENUKA DEVI BARKATAKI asked :

*129. will the Minister, Agriculture be pleased to state—

- (a) The total quantum of seeds procured by the Assam Seed Corporation during the Rabi Crop programme 1972-73?
- (b) what is the proportion of seeds purchased locally and purchased from outside Assam?
- (c) The percentage of seeds supplied by the Government seed farms in Assam?
- (d) The amount invested in various seeds farms for its development from Rabi Crops Scheme?

Shri UPENDRA DAS (Minister, Agriculture) replied :

- (a) & (b)—The quantum of different seeds procured by the Assam Seeds Corporation for the Rabi Crop of 1972-73 locally as well as from outside is as follows:—

(In Qtls.)

	Local	Outside	Total
(i) Mustard	1,851.60	...	1,851.60
			1889
(ii) Lentil	1,889.90	150	2,869.90
(iii) Peas	4,563	...	4,563
(iv) wheat	...	20,724	20,724
(Certified)			
(v) wheat	...	82,028	82,028
FIC			
(vi) Boro	2,104.20	...	21.04 20
paddy			
(vii) IR-8/Jaya	...	3,000	3,000
(Certified			
as Boro)			

- (c) The following Quantities were Supplied by the Assam Seeds Cor

from its own farm.—

(i) Mustard 201-16 qtls 20% Approx.

(ii) Lentil 50 " 2.5% "

(iii) IR-8 183 " 6.1% "
Paddy as

Boro paddy

(d)—Nil.

Re : Agriculture Development

Shrimati RENUKA DEVI BARKATAKI asked :

*130/ Will the Minister of Agriculture be pleased to state—

(a) Whether the 2nd Convocation of Assam Agricultural University was held in the month of April, 1973 ?

(d) Whether it is a fact that Dr. Swami Nathan, the Director General of Indian Council for Agricultural Research had suggested a few important points in connection with Agriculture Development in the State ?

(c) If so, what are those suggestions ?

(d) Whether Government has studied these suggestions and taken action for its implementation ?

Shri UPENDRA DAS (Minister, Agriculture) replied :

(a)—Yes.

(b)—Yes.

(c)—List placed on the Table of the House.

(d)—All these required long term research, planning and implementation. These are under consideration.

Re : Engine Boats

Shrimati RENUKA DEVI BARKATAKI asked :

*131/ Will the Minister, Fisheries be pleased to state—

(a) Whether any departmental enquiry was instituted by the Fishery

- (b) If so, whether the enquiry is over ?
- (c) If so, whether any report has been submitted to Government?
- (d) If so, will a copy of the report be made available to the Members ?

Shri UPENDRA DAS (Minister, Fisheries) replied :

- (a)—Yes, a Committee has been constituted by the Department to enquire into certain lapses on the part of officials in respect of constructions of two mechanised boats by the Fishery Department.
- (b)—No.
- (c)—Does not arise.
- (d)—Does not arise.

UNSTARRED QUESTION AND ANSWERS

Re North Eastern council

Shri DULAL CHANDRA BARUA asked :

- 4. Will the Chief Minister be Pleased to state—
 - (a) How many officers and staff of different grades from the Government of Assam have been recruited to the Northeastern Council Secretariat (Name of such officer and staff and the Posts held by them in the N.E.C. Secretariat to be furnished) ?
 - (b) How many local qualified youths of Assam have been given employment in the North-Eastern Council Secretariat and who are they ?

Shri SARAT CHANDRA SINHA (Chief Minister) replied :

(a)—One senior I.A.S. officer and two stenographers have so far been deputed from Assam. Their names and appointments in the North-Eastern Council Secretariat are given below:—

(i) Shri B. S. Sarao, I.A.S. as Planning Adviser.

(ii) Shri Arun Bhattacharya, as Grade II Stenographer.

(iii) Shri De-ba Prasad Choudhury, as Grade II Stenographer.

(b)—The secretary of the North-Eastern Council has been requested to let the State Government know the present position in this respect.

(c)—No such quota has been earmarked for the State of Assam.

Re : Number of police Officers

Shri MAL CHANDRA PEGU asked :

5. Will the Chief Minister be Pleased to state—

Total number of Superintendents of Police, Deputy Superintendents of Police, Inspectors of Police, Sub-Inspectors of police and Assistant Sub-Inspectors of police with their names, belonging to the Plains Scheduled Tribes of Assam (to be shown category-wise and Sub-Tribe-wise) :

Shri HITESWAR SAIKIA (Minister of State, Home) replied :

5.—A statement containing the information is placed on the Table of the House.

Re : Corruption in Administration

Shri ATAUR RAHMAN asked :

6. Will the Chief Minister be pleased to state—

(a) Whether there is any machinery in existence at the Sub—divisional level for prevention and detection of corruptions in different Branches of the Administration ?

(b) If not, how Government will control corruption in the Sub-division ?

Shri SARAT CHANDRA SINHA (Chief Minister) replied :

divisional level through its own sources, besides, the administrative heads of the Sub-divisional and district offices are to remain vigilant against corruption in Sub-division. Co-operation from the public is essential in dealing with corrupt practices.

Re: Barpeta East P. W. D. Division.

Shri ABDUL HANNAN CHOUDHURY asked :

7. Will the Minister P. W. D. (R & B), be please to state—

(a) Whether there is any proposal for shifting of Barpeta (R & B) East Division from Barpeta Town to Bhella or Chenga or Sarthebari?

(b) If so, what is the justification to keep the office in the Barpeta Town in a rented house when there are vacant guest house in Barpeta Development Block (Bhella) and in Chenga Basic Training Centre?

Dr. LUTFUR RAHMAN (Minister P. W. D.) replied :

(a)—There is no P. W. D. Division at Barpeta by the name "Barpeta East Division".

(b)—Does not arise in view of reply at (a) above.

শ্রীমতী তকপতা বৰা :—অধ্যক্ষ মহোদয়, এই যো (ক) ৰ প্ৰশ্নৰ উত্তৰত কৈছে যে যোগান দিয়াৰ কাঠৰ পৰিমাণ মূঠ ইমান, উপযুক্ত হিচাব মতে টবকাৰে বাজহ হেৰাইছে নেকি ?

শ্রীপৰমানন্দ গগৈ (মন্ত্ৰী)—নিৰ্দ্ধাৰিত দৰত আমি পাই আহিছো ॥

শ্রীগিয়াচুদ্দিন আহমদ :—মুকলি বজাৰত যিমান মূল্য সেই অনুপাতে প্লাইউড ফেক্টৰীত দিয়া হয় যিটো, তাত লোকচান হয় নেকি ?

শ্রীপৰমানন্দ গগৈ (মন্ত্ৰী) :—১৯৬১চনৰে পৰা আমাৰ প্লাইউড নব কেবাখাবে।
১৯৬১ চনৰে পৰা আমাৰ প্লাইউড নব কেবাখাবে। ২০ ভাগ ঠিকাদাৰে সমতা পাই আক

প্লাইউদ ফেক্টৰীক দিছে, চৰকাৰে নাভাবেনেকি যে সেইটো দিয়াৰ পৰা চৰকাৰৰ যথেষ্ট লোকচান হৈছে? যদি ইয়াত ইউনিটত বিক্ৰী হয় ৭ টকা কিন্তু তেতিয়া হলে ৫ টকা ১২ অনা যিটো দৰত চৰকাৰে বিক্ৰী কৰে সেই মালৰ পৰা যথেষ্ট ধন লোকচান হৈছে, প্ৰায় ডেৰ লাখ কিউবিক ফিট কাঠ ব্যক্তিগত মানুহক দিয়া হৈছে।

শ্ৰীপৰমানন্দ গগৈ (মন্ত্ৰী) :— ব্যক্তিগত মানুহক প্লাইউদ দিয়া কথাটো আমি নাজানো, এই সম্পৰ্কত মাননীয় সদস্যই যেতিয়া কৈছে সেইটো অনুসন্ধান কৰি চোৱা হ'ব। লোকচানৰ ক্ষেত্ৰত কওঁ অধক্ষ মহোদয়, পূৰ্বৰ পৰিপূৰক প্ৰশ্নত কৈছা বজাৰ দৰ বঢ়োৱা দৰতকৈ বেচি হয় আৰু বন্ধা দৰতকৈ বেচি, শতকৰ্ষা ১০ ভাগ কাঠ ঠিকাদাৰক ফ্ৰিচেলৰ কাৰণে দিয়া হয়।

Shri Jagannath Sinha :—Hon. Minister has stated that 1.42 crore cft-of timber was supplied to the plywood factoris from 1961 to 1971 in Assam and that the coupe holders must supply 80% of the timber to the ply-wood factories. May I know whether this concession is extended to the plywood-factories. in Cachar. If so how much has been supplied and since when? If not, why not?

Shri Paramananda Gogoi (Minister: Forests) : আমাৰ সংবাদমতে এটা প্লাইউদ ফেক্টৰী আছে। তেনে ক্ষেত্ৰত চৰকাৰে বন্ধা দৰত এই ৩টা মিললৈ কাঠ যোগান ধৰিছে।

Shri Jagannath Sinha :—So far my information goes. this is not a fact. May I request the Hon. Minister to make an enquiry into the mater and give a statement to House? if, however no timber is supplied at the same concessional rate why this discrimination is made?

শ্ৰীপৰমানন্দ গগৈ (মন্ত্ৰী, বনবিভাগ) :— প্লাইউদ ফেক্টৰী থকা সকলৰ এখন সমূহ আছে। তেওঁলোকৰ লগত মাজে সময়ে আলোচনা কৰা হয় আৰু সেইমতে কিছুমান চুক্তিত অহা হয় আৰু তাৰ দ্বাৰাই এই ব্যৱস্থা কৰা হৈছে আৰু অসম চৰকাৰৰ যি উদ্যোগ নীতি আছে সেইটোৱেও কিছু পৰিমাণে প্ৰভাবান্বিত কৰিছে।

মাননীয় সদস্য গৰাকীয়ে যেতিয়া কৈছে সেই বিষয়ে চোৱা হ'ব আৰু সেইমতে ব্যৱস্থা লোৱা হ'ব।

শ্ৰীজালাল উদ্দিন আহমদ:— ডিব্ৰুগড় জিলাত প্লাইউদ ফেব্ৰী কিমান আছে আৰু মালিক কোন কোন? এই বিলাক মানুহ অসমৰ খিলঞ্জীয়া মানুহ হয় নে নহয় আৰু তেওঁলোকে বাহিৰৰ মানুহ হয় নে নহয়? দ্বিতীয়তে প্ৰতি ঘন ফুট কাঠত চৰকাৰী মূল্য কিমান?

শ্ৰীপৰমানন্দ গগৈ (মন্ত্ৰী বন বিভাগ):— মই পোৱা খবৰ মতে ডিব্ৰুগড় জিলাত ১৯টা প্লাইউদ ফেব্ৰী আছে আৰু মালিক সকলৰ নামৰ তালিকো বৰ্তমান মোৰ হাতত নাই। যিটো কাঠ যোগান ধৰা হৈছে সেইটো নিৰ্দ্ধাৰিত মূল্যত যোগান ধৰা হৈছে অৰ্থাৎ প্ৰতি ঘনফুটত ৫.২৫ টকা।

শ্ৰীজালাল বৰুৱা:— মই মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ পৰা জানিব পাৰো নে যে এই কাঠৰ মূল্য যিটো চৰকাৰে গ্ৰহণ কৰিছে এইটো কি ভিত্তিত কৰা হৈছে? এইটো চৰকাৰে জানেনে যে ইয়াৰ দ্বাৰা আমাৰ সাধাৰণ মালিক সকলৰ পৰিবৰ্ত্তে বিৰলা আদি কোম্পানীক সুবিধা দিয়া হৈছে।

শ্ৰীপৰমানন্দ গগৈ (মন্ত্ৰী বন বিভাগ):— মই আগতে কৈছো যে অসমৰ যি উদ্যোগ নীতি সেই উদ্যোগ নীতি মতে এনে ধৰণৰ বনজ সম্পদৰ যিবিলাক শিল্প ব্যৱহৃত আছে তাত দিব লাগিলে। দিলে কলিকতাৰ বা অন্তৰ্গত ঠাইৰ শিল্পৰ লগত প্ৰতিযোগিতা কৰিব নোৱাৰিব আৰু উদ্যোগৰ যি পৰিকল্পনা আছে সেইমতে কাম নহ'ব। সেই কাৰণে আমাৰ উদ্যোগ নীতি অনুসৰি এটা দৰ ঠিক কৰি দিছো। ১৯৫৮ চনৰ পৰা ১৯৭১ চনলৈ বিভিন্ন সময়ত বিভিন্ন দৰ নিৰ্দ্ধাৰিত কৰি দিয়া হৈছে। শেষত ১৯৭৩ চনত নবেম্বৰ মাহত নিৰ্দ্ধাৰিত হয়। আশি প্ৰতি ৫ বছৰে ইয়াৰ পূৰণ বিবেচনা কৰিব লগা হয়। এতিয়া নতুন দৰ ঠিক কৰি দিছো ৫.২৫ টকা। উদ্যোগ নীতিৰ লগত সামঞ্জস্য ৰাখি এইটো কৰাৰ ফলত এই সম্পৰ্কে চৰকাৰৰ লোকচানৰ প্ৰশ্ন নুঠে। আমাৰ আচল উদ্দেশ্য হ'ল আমাৰ দেশত উদ্যোগ বঢ়াব লাগিব।

শ্ৰীগুণেন্দ্ৰ পণ্ডিত:— মই নিজে জানো উদ্যোগপতি সকলক ৩ বছৰলৈ বেৰাই মূল্যত কাঠৰ যোগান ধৰা হৈছে আৰু শিলিগুৰিলৈ পৰিবহন চাবটিদি দিয়া

হৈছে। এই বিলাক অসমৰ খিলঞ্জীয়া মানুহ হয় নে নহয়? আনহাতে এই প্লাইউড ফেক্টৰীৰ মালিকসকল কোন আৰু তেওঁলোকে কেতিয়াৰ পৰা উদ্যোগ প্ৰতিষ্ঠা কৰিছে আৰু তিনি বছৰ পাৰ হৈ যোৱাৰ পিচটো কিয় বেহাই মূল্যত যোগান ধৰা হৈছে? এইটো কি উদ্যোগ নীতি লৈছে আমাক জনাব লাগে।

শ্ৰীপৰমানন্দ গগৈ (মন্ত্ৰী বন বিভাগ) :—১৯৬৯ চনত ঘোষণা কৰা উদ্যোগ নীতি অনুসৰি বনজ সম্পদৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰি যি উদ্যোগ প্ৰতিষ্ঠা হব তাত আমি কেটা মাল যোগান ধৰিছো। শিলিগুৰিলৈ বেহাই দিয়া হয় এইটো এনে উদ্যোগৰ ক্ষেত্ৰত পৰিব।

Shri Md. Umaruddin :—Sir, may I know whether the Mills, who were supplied the logs at a concessional rate are required to supply the plywood to the industry at a concessional rate also?

Shri Paramananda Gogoi (Minister) :—বনজ সম্পদৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰি যাতে স্থানীয় উদ্যোগ সমূহ গতি উঠে সেইটো কথা বিবেচনা কৰি বন বিভাগে উদ্যোগ বিভাগৰ সৈতে অনুসৰি এই ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিছে।

Shri Md. Umaruddin :—Sir, he has not given the reply to my question. My question is whether the Mills, who were supplied the logs at a concessional rate, are required to supply the plywood in turn to the industry at a concessional rate also?

শ্ৰীপৰমানন্দ গগৈ (মন্ত্ৰী বন বিভাগ) :—প্লাইউডত যি বিলাক বস্তু উৎপাদিত হয় সেই বস্তু সমূহ এটা ধৰা বন্ধা দৰত বিক্ৰি হয় নে নহয় সেইটো মই নাজানো। ১৯৫০ চনৰ প্লাইউড ইণ্ডাষ্ট্ৰী কল অনুসৰি এটা দৰ ধৰি দিয়া হৈছে। আমাৰ ইয়াত বহুত চাহ বাকচৰ প্ৰয়োজন হয়। ইয়াৰ এটা অংশ ভাৰতৰ কিছু অংশৰ পৰা আহে আৰু কিছু অংশ বিদেশৰ পৰা আহিছিল, আৰু তাৰ বাবে আমি বিদেশী মুদ্ৰা ভৰিব লগা হৈছিল। ১৯৫০ চনৰ পিচত আমাৰ বেলেৱে ট্ৰেডিং কোম্পানীয়ে অসমত লাগতীয়াল কাঠ আছে বুলি পৰীক্ষা কৰি চোৱাৰ পিচত আমাৰ ইয়াত উদ্যোগৰ কাম কৰা হৈছে। এতিয়া চাহ বাগান সমূহে অসমৰ পৰা কিমান

শতাংশ বাকচ পাইছে তার সঠিক হিচাব মোৰ হাতত নাই। চাহ বাকচ কিনা সম্পৰ্কিত ব্যৱসায় হাউচ আছে। প্লাইউডৰ মৈতে যোগাযোগ কৰি এই কাঠ বিলাক কিনে।

শ্রীমতী তৰুলতা বৰা :—প্লাইউড ফেক্টৰী বিলাকক কম মূল্যত দিয়াৰ ফলত প্লাইউড ফেক্টৰী লাভৱান হৈছে আৰু ঠিকাদাৰ বিলাকৰ লাভ হোৱা নাই। এই কথাটো মন্ত্ৰী মহোদয়ে জানেনে?

শ্রীপৰমানন্দ গগৈ :—(মন্ত্ৰী বন বিভাগ) আমি এই কাঠৰ সৰবৰাহত কৰোত ঠিকাদাৰ সকলৰ যাতে লোকচান নহয় তাৰ বাবে ব্যৱস্থা ৰাখিছো। তথাপি মই জ্ঞাত তেওঁলোকৰ কেতিয়াও লোকচান নহয়—লাভ হৈ হয়। আৰু যদি কেনেকৈ লোকচান হব লগীয়া হয়—তেনেদৰে তেওঁলোকে মুকলি বজাৰত শতকৰা ৩০ ভাগ বিক্ৰি কৰিব পাৰে। কেনেকৈ লোকচান হয় বলিয়েই আমি মুকলি বজাৰত শতকৰা ২০ ভাগ বেচিব পৰা ব্যৱস্থা ৰাখিছো।

শ্রীকণ্ঠেশ্বৰ নাথ পণ্ডিত :—চাব মই বনজ সম্পদৰ ওপৰত দুয়োটা নীতি এটা স্পষ্টীকৰণ বিচাৰিছো। আমি জনা মতে চোমনি—হাত আৰু অন্যান্য ঠাইতো অসমৰ প্লাইউড আৰু তিনি বছৰৰ পিচত অধিক কাল বেগতি দিয়াৰ ফলত অসমৰ বনজ সম্পদ নিক্ষেপ ক্ষতিগ্ৰস্ত হৈছে। গতিকে ইয়াৰ এটা স্পষ্টীকৰণ বিচাৰিছো। অন্তৰ্গত উদ্ভাষ্টি মিনিষ্টাৰে দিব লাগে।

শ্রীপৰমানন্দগগৈ (মন্ত্ৰী বন বিভাগ) :—ইফালেই আৰু মোৰ হাতত স্পষ্টীকৰণ নাই। ইণ্ডাষ্ট্ৰি পলিচি নোটিফিকেশ্বন ৬০-৬১ তাং ৮-৩-৬১ মতে দিয়া নোটিফিকেশ্বন মতে নিৰাপাচিতৰণ বেটত নিদি ঠক'নমিক বেটত দিয়াৰ কথা আ চ আৰু এই ক্ষেত্ৰত গোটেই ভাৱতৰ্ফৰ বজাৰ দৰ চোৱা হৈছে আৰু আমাৰ বজাৰলৈ লক্ষ্য ৰাখি এই ব্যৱস্থা কৰা হৈছে।

শ্রীমতী আনন্দি বালা বাৰা :—মন্ত্ৰী মহোদয়ে শ্রীমতি বৰটলীৰ প্ৰথম উক্তকৰ্ম কৈছে যে যি বিলাক যান্ত্ৰিক গাখীৰ যোগান ধৰিবলৈ দিয়া হৈছে সেই বিলাক অসমীয়া মানুহ নহয়, এই কথা তেখেতেও জানি লৈছে। এই আচৰিত ইতিমধ্যে ১২ লাখ টকা খৰচ কৰা হৈছে। কিন্তু এতিয়া দেখা গৈছে ২২ লাখ টকা খৰচ কৰি লোৱা আচৰিত কলা বজাৰ চলিছে। গতিকে এই কথা বিবেচনা কৰি বিশেষ ব্যৱস্থা লবনে?

শ্রীজয়ভদ্ৰ হাগজৰ :— চৰকাৰে এই বিলাক ব্যৱস্থা লৈ আছে।

Shri Premadhar Bora :— Whether there are proposals to bring other places of the State under this scheme.

Shri Joybhadr Hagjer, (Minister) :— Yes, I have said in

শ্রীবিবেক বাম ফুকন :— চৰকাৰৰ আচনি মতে কিমান পাৰচেণ্ট ফৰেষ্ট বিজাৰ্ত থাকিব লাগে ।

শ্রীপৰমা গগৈ :— ৩৩.৩৩ ।

শ্রীবিবেক বাম ফুকন :— এই সংখ্যাটোৰ তাত থকা ফৰেষ্ট ভিলেজ বিলাককো ধৰা হৈছে নেকি ?

শ্রীপৰমা গগৈ :— বৰ্তমান অসমত যি বিলাক ফৰেষ্ট বিজাৰ্ত আছে তাৰ শতকৰা ২০.৭

Mr. Speaker : Item No.3 Mr. Bora.

শ্রীপ্ৰমথ বৰা :— অধ্যক্ষ মহোদয়, এইটোৰ সম্পৰ্কে মুখ্য মন্ত্ৰী মহোদয়ে প্ৰতিবেদন দিছে আৰু তেখেতে প্ৰতিবেদন দিয়াৰ আগতে আমি কাগজত দেখিছো সেই কথা টোকে মই দৃষ্টি গোচৰ কৰিব খুজিছো । আমাৰ শিক্ষক সকলৰ সভাগ্ৰহ যোৱা ৬ তাৰিখে আবন্ত হ'ল আমি ইয়াত আলোচনা কৰিলো, ৯ তাৰিখে মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ে শিক্ষক প্ৰতিনিধি সকলৰ লগত চুক্তি কৰিলে আৰু ১০ তাৰিখে সেই চুক্তি কাগজত পৰিবেশন হ'ল । দহ তাৰিখে দেওবাৰ আছিল কাৰণে চেন বন্ধ আছিল, গতিকে সোমবাৰে মই অধ্যক্ষ মহোদয় আপোনাৰ কোঠালৈ গৈ চুক্তিটো নো কি হৈছে বুলি খবৰ কৰি জানিব বিছাৰিলো তেতিয়া আপুনি কলে যে নটিচ দিয়ক ১১ তাৰিখে ৯.৪৫ মিনিটত লিখিত ভাবে নটিচ দিলো আৰু ১১ তাৰিখে আমাৰ প্ৰশ্নকৰ্তা শ্ৰীহলাল চন্দ্ৰ বৰুৱা দেৱে প্ৰশ্ন কৰাত মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে প্ৰতিবেদন দিম বুলি কৈছিল ১২ তাৰিখে বিধান সভালৈ আহি ধুনীয়াকৈ আচাম একপ্ৰেচত বাতিপুৰা ৮টা বজাত ওলাইছে আৰু সেইটো কিয় হ'ল মুখ্যমন্ত্ৰী বিবৃতি ১১ বজাত কামৰ মাজত কিয় সামঞ্জস্য নাইকিয়া হৈছে সেই কথাটো, মই সদনৰ দৃষ্টিগোচৰ কৰিব বিছাৰিলো । আমাৰ আগৰ বিধান সভাত দেখিছিলো যে মাননীয় সদস্য সকলে যদি গুৰুত্বপূৰ্ণ কিবা ৰাজ্যৰ পৰিস্থিতিৰ কথা উল্লেখ কৰে আৰু বিভাগীয় মন্ত্ৰীয়ে যদি উত্তৰ দিম বুলি কয় তেন্তে তাৰ আগতে খবৰ কাগজত সেই কথা কেতিয়াও পৰিবেশন নহয় । গতিকে এতিয়া এই ক্ষেত্ৰত কিয় এনকুৰ হ'বলৈ পাইছে ? অধ্যক্ষ মহোদয়ৰ পৰা এটা ইয়াৰ সুবিচাৰ পাব বিচাৰিছো ।

মি : স্পীকাৰ :— আপুনি যিটো বিবৃতি বিছাৰিছিল তেওঁ সেইটো এতিয়া নালাগে ?

শ্ৰীহলাল চন্দ্ৰ বৰুৱা :— অধ্যক্ষ মহোদয়, আপোনাৰ নিশ্চয় মনত আছে যে উইদাউত কাকি এচপিয়েশন অন ইউ যেতিয়া আপুনি যোগান বিভাগৰ মন্ত্ৰী আছিল তেতিয়া বিধান সভা চলি থকা অৱস্থাত যেতিয়া চাপ্লাই পলিচিৰ সম্পৰ্কে বাতৰি যোগানীয়াবক দিছিল আৰু সেইটোৰ সম্পৰ্কে মই নিঃসৃত যেতিয়া বিশেষ অধিকাৰ তত্ত্বৰ প্ৰস্তাৱ আনিছিলো তেতিয়া কলিং দিছিল যে যেতিয়া বিধান সভা চলি থাকে বা নাথাকিলেও প্ৰত্যকটো কথা বিধান সভাৰ আগত জনাব লাগে, কিন্তু মই এতিয়া আচৰিত হৈছো যে মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে বিধানসভাৰ গুৰুত্ব উপলব্ধি

কৰা নাই। মন্ত্ৰী মহোদয় আগতেও এম এল এ আছিল। তেখেতে নিশ্চয় এই কথাবিল জানে, তথাপি কিয় এনেকুৱা হল এই সম্পৰ্কে অধ্যক্ষ মহোদয়, আপুনি ইয়াৰ বিহিত ব্যৱস্থা কৰিব লাগে।

অধ্যক্ষ :—মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে সদনত নজনোৱাকৈ বাহিৰত কিবা বিবতি দিছে নেকি ?

শ্ৰীহৰাল চন্দ্ৰ বৰুৱা :— হয়। তৃতীয় আৰু চতুৰ্থ শ্ৰেণীৰ কৰ্মচাৰী সকলৰ যি ধৰ্মঘট তাত মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে সদনক আওকান কৰি নানা বিবৃতি দিছে। এতিয়া প্ৰশ্ন হৈছে তেখেতসকলে পাটি মিটিঙত আলোচনা কৰিও সকলো সিদ্ধান্ত কৰিব পাৰে কিন্তু বিধান সভা চলি থকা অৱস্থাত আগৰ কনভেনচন মতে সকলোখিনি বিধান সভাক জনাব লাগিব।

চৈয়দ আহমেদ আলি (মন্ত্ৰী) :— আগৰ মোচনটো আলোচনা কৰি আহেনে কিবা বেলেগ মোচন ডিচকাচ কৰিছে ?

অধ্যক্ষ মহোদয় :— এতিয়া প্ৰশ্ন হৈছে আমাৰ শ্ৰীহৰাল বৰুৱাইও কৈছে যে কোনো এটা বিবৃতি দিয়াৰ আগতে মন্ত্ৰী সকলে যাবতীয় কথাখিনি সদনত আগতে জনাব লাগে। এই বিষয়ে মই কওঁ যে এনেকুৱা এটা কনভেনচন আছে যে মুখ্য মন্ত্ৰী বা অন্য কোনো মন্ত্ৰীয়ে সদন বহি থকা অৱস্থাত তেনে ধৰণৰ কথাখিনি সদনক আগতে জনাব লাগে। কিন্তু বৰ্তমান যিটো অপৰিহাৰ্য্য কথা হৈছে অৰ্থাৎ ষ্ট্ৰাইক চলি আছে এনেকুৱা এটা অৱস্থাত সদনক নজনোৱাকৈও আগতে চুক্তি আদি কৰি বিবৃতি দিব পাৰে। এই কথাটোও কনভেনচনত আছে।

শ্ৰীহৰাল চন্দ্ৰ বৰুৱা :— কিন্তু আবলিয়েন্ট অপৰচোনেটিত সদনক জনাব লাগে।

শ্ৰীপ্ৰেমধৰ বৰা :— অধ্যক্ষ মহোদয়, এতিয়া শিক্ষক সকলে ধৰ্মঘট চুক্তি প্ৰত্যাহাৰ কৰিছে। যোৱা ১২ তাৰিখে প্ৰাইমাৰী আৰু হাইস্কুলৰ শিক্ষক সকলে যি ধৰ্মঘট কৰিছিল সেইটো প্ৰত্যাহাৰ কৰিছে। কিন্তু তাৰ ভিতৰত যিখিনি অপ্ৰীতিকৰ ঘটনা ঘটিছিল সেই বিষয়ে ভদ্ৰৰ এটা দাবী কৰিছে। সেই বিষয়ে কিবা কৰিছে নেকি ?

শ্ৰীশংকৰ চন্দ্ৰ সিংহ :— (মুখ্যমন্ত্ৰী) একো কৰা নাই।

Mr. Speaker : We now come to item No. 3

Discussion under Rule 54.

Shri Bijoy Krishna Handique :— Sir, under Rule-54 of the Rules of Procedure & Conduct of Business in Assam Legislative Assembly, I beg to call the attention of the Hon'ble Chief Minister to the news-item appearing in the Dainik Asom, dated 23rd May/1973 under the caption "শিলঙ পৰা অসমৰ কাৰ্য্যালয় নম্বাৰ নোখোজা চক্ৰান্ত" which, if it is true, will adversely affect the interest of Assam as

officers, particularly, those dealing with Assam affairs should function within the territorial limits of the State.

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister):— The attention of the Government has been drawn to the News item with the headline “শিলঙৰ পৰা অসমৰ কাৰ্য্যালয় নমাব নোখোজাৰ চক্ৰান্ত” The news refers to the attitude of the officials of the Central Government.

The facts as available with the Government may be summarised as below :

With respect to the office of the Accountant General, Assam in Shillong, it will be unfair to say that the Accountant General is reluctant to remove his office from Shillong. On the other hand he has been pressing for the suitable plot of land to be given to his establishment in the site of the permanent capital where the A. G. would like to have their buildings constructed. Since the site for the permanent capital is yet to be decided, it has not been possible to do anything about the request of the Accountant General.

Meanwhile Accountant General has decided to post a skeleton staff from his establishment at Gauhati mainly in the interest of facilitating the day-to-day work of the State Government at Dispur. For this purpose, A. G. intimated in March, 1973 that he had already posted 3 Accounts Officers, 9 Section Officers, 38 U. D. Clerks, 4 L. D. Clerks and 3 Grade IV employees at Gauhati.

Accountant General has also been eager to post about 200 officers and staff of his office in Dispur. To facilitate that posting, the Accountant General has asked for certain facilities regarding residential and office accommodation at Dispur. Accountant General has further intimated that he would have preferred to start with the April 1973 accounts. The exact quantum of work to be transferred to Dispur would, however, naturally depend upon the office and residential

accommodation that the Assam Government would be able to make available and the timing would also depend on the administrative convenience. Accountant General, Assam has also expressed his willingness to share the limitations under which the Assam Government is working at Dispur particularly with regard to office and residential accommodation.

The actual office and residential accommodation that the Assam Government would be in a position to make available for A. G. S. staff at Dispur on a phased basis is receiving active consideration depending on the progress of construction and the availability of accommodation.

There is, therefore, no apprehension that there is any conspiracy to prevent or delay the shifting of the A. G.'s establishment concerned with Assam Government. to the temporary Capital site at Dispur.

With respect to the office of the Central Excise and the land Customs, it appears from the information collected that the Collectorate office in Shillong is the Administrative Headquarters of the Sub-divisions which are entrusted in the collection of revenue. on the collection requirement. The jurisdiction of the Shillong Collectorate comprises of Assam, Meghalaya, Nagaland, Arunachal Pradesh, Manipur, Tripura and Mizoram and it is also responsible for custom work in the areas adjacent to Burma, Bangladesh and Tibet.

The collectorate at Shillong, since its very inception, has been looking for its own office accommodation. Recently the Government of India has accorded sanction for purchase of land for the office building to be constructed at Laitum'khrach, Shillong. It is for the Government of India to locate its for the convenient office of collection revenues.

With regard to the office of the Geological Survey of India, Shillong which was established in 1961, it has been working with the following four circles :—

1. Assam-Meghalaya Circle with Headquarters at Shillong.
2. Manipur-Nagaland Circle with Headquarters at Imphal.
3. Tripura-Mizoram Circle with Headquarters at Agartala.
4. Arunachal Pradesh Circle with temporary Headquarters at Tezpur.

It is for the Government of India to locate his office for the efficient administration of the Department.

The work connected with the Coal Investiyvation in all the States is being conducted under the direct supervision of the Central Headquarters of the Coal Division located at Calcutta. The Engineering Geological investigations are also being done at Calcutta under the direct supervision of Engineering Geological Supervision located at Calcutta.

A. M. S./PCD.

No. 9

-: @ :-

The collecting divisions are situated different at places depending
General Discussion on the Budget.

Shri Santi Ranjan Dasgupta— Mr. Speaker, Sir. I shall restr itycm speech on the financial aspect of the budget and I shall not enter into any other points. So I shall try to complete my speech within fifteen minutes. I stated yesterday that the budget is a beautiful one and I also stated that I shall advance my reasons for this remark. For my remark that the budget is a beautiful one I want to recall the memory of the hon'ble members of this august House to the receivant portion of the budget speech of the hon'ble Chief Minister in June, 1972. In delivering the budget speech regarding the economic position of the State the chief Minister staed 'Ways and means advances from the Reserve Bank of India have always been permitted to the States to provide for the imbalance in the flow of receipt vis-a-vis expenditure. For Assam the authorised ways and means advance to meet such imbalance was fixed at Rs. 3. 20 crores comp-rising of the ordinary ways and means advance of Rs. 0.60. crore and special ways and means advance of Rs. 2.60 crores.

(The hon'ble Speaker left the House and hon'ble Deputy Speaker occupied the Chair) Shortfall in excess of this authorised amount used to be covered by over drafts on the Reserve Bank of India which practice has been in operation all over the country over the years. The total amount of over drafts taken from the Reserve Bank of India by various States reached the figure of about Rs. 640 crores which caused serious concern to the Central Government as it tantamounted to an indirect form of deficit financing with all the consequential inflationary pressures on the economy. It is in that background that the Central Government decided to bring into operation the Scheme from 1st May 1972 based on complete stoppage of any over draft by a State Government from the Reserve Bank of India and limiting their drawals to the prescribed ways and means advances only. The limit of our authorised ways and means advance was refixed at Rs. 5 crores as against the original limit of Rs. 3. 20 crores and free over draft facilities from the R. B. I. according to need was totally stopped. The immediate repercussions of such a drastic change in a long-established system of meeting budgetary requirement may easily be imagined. Sir, this was the statement; this was the economic condition, the economic position prevailing in the year 1972-73 and this was expressed by the Chief Minister. But what has happened this year? While presenting this year's budget the Chief Minister who is also the finance Minister stated During my speech before this hon'ble House while presenting the Budget for 1972-73 I had referred to the difficulties created by the sudden stoppage of overdraft facilities by the Reserve Bank and observed that this would be a blessing in disguise in the long run as it would lead to better enforcement of financial discipline. In order to regulate the expenditure of the departments in a planned manner to avoid undue strain on the State's ways and means position a system of Letter of Credit was introduced during the last financial year in respect of most of the heads of expenditure and this has proved very useful in avoiding overdraft with attendant complications and also in encouraging the departments to phase their expenditure properly. Sir,

from a shaky mentality the State Finance Minister has developed a mentality of confidence in the state's finance. It gained by reducing the overdraft from the Reserve Bank of India from Rs.41.65 crores on 31st March, 72 to a Surplus of 2.83 crores on 31st Mar, 1973, what the State gained from this? The economic prestige of the State has been raised in the eye of the Reserve Bank, that is number one. Number two — determination of the State to fight out the economic crisis, that it is faced with has been amply proved. Number three — mutual confidence of the Chief Minister and the Finance Department has been restored; and number four — the shaky mental condition has been totally done away with. Number five — the State has saved the interest that was being paid to the Reserve Bank of India by regular Withdrawal of overdrafts. Therefore, Sir, I stated that this budget is a beautiful one. To-day we do not depend on overdraft from the reserve Bank of India. This is not a small achievement; this is not a matter of joke. So thereby the State has gained economic prestige all over the country. My second point Sir, why I stated this budget is a beautiful one. Sir, in the year 1971-72 on the capital receipt side the State actually took a loan of Rs. 190 crores. In the revised budget.....

In the revised budget of 1972-73 the State has estimated the capital receipt to the extent of 157 crores. That means it has done away with 33 crores; in the current year it has been brought down to 93.27 crores. From 1971-72 to 1973-74 on the capital side itself the state budget has done away with about 100 crores. Is it a small achievement? Is it not beautiful? On the revenue side, some Hon'ble Members of the Opposition stated that the state is gradually decreasing their revenue receipts. The year 1971-72 ended with a total earning of 307 crores, in 1972-73 the expected income of the state was 277 crores and in the current year it is 231 crores. I think the Hon'ble Members have completely confused the issue. They have taken the revenue receipts with the capital receipts. The revenue position of the state is that in the year 1971-72 the state earned 117 crores,

in the year 1972-73 its expected earning stood at 119 crores—the state's earning increased by two crores. For the current year the estimated earning is 237 crores, that is the state is earning 20 crores more. Here also the credit is due to the Finance Minister. The state's revenue is gradually increasing and the capital receipt is gradually decreasing. That is a sure sign of progress in the state's economy. I shall now speak on the debt position of the State. Some Hon'ble Members have expressed their concern over the debt position, the C. M. has also expressed concern and I also express my concern. In the last budget speech the Chief Minister stated that the overall debt of the State on 31st March, 1972, was 401 crores, What has happened this year? Even after doing away with 45 crores Debt of the Reserve Bank of India. the over all d bt of the state to reach 421 crores on 31.3. 73. In the debt position also there is definite improvement. Next, the accounting position of the State should be re-organised. My suggestion is that every head of the Department should be headed by an experienced Chartered Accountant and in every department there should be a Cost Accountant. The letter of credit system should be more tightened. Some Hon'ble Member has stated that the teachers of L. P. Schools and other poor employees suffer very much for this letter of credit system. Monthly salaries should not be stopped, but in respect of other expenditure the letter of credit system should be tightened. I want to cite one example about myself-how much important is proper accounting. In the year 1955 I was very heavily assessed. I approached some lawyers and Chartered Accountants. One of my relatives who is a chartered Accountant told me that "your accounts could only save you. So you go, check your accounts and then come to me." I accordingly went back and devoted my entire time to my accounts and ultimately I became successful. Accounting is the backbone of a State's economy. If proper attention is not given to accounting then the State cannot progress economically.

Shri Giasuddin Ahmed: on a point of clarification. May I know how he prepared his accounts that saved him.

in the year 1972-73 its expected earning stood at 119 crores—the state's earning increased by two crores. For the current year the estimated earning is 237 crores, that is the state is earning 20 crores more. Here also the credit is due to the Finance Minister. The state's revenue is gradually increasing and the capital receipt is gradually decreasing. That is a sure sign of progress in the state's economy. I shall now speak on the debt position of the State. Some Hon'ble Members have expressed their concern over the debt position, the C. M. has also expressed concern and I also express my concern. In the last budget speech the Chief Minister stated that the overall debt of the State on 31st March, 1972, was 401 crores, What has happened this year? Even after doing away with 45 crores Debt of the Reserve Bank of India. The over all debt of the state to reach 421 crores on 31.3. 73. In the debt position also there is definite improvement. Next, the accounting position of the State should be re-organised. My suggestion is that every head of the Department should be headed by an experienced Chartered Accountant and in every department there should be a Cost Accountant. The letter of credit system should be more tightened. Some Hon'ble Member has stated that the teachers of L. P. Schools and other poor employees suffer very much for this letter of credit system. Monthly salaries should not be stopped, but in respect of other expenditure the letter of credit system should be tightened. I want to cite one example about myself—how much important is proper accounting. In the year 1955 I was very heavily assessed. I approached some lawyers and Chartered Accountants. One of my relatives who is a chartered Accountant told me that "your accounts could only save you. So you go, check your accounts and then come to me." I accordingly went back and devoted my entire time to my accounts and ultimately I became successful. Accounting is the backbone of a State's economy. If proper attention is not given to accounting then the State cannot progress economically.

Shri Giasuddin Ahmed : on a point of clarification. May I know how he prepared his accounts that saved him.

Shri Santiranjan Dasgupta : In the account books there are 365 days. An Officer when making assessment does not go through all the 365 days. He takes certain idea from a cursory look and make the assesment. So one must be vigilant for all these 365 days Now coming to the accounts of the Assam State Electricity Board, I want to say that this account of theirs does not reveal anything I shall not go into the merits of the Electricity Board's financial position My only suggestion is that all the corporations and boards should prepare balance sheets every year and that to be placed before this August House.

My submission is that in all the Boards and Corporations the system should be introduced to prepare the balance sheet and it may be placed before the August House for the consideration of the hon'ble members. I did not like to go into the details of it but then I should like to say that in the capital receipt of the Financial statement they have not given the actual figures of 1971-72. Generally it is the procedure to place 3 years figure. We do not know how much amount the State Electricity Board has got so far as way of From the budget statement we see that the State Government. has given Rs 71 crores to the State Electricity Board. In the overall receipt side they have stated that Assam State Electricity Board earned a Gross surplus of near about 4 crores 5 lakhs. If their annual surplus is only 4 crores and the total income is only 8 crores then it is very difficult for the board to survive. The State Electricity Board is running without any profit and there is no scope to regain the position. Even upto 1972-73 only 858 villages

have been electrified. But they will have to Electrically 21000 villages. My humble submission is that a strict vigilance should be kept on the action of the Assam State Electricity Board. At least I am not satisfied with Annual Financial Statement placed before the August House. With these observations Sir, I resume my seat.

Mr. Deputy Speaker: Next Mr. Shamsul Haque. He member new is a

শ্রীচাম্ৰূপ হক :— মাননীয় উপাধ্যক্ষ মহোদয়, মাননীয় মুখ্য মন্ত্রী তথা বিত্তমন্ত্রী মহোদয়ে ১৯৭০-৭১ চনৰ যি খন বাজেট এই সদনত দাঙি ধৰিছে সেই বাজেটখন অধ্যয়ন কৰি আজি আমাৰ অসম দেশৰ আচল অৰ্থনৈতিক অৱস্থাৰ চৰি দেখিবলৈ পাইছো। তাৰ কাৰণে মই ভেথেক গভীৰ আৰু আন্তৰিক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো। আজি আমাৰ দেশত শতকৰা ৯০ জন লোক খেতিয়ক আৰু গৰীব লোক। সেই কথা মুখ্য মন্ত্রী মহোদয়ে বক্তা কৰিছে। গতিকে এই জনসাধাৰনৰ অৰ্থনৈতিক অৱস্থাৰ পৰিবৰ্তন কৰাৰ দৰকাৰ হৈ পৰিছে। গাঁওলীয়া আৰু নগৰীয়া বাইজৰ মাজৰ যি বৈষম্য তাক নাইকীয়া কৰাৰ এটা প্ৰচেষ্টা কৰা দেখা গৈছে। গাঁওলীয়া বাইজৰ অৱস্থা উন্নীতকৰা কৰাৰ কাৰণে চৰকাৰৰ তৰফৰ পৰা বিভিন্ন আঁচনি গ্ৰহণ কৰা হৈছে। এই আঁচনি বিলাকৰ ডিভৰ্ভত বৰি শস্যও আছে। মাধ্যম আন্দোলনৰ কাৰণে অৱশ্যে এই আঁচনি সম্পূৰ্ণ ফলপ্ৰসূতি নহ'ল। কিন্তু ইয়াৰ লগত এটা কথাৰে আমি লক্ষ্য কৰিব লাগিব যে সৰা নিগম, বীজ নিগম আৰু কৃষি নিগম এই বিভাগ কেইটাৰ মাজত কোনো সমস্যা নাই। ফলত আঁচনিমে যিমান অগ্ৰগতি লাভ কৰিব লাগিছিল সিমান কৰা নাই। গতিকে এই বিভাগ তিনিটাৰ মাজত এটা সমস্যা বন্ধা কৰিব লাগে আৰু ইয়াক একেলগ কৰি কৃষিৰ লগত জাপি দিব লাগে।

জলসিঞ্চনৰ ক্ষেত্ৰত আমাৰ বথেষ্ট টকা খৰচ কৰা হৈছে। ই এণ্ড দি, ইবিগেচন আৰু বি, এফ, চিয়ে বহুবি বহুবি লাগ লাগ, কোটি কোটি টকা খৰচ কৰিছে। এই বিভাগৰ আঁচনি বিলাকত টেকনিকেল মানুহৰ মন্তব্যৰ ভিত্তিত খৰচ কৰা হয়। কিন্তু টেকনিকেল অভিজ্ঞতা ক্ৰটিপূৰ্ণ হোৱাত বহুত ক্ষেত্ৰত এই আঁচনি বাৰ্ষ হৈছে। ডিব্ৰুগড়ত ইয়ান টকা খৰচ কৰি মঠাউৰী বন্ধ হ'ল কিন্তু কেইল কৰিলে। কিছুমান ঠাইত দেখিছে নদীৰ ভাঙোনতহে মঠাউৰী বন্ধে। ইয়াৰ ফলত মাত্ৰ কিছুমান যন্ত্ৰিয়ে

ঠিকাদাৰ চহকী হৈছে, কিন্তু বাইজৰ একো লাভ হোৱা নাই। ই, এও দি বিভাগে মাটি অধিগ্ৰহণ কৰিছে। কিন্তু দুখৰ বিষয় একে মাটিৰ ক্ষতিপূৰণ কোন ঠাইত ১ হাজাৰ দেৰ হাজাৰলৈ পাইছে আৰু কোন ঠাইত মাত্ৰ ৫ শ টকা পাইছে। গতিকে মই ভাবোঁ মাটি অধিগ্ৰহণ কৰাৰ আৰু টেণ্ডাৰ গ্ৰহণ নাইবা কাম বিলিভক্টনৰ কাৰণে এটা অফিচিয়েল কমিটি গঠন কৰি দিব লাগে। তেওঁলোকে মাটিৰ বেটটো ঠিক কৰিব আৰু কামৰ বেট ঠিক কৰিব আৰু কাম ভগাব। আমাৰ ইয়াত বহুত ঠিকাদাৰ থকা স্বত্বেও বাহিৰৰ ধনী ঠিকাদাৰে বেনামী ভাবে ঠিকা কৰি লাভটো নি আছে। চুনাৰী অঞ্চলত লাহতী কোম্পানীয়ে লাখ লাখ টকাৰ কাম কৰিছে। অথচ অস্থায়ী ৰাজধানীৰ ক্ষেত্ৰত আমাৰ শিক্ষিত নিবনুৱা ডেকা সকলে প্ৰমান কৰি দেখুৱালে যে তেওঁলোকেও ভাল কাম কৰিব পাৰে। আনকি অটো ৰিক্সাও চলাব পাৰে। কিন্তু আমাৰ দেশৰ স্থায়ী মানুহে কাম কৰিলে বেটটো কম কৰি দিয়ে। অৱশ্যে মই স্থায়ীলোক সকলক ফেভাৰ দেখুৱাব কথা কোৱা নাই, কিন্তু প্ৰাপ্য খিনি পাব লাগে। আমাৰ চৰকাৰে গৰিবি হতাও আচনি লৈছে। বেঙ্ক ৰাষ্ট্ৰীয়-কৰণ কৰাৰ কথা গৌৰবেৰে ঘোষণা কৰিছে। কিন্তু ৰাষ্ট্ৰীয় বেঙ্কৰ শাখা প্ৰশাখা গাওঁলীয়া অঞ্চলত নথকাৰ ফলত ইয়াৰ ফল গাওঁৰ বাইজে ভোগ কৰিব পৰা নাই। গতিকে গাওঁলীয়া অঞ্চলৰ বাইজৰ সুবিধাৰ কাৰণে উদ্যোগ আদি খোলাৰ ক্ষেত্ৰত যাতে বিশেষ সুবিধা পায় তাৰ বাবে ইউনাইটেড বেঙ্ক, কমাৰ্চিয়েল বেঙ্ক, ষ্টেট বেঙ্ক আদিৰ শাখা প্ৰশাখা গাওঁ অঞ্চলত খুলিবলৈ মই মাননীয় মুখ্য মন্ত্ৰী মহোদয়ক অনুৰোধ জনালোঁ।

আজি আমি দেখা পাইছো যে আমাৰ ইয়াত যি বিলাক লিকাৰী মহল আছিল সেই বিলাক বন্ধ কৰি দিয়া হৈছে। কিন্তু দবাচলতে মদ খোৱা আগতকৈ বাঢ়িছে আৰু ঠায়ে ঠায়ে মদৰ দোকান বাঢ়িছে। ইয়াৰ মূলতে এক্সচাইজ বিভাগৰ ইন্সপেক্টৰ আৰু কৰ্মচাৰী জৰিত আছে। ইয়াৰ ফলত মেঘালয়ে বহুতো টকা পাইছে। গোৱালপাৰা জিলাৰ ষিটো মেঘালয়ৰ লগত সীমা সেই সীমাত এই বিলাক কাৰ্য্য বেচিকৈ চলিছে। ইয়াতকৈ নিবাবণ আইন উঠাই দিলে চৰকাৰৰ ষথেষ্ট টকা আয় হ'লহেতেন। ভেটেনাৰী বিভাগৰ কিছুমান কাম গোৱালপাৰা জিলাত কৰা হৈছে যদিও তাৰ পৰা বাইজৰ বিশেষ কাম হোৱা নাই। কাৰণ গৰু মহৰ কিবা ব্যাপক বেমাৰ হলেও এই বেমাৰ বিলাক কি বেমাৰ ধৰিব নোৱাৰি যোৰহাট বা গুৱাহাটীলৈ পৰীক্ষাৰ কাৰণে পঠোৱা হয়। আৰু সেই সময়তে মহামাৰীয়ে বহুতো গৰু মহ মাৰি লৈ যায়। গতিকে যি বিলাক ভেটেনাৰী হাস্পিতাল আছে সেই বিলাকত প্ৰয়োজনীয় সকলো বিলাক ঔষধ ৰখাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে।

(সময়ৰ সংকেত)

মহোদয়, এটা কথা মই কব খুজিছো যে দক্ষিণ গোৱালপাৰাত উদ্যোগীক কোনো ব্যৱস্থা হোৱা নাই। গতিকে এই দক্ষিণ গোৱালপাৰাত এটা জুট মিল হ'ব লাগে আৰু

এটা কথা যি বিলাক পাহাৰত গছ গছনি নাই সেই পাহাৰ বিলাকত বাহ বোৱাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে যাতে সেই বাহ কাগজৰ কলত যোগান ধৰিব পৰা যায় ॥ এইটো পৰিলক্ষিত হৈছে যে যি সকল মাননীয় সদস্যই অতিবিস্তৃত ধৰা পাকৰ কৰিব পাৰে তেওঁলোকৰ সমৰ্থিত চৰকাৰে কাম কৰে আৰু বাকী বিলাকত নকৰে। গতিকে মই মুখ্য মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰো যে অনুমত ঠাই বিলাকত যত একো হোৱা নাই সেই বিলাকত কিছু কাম কৰি সমাজ তান্ত্ৰিক সমাজ বাদৰ আদৰ্শ অনুগ্ৰহ কৰে যেন।

শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত বিশেষকৈ গ্ৰাইমাৰী আৰু হাইস্কুল স্তৰত যি ব্যৱস্থা লৰলৈ চৰকাৰে ইচ্ছা কৰিছে সেই বিলাক কাৰ্য্যকৰী কৰিব বুলি আশা ৰাখিলো ॥ ইয়াকে কৈ বিন্ত মন্ত্ৰী তথা মুখ্য মন্ত্ৰীক বাজেটৰ কাৰণে ধন্যবাদ জনাই মোৰ বক্তব্যৰ সমৰণি মাৰিলো ॥

Shri Dulal Chandra Barua :— Mr Deputy Speaker, Sir, I have heard attentively the arguments that have been put forward by the Hon'ble Members of this August House on the Budget speech. Sir, many Hon'ble Members have expressed their concerns about the budget. They have also expressed their concerns in what way Government is going to develop the rural economy of the State. Sir, to my mind, it is not a budget at all. There cannot be a budget without any capital. As there is no capital, it cannot be called a budget. But here this budget has been made without any capital. This has reminded me the popular principle of parkinson Law. According to the parkinson Law, "when there is no money there will be a big budget but when there is money, there will be a small budget". This is the Parkinson Law; and the same thing has happened in our budget here which has been presented to us by the Hon'ble Chief Minister, who is also in-charge of the Finance. Sir, here we find in our budget that the state is in a stage of complete bankruptcy. No amount of capital is there to start with the budget. But here in the budget, we have found jugglery

of certain figures and some tall-promises without showing the real path of economic upliftment of our people. It has been noticed that all attempts have been made to hide the defects and deficiencies of the Government in the budget.

Sir, the Hon'ble Chief Minister, who is also in-charge of Finance, has simply tried to show the fact that the economic position of the State can be improved only by central assistance and loans. Now, sir, coming to the proper perspective of the budget, I would like to mention here the opening balance which has been shown in the budget. It reads like this," taking into account the opening balance of Rs. 283.40 lakhs the year will thus close with a minus of Rs. 95.64 lakhs."

Sir, last year's budget deficit was 45.08 lakhs. Therefore sir, there can not be any opening balance deficit. But the Hon'ble chief Minister, who is in-charge of Finance, is trying to ease the position by overdraft. Sir, our position of overdraft is deplorable, Therefore. the question of overdraft in the opening balance cannot be proper according to the financial norms. Sir, coming to other side, I want to mention something as has been mentioned by my Hon'ble now friend Shri Shamsul Haque. Sir, he has very rightly pointed out that there is a demand from Meghalaya, to include some portions of Goalpara under Meghalaya But, sir, this Government is so callous that they are not trying to raise their protest on this matter.

(Interruption)

Shri Syed Ahmed Ali (Minister) : Sir, the word callous is unparliamentary here and the Hon'ble Member will have Speech not corrected

to withdraw the word.

Shri Dulal Chandra Barua : Sir, if it is unparliamentary, then I have got nothing to say. Then, sir, both Gosaigaon and Abhoyapuri of goalpara District have been shown in the map of Meghalaya. Then coming to the other aspect of the P.W.D. Budget, I would like to refer to page 38 of the said budget. Sir, in this page, the annual financial statement for the year 1973-74 of Meghalaya has been shown in Assam's Budget. This has amply justified in what way our Government is functioning. They do not properly scrutinise the budget before going to present the same in this August House. Certain other things are there which have not been properly processed by the Deptt. In this connection, I would like to mention that Chief Engineer, Flood Control & Irrigation wing has adopted certain wrong procedures in forwarding the financial statement, for which he is not competent. Of course, I shall come to that later on. Sir, giving the annual financial statement of the State, the Hon'ble Chief Minister wants to divert the attention from the real economic development of the State by showing the debt position of the State. Sir, the Chief Minister has failed to show the defects and failures of the Deptt. No emphasis has been given on this. Nowhere it has been found that the Chief Minister has stated this fact that there was proper planning and coordination in different deptts. of the Government. In every year, crores of rupees have been spent by the Government but the result in turn was not remarkable and it was due to this reason no progress has been made. Government do not take any step to

improve the position. No step has been taken by the Government to gear up the machinery. Every year the Public Accounts Committee and the Estimates Committee, specially the Public Accounts Committee makes certain recommendations and guide lines to Government in what way the financial position is to be improved and in what way it should be controlled. But this Government has been neglecting these recommendations and guide lines given by the Public Accounts Committee. Not to speak of taking any action on these recommendations nobody cares to go through the recommendation.

Now Sir, capital revenue expenditure has been made in such a way that there is no balance in the planning and expenditure. The whole thing is that there should be proper estimate and there should be proper planning and there should be also ratio no expenditure to be maintained in the cost of establishment and in the cost of planning. In a particular scheme, if we want its successful implementation planning should be such that there should be some sort of ratio, how much amount should be spent on establishment, how much amount should be spent in the implementation. Here we find that maximum amount is spent on establishment than implementation. Apart from that I want to point out another aspect of the thing. Here our Finance Minister has pointed out about the deficit. In respect of deficit he wants to show the deficit as Rs. 95.64 lakhs. But that is actually not so. Deficit will be more than 18 crores 71 lakhs and 81 thousands. No detail have been practically given to the House. Sir, though I am here in the House for the last

12 years, I do not claim myself to be a financial and budget expert, and many of my friends here, I am sure, cannot go through the tactics of the bureau rats. My esteemed friend Shri Shanti Ranjan Das Gupta has appraised the budget. He knows finance and accounts more than I know. Even then, I do not understand how and under what circumstances he has appraised the budget. This cannot be a budget at all. Because it does not give a clear picture of the financial position of the State. The budget starts from zero which it cannot : a budget cannot start from zero. This Government has completely forgotten about one very important aspect of the thing ; that is, assets and liabilities of the Meghalaya and Mizoram. Now we have left behind 455 crores assets which will become a liability for Meghalaya and Rs. 275 crores for Mizoram. Actually the liability of Meghalaya now with the Government of India in connection with the over draft and loan and in connection with the State Electricity Board as well as Assam Cement Company is Rs. 142 crores 22 lakhs and Rs. 98 crores 26 lakhs for Mizoram. That means the total for both Meghalaya and Mizoram will be 989 crores 96 lakhs and the Chief Minister wanted to show it at page 11 of the Budget Speech on the Mizo affair that the liability is Rs. 9.38 crores and a plus balance of Rs. 2.83 crores. Sir, in the Mizo account only under 124 capital outlay that is, in the supply head we are to pay near about 19 crores for establishment cost. I do not understand why the Government did not give us that picture. We do not know whether any adjustment has so far been

Speech not corrected

made from the Government of India. Now when we are depending on the Government of India it is incumbent on the part of the Government to let us know the present position. This means in what way they will place the facts and figures and submit their memorandum before the 6th Finance Commission (1) These facts have not been given to us and if you calculate you will find that it is not a budget at all.

Now coming to another aspect of the thing, which has been mentioned by Shri Das Gupta, that is, about the blocked capital on account of the expenditure incurred on law and order for Nagaland we find that this has not yet been paid by the Government of India. what guarantee is there that the Govt. of India will pay 9 crores 96 lakhs being the assets and liabilities in connection with Meghalaya and Mizoram ?

Now I come to another blocked capital on which no mention has been made. That is about the Assam Road Transport Corporation. The blocked capital in that corporation in 1971-72 is Rs. 493.48 lakhs, in 1972-73 it was 597.87 lakhs, in 1973-74 it will come to Rs.810.02 lakhs. In Assam State Electricity Board the actual blocked capital in 1971-72 was Rs.8.40 crores, in 1972-73 it was 87.75 crores and 1973-74 it will be 9.30 crores. The total of the blocked capital during period is 294.5 crores. Apart from that there are other idle capital. In the P. W. D. (R&B) it is Rs. 32.22. crores. in B. F. C. and Irrigation Department it is 34. 20 crores, in the public Health Engineering it is Rs.74.72 crores. The whole thing is, it seems, that Government did not take into account all the investments.

My contention is that Government did not evaluate the money spent in different schemes under different heads. I have been pressing upon the Government for the last 12 years that there should be a strong evaluation cell in every department of the Government so that we can make assessment and evaluate in what way there can be successful implementation of the different projects and in case of failure to find out the proper remedy. But nothing has been done and it appears that there is no intention of the Government to do it. We have lost faith in Government. For the last 26 years, every time we have seen a deficit budget. But, on the other hand, no improvement has been made in the field of rural economy.

Now Sir, it is clear that we have to depend on the central Government on every matter. And under the leadership of Shri Sarat Chandra Sinha we must be dependent on the Government of India, because, when the Government or the Chief Minister cannot take any decision on an issue where one of his Cabinet colleagues indulged in discipline and violated the convention of the house he is taking up the matter with the Centre, it is evident that we have to depend on the Centre for every matter.

We have been made so by the Government of India in all respects that we are to remain like beggars all the time. I have already said, Sir, that the Chief Minister who is not in a position to decide anything about his own colleague for violation of discipline and convention of this House, can he be expected to bring prospect and prosperity to the State? Moreover, this Government, for reasons best known to it, could not decide about the site of the capital and referred the matter to the Government of India for

Speech not Corrected

a decision I am sure, if something happens to the State tomorrow this Government will not be able to decide anything about it, and will refer the matter to the Government of India for a decision. Sir, this Government is a government of indecision, and this is a Government of ordinances and schemes on paper only. But this Government has failed in the field of implementation.

The Chief Minister in his Budget speech mentioned the figures of population below the poverty line. Of course, subsequently he corrected the figures but these were also not correct. At first he stated that in Assam the population below the poverty line is 74.69% in urban area it is 58.44% and in the rural area it is as high as 90.94%. Sir, I have already said that the Chief Minister cannot be a financial expert and we are also not financial experts, but some how or other I have got that these figures are not correct and the actual figures are, the percentage of population below the poverty line in Assam is 75.41, the percentage of population below the poverty line in the urban area is 58.45 and the percentage of population below the poverty line in the rural area is 92.38. This is because of the fact that the Government did not take into account the earning and spending capacity of the tea garden population and the labour population. These figures will show how this Government is trying to remove poverty from the country.

Sir, the Government is trying to show that this time

Speech not Corrected

there is no new taxation proposal. But I must tell you very frankly that there is no scope for further taxation.

Sir, if we take 1952 as the base year, the increase of taxation in Assam is 700% and individually we are to pay now Rs.22.45p per month as taxes. Therefore, Sir, there is no scope to impose further tax.

Now, coming to the arrear of taxes, the Finance Minister has said that he is going to realise the arrear of taxes but he did not mention anything about the amount of arrear taxes. According to the Government figures, the arrear of land revenue up to 31st March, 1969 was Rs.5.53 crores and now it has increased to Rs.7.48 crores; the arrear taxes on Agricultural Income-Tax, sales Tax including taxes on liquor was Rs. 8.09 crores and now it has increased to 10.92 crores; the arrear on account of taxes on goods carried by road and inland water transport was 1.71 crores and it now it has increased to 5.61 crores. Arrear taxes on motor vehicle was Rs.7 lakhs and now it has gone up to Rs. 12 lakhs. Arrear of forest revenue was Rs 1.45 crores and now it has increased to 2.78 crores. Arrear on account of other taxes was Rs.49 lakhs and now it has increased to Rs. 2, 21 lakhs. The Government promised that proper steps would be taken to realise the arrear taxes but no effective steps have so far been taken in that direction. Therefore, we are not very clear about the financial policy of the Government. Sir, we are a poor state, particularly our rural economy, but we are spending huge amount of money in maintaining an establishment for collection of taxes. But uptill now no attempt has been made by the Government to realise the arrear loans given to

the different Corporations and corporate bodies. I think the Chief Minister ought to have come forward with a clear statement about it.

Sir, one important aspect has not been mentioned by the Government and that is, with regard to oil royalty, and the Government does not seem to have any definite policy with regard to oil royalty and rental charges. The Government does not know how much to realise from the A.C.C., O.N.G.C. and oil India and they are simply onlookers. Sir, our oil is very good because it produces 45 items and therefore it is our gold. Therefore, I do not know why we should be deprived of our legitimate share of royalty and rental charges, and I hope if we can convince the Government of India, they will change their policy in respect of fixation of oil royalty which is a best source of income for Assam.

Sir, this Government is very keen to solve the problem of unemployment in the State. Many hon'ble Members have spoken about it and I do not want to go in to the details, but simply, I would like to point out how this Government is keen to solve the problem of unemployment. Sir, by providing some jobs to some individuals will not solve the problem of unemployment. We must educate our people to go to trade and other professions, but unfortunately this Government, has failed to create that condition. Sir, in the field of Rural employment I would like to read out a news item published in the Amrita Bazar Patrika dated May 19, 1973 which was not contradicted by the Government of Assam. It says — "Assam fails to fully utilise the crash scheme". The news item reads as follows: "Paradoxically enough Assam—despite mounting rural unemployment failed to make proper utilisation of the centrally sponsored crash scheme for rural employment."

According to our official report, while the performance of the crash scheme for rural employment has been very satisfactory in the country as a whole its performance in three states — Assam, Jammu, and

Kashmir and Meghalaya—has not been quite up to the mark. After reviewing the performance of these states it was decided that allocations of these states for 1972—73 should be reduced from Rs. 125 lakhs to Rs. 85 lakhs for Assam.

This has shown in what way the Government is playing their role in the matter of solving unemployment problem in the State. Now, speaking about the industrial policy of the Government, I should say that the Government has totally failed in formulating their policies so far as industries are concerned from the 1st five Year Plan to the present five Year plan and they do not know in what way they are moving. The rate of capital investment from the central sector in Assam and in respect of other things also, Assam is lowest because Assam has been deprived of everything. Assam has been deprived of railways and transport, Assam has been deprived of airways, communication, Assam has been deprived by the Government of India from all the facilities it needed, specially the marketing facilities. Now, the question comes as to what crime Assam has committed, that beyond Jorighopa or beyond Bongaigaon the railway line cannot be extended? It is because of the weakkneed Policy of the Government that the Government of India wants to keep us in that way. I must submit that the State Government should be courageous to place the cause of Assam before the Government of India so that all the developments can take place at a time, Sir, I feel that when Bangladesh is a friendly country there will be no difficulty to reopen our river communication through that country. I do not know how the matter stands at present but I should suggest that vigorous attempts should be made to reopen the water transport by taking up the matter with the Government of India who can take it up with the Bangladesh Government. Now about Assam Small Industries Development Corporation. Though some banks are there, the amount which

has been shown here for industrial development of the State, the major share has been taken away by the big capitalists. The industrial estates which are meant to encourage local entrepreneurs are captured by the big industrialists. The total amount in the form of bank deposit comes to 7.88 crores and credit comes to Rs. 18.72 crores. Now it is found that after nationalisation of banks the major share, the 90%, of it has been taken away by the big industrialists. Therefore the main purpose has failed. Apart from that, the Government has taken up certain projects. As for instance, A M I C O has been started very recently. What they have done? They are simply feeding some people in the name of industries. The Director is one Mr. Hazarika. A portion of land has been filled up and the cost of the land has become so high that it is much more higher than the present market rate = this is due to mismanagement in respect of purchase of land. Now, it has been said that Mr. Hazarika has been given a pay of Rs. 1000/= per month. His second hand car, which was a taxi, was taken by the Assam Industrial Development Corporation and it has been allotted to him as a new car. The Government has started a sugar mill in Cachar. Order was placed with a firm which is not technically qualified. And you can imagine what will happen to that project. My Hon'ble friends and the people of Cachar want that Cachar should be industrially developed but if this is the state of affairs how can there be any development? Sir, now about Assam Petro-Chemical Complex in Namrup. No active management is there and it is going to be defunct and the Government has already spent near about 78 lakhs of rupees but without any progress. I have been told that there is a proposal for advancing 6 crores of rupees from Industrial Development Bank but as the management is not effective they are refusing to give this loan. Another thing is that in

the name of industries they are maintaining a godown for storing cement and other things. I would request the Chief Minister to examine and see whether it has been utilised for industrial projects or for private individual's purpose.

It has been stated that at the beginning for the Petro Chemical Complex the Japanese Consultants wanted to give free advice on guidance to the Corporation but they refused to accept it. Now, finding no other alternative they have sought the collaboration of the Japanese Government entailing of payment of nearabout 10 lakhs of rupees as fees. My question is why anything they have taken up has become a failure? I may tell you very frankly Sir, that in these days of economic crisis this State has become a grazing ground of the outsiders. Nearabout 186 cinema houses are there in Assam out of which only 15 are owned by our people. There are nearabout 232 Petrol Pumps in the State out of which only 31 are owned by our people. All the economic fields are captured by the outsiders and there is a rapid growth of population in our State not because that we produce more children but because outsiders are coming to stay here permanently. They are taking shelter in the waste land and the state has become a grazing ground for the outsiders.

On the other hand, on the plea of the economy, they are going to deprive the legitimate right of the ill-paid government servants. Sir, the Assam Pay Commission set up by the government submitted some recommendations and these have not satisfied any one; I submit that the recommendations of this Pay Commission is a farce, though my leader was participating there as one of the members. I must say that in reality, there should be need-based payscales. I do not want that the people should be paid more, but they should be given some other facilities such as housing, educational and medical facilities. And

the Pay Commission did not look into the interests of the ill-paid group of employees as well as pensioners. Simply by having made some recommendations in respect of payscales, the Pay Commission has affected the socio-economic condition of the entire State. At the time of implementing these recommendations, the Government should think over this matter very carefully. Last but not least, as rightly pointed out by my friend, the discriminatory policy of the Government of India not only in the matter of industrial development and other things, politically we have been divided into so many divisions and economically we have been suppressed. My friend has rightly pointed out that the Government of India has been following divide and rule policy here and they do not want that there should be strong leadership here.

But we, the people of Assam could defeat the Mughals 17 times and did never accept subjugation by anybody. Because we had quarrelled amongst ourselves the Burmese invasion came; when the British came, Pioli Phukan and Maniram Dewan fought against them. In that way, fighting was going on till we achieved Independence for our country. Therefore I want to give a note of warning to our Government and the Government of India that they should be careful in all matters, because time in coming when the divide and rule policy will not serve their purpose. we may not be here but our children will fight for the independence. As I have told on many occasions, if they neglect us in this way, politically and economically, a time will come when the children of the plains and hills will join hands together and they will fight for their legitimate

rights and demands. we may not be here, the Chief Minister and other Ministers may not be here, but our children will definitely fight for independence. Therefore, my whole contention is that the Government should see things in their proper perspective. I submit that I have been shouting for the last 12 years and I shall continue to do till my death in any capacity. I want that our people must survive and they must have their place, according to the provisions of the Constitution; they must have their place, according to the provisions of the democratic forms and they must live like human being and not as substandard human beings.

Now I feel that the government under the leadership Shri Sarat Chandra Sinha should be very much realistic about the plans and programmes, the financial resources and the expenditure and they must be very careful about spending of money so that our rural population can reap the benefit and enjoy the fruits of Independence. As my friend has rightly pointed out, the entire budgetary system is to be changed and there should be reorganisation and re-thinking on the whole budgetary system; I feel that performance budget in place of bureaucratic budget should be prepared and the Finance department should be manned by qualified personnel; there is no harm if we are to appoint some qualified personnel from the All-India Accounts Service for our Finance department to guide and advise in accounts matters properly. Regarding Planning department there should be Coordinated planning; we should not plan

for the urban sector alone ; we should plan for our rural sector also. Therefore, planning department is to strengthened so that we can revitalise the entire scheme and we can have proper economic development in our State. Sir I do not like to bore you ; I am thankful to you for giving me this opportunity to make my observations on the budget speech.

Shri Md. Umaruddin : Mr. Deputy Speaker, there is only 5 minutes left and I hope I will get time to speak after the lunch break.

Mr. Deputy Speaker : Yes, you will get time.

Shri Md. Umaruddin : Now the budget speech of the Chief Minister has certain commendable features. Firstly, it is a much clearer and franker exposition of the financial position of the State with particular reference to the public debt and ways and means position. He has also indicated the steps he has taken to plan and to control the day-to-day expenditure so that expenditure may be kept within the limit of receipt. Then again, Sir, he has also indicated how the burden of public debt which has come to a staggering figure of Rs. 421 crores could be reduced with the assistance from the Government of India . Sir, he has also referred to the burning problem of unemployment in this State and has indicated measures to relieve the situation arising out of this problem. He has also referred to the magnitude of poverty reigning in the State. Sir, I will make my observations on all these three points. Firstly,

Sir, he has pointed it out that of the total loan of Rs. 421 & odd crores, Government have incurred loan to the extent of Rs. 165 crores from the Government of India on account of accumulated non-plan expenditure. This has come about over the last 8/10 years as a result of recurring gap between the revenue expenditure and revenue receipt, which is non-plan receipt and non-plan expenditure. This has been necessary, as we all know, because of the stagnation in our own resources position.

If we go through the budget, we shall find that our revenue has been increasing from year to year virtually with the increased grant-in-aid from the Government of India. We have reached a stage when it is not possible to increase taxation because taxation depends on the paying capacity of the people - rather of the State's national income.

Mr. Deputy Speaker order, order, It is 12-30 : you will continue during the next half of the day ; now the House stands adjourned till 2 p.m.

(The House re-assembled after lunch with hon'ble Mr. Speaker on the Chair)

Mr. Speaker—I want to give my ruling on the adjournment motion moved by Shri Dulal Chandra Barua. On 12.6.73. Hon. Member Shri Dulal Chandra Barua moved an Adjournment Motion regarding 3 days' strike by Ministerial Officers Association and Grade IV Employees Association supported by other units. Shri Barua while speaking on the admissibility of the motion adduced 3 grounds in justification of the adjournment motion and these are—

(1) That "the construction work of the State capital at Dispur has been stopped ;

(2) That it has paralysed the entire administration of the State, and

(3) It has caused great inconvenience to the public besides affecting the State's economy.

Shri Barua further submitted that the Motion fulfilled all the conditions as laid down in the Rules of the House and also referred to page 433 of Practice and Procedure by Kaul and Shakhder and quoted "though generally the policy and attitude of the Government cannot be considered to be a fit matter to be raised through an adjournment motion, occasion may arise when policy and attitude of the Government may become a matter of public importance".

Hon. Member, Smti, Renuka Devi Barkataki also spoke on the admissibility of the motion and she also referred to service grievances such as submission of the Report of the Pay Committee on an appointed date, dismissal of one Shri N. N. Dutta etc. Hon. Member Shri Badan Ch. Talukdar also supported the Motion and contentions of Shri Barua.

Hon. Minister for Parliamentary Affairs opposed the Motion and referred to the contention of Mrs. Barkataki that the Grievances of the employees were long pending. He therefore contended that the "grievances of any service cannot be a subject matter of an adjournment motion." He has also referred to a previous ruling given by the Chairholding that the strike could not be a subject matter of adjournment motion.

I quite agree with the observations of the Minister for Parliamentary Affairs. The strike has been launched for non-fulfilment of certain demands of the Associations. I feel that service grievances of administrative character cannot

be brought up by way of an adjournment motion. Similarly, reinstatement of an employee is a matter of ordinary administration. The affected employee has a right to prefer appeals or he may seek the remedy elsewhere under the law. It has also been alleged that the grievances of the employees were long pending and accordingly I hold that a pending matter is a continuing matter in as much as the members of the Association has been submitting memoranda to the Government and must be passing resolution from time to time. All these go to show that a matter which has been continuing for sometime cannot be raised through an adjournment Motion. Hon. members are aware that a matter to be urgent must have "arisen suddenly in the nature of an emergency". But it is not so in the present case. I am not inclined to believe that as a result of the absence of a particular section of employees everything has come to a dead halt and that alleged suspension of normal work of construction be construed as paralysing the whole administration. In this connection, I want to refer to a ruling given by the Speaker, Lok Sabha, There had been an occasion when as a result of strike by workers of Delhi State Electricity Board power supply was about to be affected. Notice of an adjournment motion was given on the ground that if the Power House was affected, it might dislocate the essential services also. But the Hon. Speaker rejected the motion on the ground that the grievances of the employees were due to the Government's pursuing a particular policy and that the members would get "ample opportunities before the House to urge on the Government to revise its policy if so

desired". Here also, the Government of Assam is adopting a particular policy with regard to these categories of employees and there are ample opportunities before the House to urge on the Government to revise its policy. I also cannot agree with Shri Barua that resorting to strike by a section of employees can be held to be of such a great importance in the whole set up of our economy as to warrant admission of the adjournment motion. Hon. Members are aware that revision of Pay Scale, granting other concessions etc. are based on the policy of Government and Shri Barua has quoted from Kaul's Book that "the policy and attitude of Government cannot be considered to be a fit matter to be raised through an adjournment motion", although it may become a matter of public importance under certain circumstances. But those circumstances do not exist now and the Hon. Members would get ample opportunity before the House while discussing the Voting on Demands to revise the Government policy. I would like to remind the Hon. Members that an adjournment motion cannot be looked upon as a normal device for raising discussion on any important matter, because various opportunities are available under the ordinary procedure. It is only in the cases where an emergency suddenly arises and where it is necessary to leave aside all other business in order to discuss a subject which brooks no delay. Since the subject of the adjournment motion is not in the nature of a 'sudden emergency', I disallow the motion. However, I feel, the Chief Minister should make a statement apprising the

present situation.

Shri Sarat Chandra Sinha, Chief Minister— I will do it Sir.

Mr. Speaker—I have an announcement to make. I, hereby inform the House that I have received applications from Sarvasree Promode Gogoi, M. L. A. representing Sibsagar Constituency and Dipak Moormoo, M. L. A. representing Lahowal Constituency for leave of absence from the Assam Legislative Assembly. Their applications are as follows :—

Application of Shri Promode Gogoi

“On an invitation from the Soviet Union, I shall visit that country in the month of June, 1973. I shall leave Gauhati on the 8th June, 1973 on way to Moscow.

Therefore, I may be allowed leave of absence for the remaining period of the Budget Session.

Promode Gogoi, M. L. A.”

Application of Shri Dipak Moormoo

“Unfortunately I am not in a State of health to attend this Budget Session. At present I am under treatment of Dr. M. Bhattacharjee, Principal, Assam Medical College who has advised me to be hospitalised immediately and accordingly I am going to take admission today or tomorrow. If things goes well, I may be able to attend Session in the last part.

Dipak Moormoo, M. L. A.”

I think the House will grant leave of absence as prayed for in the applications.

Is it the sense of the House that the leave of absence be granted to the Hon. Members ?

(Voices : Yes. Yes.)

Shri Syed Ahmed Ali, Minister, Parliamentary Affairs—Sir, I want to request one thing. Because only this afternoon and to-morrow forenoon are left for taking part in the discussion of the Budget and whereas many hon'ble members have been left out, I request you to extend the sitting of the House for one hour to-day. I also request the hon'ble members to approwh the suggestion.

Mr. Speaker—Is it the sense of the House ?

(Voices : Yes. Yes.)

Mr. Speaker—I think we should break at 4-30 P. M. for tea and re-assemble at 4-45 P. M. and continue upto 5-45 or 6.00.

(Voices : Yes. Yes.)

I also hope the hon'ble members will co-operate with me in keeping to the time.

Shri Syed Ahmed Ali—You will please ration the time strictly Sir.

Shri Md. Umaruddin—Sir. I was dealing with the question of ways and means, the persistent deficit from year to year be resulted in almost a total deadlock. My point is this, whther it is open to a government to go on spending more than finances of the State permit and to borrow to meet Such in ereased expenditure ?

is consistent with a sound public policy and public finance: Sir, the position is this : members of the public, the members of the Houes

cation, health and so on and so forth and Government also succumb to such pressures and spend more money than the resources fourteen warrants. The result is that

The result is that the State gets into an ever increasing debt burden. My own feeling is that this state of affairs cannot be allowed to continue. We should see that the demand is equated with resources. Otherwise, if we allow this state of affairs to continue, a state of insolvency will occur in not a very distant future. Therefore it is for us all to remember that our demand should be equated strictly with the resources of the State. One economist has rightly observed, "The State which can give everything that you want, can take away everything that you have got" Therefore, Sir, when we demand things, we must bear in mind the capacity of the State to meet these demands. Then, Sir, the point is how this total loan of Rs. 155 crores which has arisen on account of non-plan expenditure for the last several years is going to be met. My own view is this for special difficulties and other inherent handicaps and because of the stagnant character of the resources of the State, it should be possible to make out a strong case before the Government of India and the Finance Commission to convert the loan into grant. Even if the whole of it cannot be converted into grant, at least a substantial portion of it should be converted into grant, and the balance treated as a long term loan for, say, 30 or 40 years carrying a small rate of interest. We should also see if we can provide for moratorium on interest on the loan for some years to come. It is by these means only, I believe, we can reduce the impact of this debt burden on our meagre resources so that we may be in a position to start afresh with fresh vigour, fresh resources and a better source of fiscal discipline.

Then we come to the total loan of the plan schemes which has been stated to be Rs. 279.15 crores. Out of this, Rs. 79.38 crores have been spent on flood control and irrigation and Rs. 71.67 crores

regarding the approach to be made to the Government of India to write off the whole loan as unproductive we should remember in this connection that this money was given as loan for expenditure on specific schemes. These schemes stipulated that the projects when executed would yield some return in some benefit would accrue and that it would be possible for the Government to realise in the shape or by some return and pay at least the interest on the loan also a part of the principal. But for certain reasons that has not become possible. Therefore I would suggest that to make out a strong case to justify write-off, and for its purpose we should classify such the projects under three different categories. Under the first category those projects for flood control which had been washed away or destroyed for natural calamities and for reasons beyond the control of the State Government should be taken up for write-off. The second category of project which have not proved productive for only technical and remediate defect should be rendered productive by improvement or reconstruction. Steps should be taken to improve these projects so that they can be made productive and be in a position to give some reasonable return. Such projects may not rightly quantity for write off.

Subject matter of write-off nearly because no attempt has been made in the past to collect any betterment levy. The third category of projects should be those projects which are really productive but no betterment levy has been passed the to be withheld from the benefit. I do not understand how investment on productive project can be. But Sir, the whole question is one of discipline of the Government.

of the State as well as of the people for whose benefit the loan was incurred. We cannot afford to indulge in wasteful expenditure any more. We should ourselves be faithful in discharging our debt obligation and so should also the people. We should see that people also behave in a manner commensurate with their responsibility and do not create any unnecessary drain on the state exchequer.

So far as the Electricity is concerned a sum of Rs. 71.75 crores has been given as loan by the Assam Government to the prior State Electricity Board. How can we characterise it as unproductive expenditure? We have produced electricity, after spending so much money. But the fact remains that the money has not been properly spent as a result of which the expenditure has become infructuous. Government have already taken with of this unhappy situation affecting the State Electricity Board and set up a Commission of Enquiry. I cannot but maintain that we should exercise strict vigilance on the utilisation of public funds. We must also set up a machinery which should ensure that money has been properly spent and that the expenditure is Quite fruitful and productive and for that purpose, it is absolutely necessary that the projects and schemes are implemented strictly according to the specifications and that the people actually derive projected benefits from them. This sort of firm and strict attitude should be brought to bear upon all beneficial and productions Schemes. Otherwise it will not be possible for us to turn the corner. Sir, we are standing at the cross road of our destiny as it were. It is high time for us to make up our mind once for all. A healthy attitude should be formed, a sound financial policy should be formulated and the executive

machinery should be tightened up, strengthened and a strict watch be kept over the utilisation of funds in every department, particularly, the departments which spend a good deal of money in the name of development.

Then again, if we want to reduce the annual burden of interest charges, on our resources for which a provision of Rs. 14. odd crores have been made in the Budget, we shall have to ask the Government of India to reschedule the repayment of the outstanding loans. If we get a long term, say, for 10 or 20 years to repay the loan, we shall be able to explore and harness some more resources. To save a part of the interest means that we can utilise this money in some more fruitful and really beneficial projects.

Sir, before I conclude my observations on the financial position of the State I would like to draw the attention of the House to another important point. There is a provision for a loan of Rs. 63.89 crores on account of Plan expenditure. The details are shown at page 80 of the Memorandum of the Budget Estimates of the Government for 1973-74. Here I find there is a mistake. This expenditure of Rs. 63.89 crores has been placed under two heads—one, 'Normal' and the other "plan". In the Normal, the figure should be 34.53 crores and not Rs. 35.53 crores. Again, under the plan schemes there is a provision of Rs. 28 crores 48 lakhs and 93 thousand.

This is a mistake ; it should be Rs. 28, 48, 83 thousand and not 93 thousand. In the total also, it should be 63.89 crores and not 64.89 crores. I hope the Hon'ble Chief Minister will verify the figures and make necessary correction ; otherwise we will be giving him a crore more for this printing mistake. Here again, I would

draw the attention of the House to another matter. There is a provision in this Budget for Rs. 6389 crores under capital receipt and another provision of Rs. 31 crores on the disbursement side. My point is, if we take this Rs. 31 crores shown as Disbursement, then we are left with only Rs 32 crores on the Receipt side both under Plan and 'non plan'. I do not know how it can be done without affecting the plan Schemes. But the practice has been that Government always re-pay earlier loans out of loans obtained in a later year. This has been the practice so far followed. The Government of India is very strict in realising its own instalments of loans out of loans due to the paid the State Government. The result is a substantial part of the loan money meant for development schemes is adjusted against outstanding loans. If the disbursement as a Government is kept, there will be the about half the total provision of Rs. 63.89 crores available for non-plan as well plan expenditure during 1973-74. In other words there will be difficulty in meeting the gap in between revenue receipt and revenue expenditure with loan as also receipt less money available for development schemes. This is indeed a very unhappy situation.

Sir, I shall deal with the remaining two points first about unemployment and then about poverty. So far as the Question of unemployment is concerned, we know that in Assam the problem has been very acute on account of population explosion during the last 20 years. Our population which was 80 lakhs in 1951 has risen to 146 lakhs in 1971 registering an increase of 82.1 percent as against the all-India average of 50%. Our population has increased by

more than 36% during the last two decades beyond the all-India average. Then the question is—what is the reason for this abnormal increase? Is it due to biological increase or is it due to immigration of people to Assam from other parts of India? I see no reason to believe that biological increase in Assam has been more than what it is in other parts of India. I ascribe immigration as the main reason for this abnormal population increase. People from outside the State migrate to Assam in search of jobs, and their number can be estimated at 26 lakhs, and that is the main reason for this population increase. Whatever jobs we create are taken advantage of by these people from outside because no steps—either by the Government or by the people have been taken to avail of the employment opportunities that were created. Therefore we must see that in future such a state of affair does not arise and that every employment created goes to local people. We must know in which sector what opportunities are being created and who are the people to be absorbed. Some sort of a planned employment policy in co-ordination with the Development departments should be formulated so that the scope for further immigration is stopped and undue strain on the economy of the State does not occur. When we talk of employment problem it is for us to see what the problem is like and what is its size. It is no good saying in vague terms that the problem is very serious or alarming. Therefore, I shall try to show from available statistics what is the total number of unemployed persons is today. According to 1971 census, the total population of Assam is 146 lakhs. According to statistical study 48.3% of this population is what is called labour force, i. e. people in the age group of 15-54. Then of this population some are

Involved in active participation. People who are held to have active participation are treated as employed and those who are not are held to be unemployed. On this basis we find that of the total labour force of 70.61 lakhs, males of 52% account for 36.75 lakhs where females stand at 33.93 lakhs. In case of male the participation rate has been assumed to be 50% according to 1971 census, in which stricter criteria were adopted. On this basis we find that half the male population of Assam does not fall within the category of active participation. In other words 18.37 lakhs of male population may be treated as employed and the remaining 18.39 lakhs as unemployed. Then this 18.37 lakhs include students from High Schools upto colleges and in other higher educational institutions, and therefore, the number of students in the age group of 15-59 is calculated to be approximately 11 lakhs. If we take this 11 lakhs out from the 18.37 lakhs we get the net figure of 7.37 lakhs as the unemployed male population within the age group of 15-59.

So far as the female population is concerned, the present participation rate has been estimated at 4.1%. Then again having regard to our social customs and traditions many of our females do not go for employment except as school teachers, nurses and clerks and some other jobs. Even then assuming that we also make due allowance for potential female workers who are generally in a position or willing to be employed, their number may be placed at 1.39 lakhs. According to my estimate the total number of unemployed persons including males and females can be safely assessed at 8 to 9 lakhs. In this connection I would like to refer to an observation by Shri B. K. Nehru, Governor of Assam, in his lecture in 1971 at the Madam Memorial Lectures, Bombay in which he observed that in India the number of unemployed persons has been increasing at the rate of 6000 per day. If we take that number and apply proportionately to our state we find that the number of unemployed persons is

increasing at the rate of 56,000 annually. This rate of increase is indeed staggering. Therefore, I say that this is a very serious problem. Then the vital question is whether it will be possible to create adequate employment opportunities in that period and another necessary resources both financial and organisational will be available. Apart from the problem of unemployment in general the case of the educated unemployed youths in particular has great significance. They can become a source of political agitation leading to a serious law and order situation as well as general political instability as has happened in other states. Therefore, I maintain that having regard to all our limitations we should have a specific and bold plan of employment, and that employment should get the first priority in the plan development programmes. Though some headway has been made in this regard there is the urgent need to make a co-ordinated and integrated approach and for that we should organise a separate independent department. My suggestion is that the employment department which is now an appendage of the Labour Department should be converted into a full-fledged Department under a Secretary and Director with ramifications all down the line up to the district level. At the district level we should have Vocational Guidance Units compulsory registration not only of those seeking jobs but also of those who seek to be engaged in self-employment ventures. Even on a broad calculation it is found that the scope for employment in salaried and wage-earning jobs is extremely limited. Therefore, we should divert our unemployed manpower largely to agriculture, industry and other pursuits in the avenue of self-employment. For this we need to have some effective training programmes like IITs with production unit and Agricultural Polytechnic etc. The Indian Council of Agricultural Research has recommended that youngmen willing to take to agriculture be given training in an Agricultural polytechnic so that they may acquire necessary technological knowledge to pursue improved and scientific agriculture. Sir, the whole matter of employment should be examined carefully in all its aspects so that before the situation goes out of hand the problem is attacked with as much speed as possible.

Next, with regard to poverty the chief minister has mentioned Budget specifies 73.67 percent of the population of the state is below the poverty line in his note that but according to my calculation it is 77% and this has been calculated on the basis of Rs. 48/-.

The portion for the six line ending with the words Rs. "274 and Rs. 576" is rewritten below for retyping. In addition, according the case study carried out by the Assam Agricultural university on the socio-economic conditions of small farmers, marginal farmers and Agricultural labourers in the district of Goalpara taking into account all sources of income including subsidiary income the total per capita income of a farmers has been assessed at Rs. 287. This is a defundable figure arrived at after a thorough field study. Now the rural population below the poverty line being 77%, 1.12 crores of people may be reasonably estimated to be in the clutches of poverty There overage for capital income being Rs. 287 they will have to earn as much, if not move, just to reach the poverty line which means a big gap—a gap of the 299 ie more than a hundred percent gap Then again sir, we are committed to remove poverty and we are duty bound to make all out efforts in that direction. Therefore, the question is whether it will be possible to bridge the wide gap within the next 5 or 10 years. Sir, in this connection I shall indicate the trend of agricultural growth during the plan periods from 1950-51 to 1970-71. After all Assam lives in the villages. The economic condition of our villagers is the worst. The villagers are in the grip of poverty. I shall try to show what has been the annual rate of growth in agriculture during the last 20 yrs on the basis of constant prices (1948-49). In spite of crores of rupees having been spent—I place it at more than one hundred crores or more—on agricultural development including the organisation, irrigation flood control and other

ancillary purpose, the annual rate of growth achieved during the first plan was only 2%*. In the second plan it was 1.3% and in the third plan 5%. Again in the Ad-hoc plan periods of 3 yrs from 1966-67 to 1968-1969, the growth has declined at the rate of 1%. In the post reorganisation Assam, from 1968-69 to 1970-71, there has also been deterioration in agricultural economy with a fall of 9%. Considering the over all position during the past two decades the growth of income in the agricultural sector proper works out at a mere 3%. Against this dismally low rate of growth in the agricultural sector in which 85% of the people of the state are engaged, it can easily be imagined on what a gigantic scale planned efforts will have to be made to cross the poverty line within the next few years.

Now sir, I have already pointed out the enormity of the problem. I again reiterate that to cross the poverty line a minimum annual growth rate of 20 to 25% will have to be achieved to enable the rural population to attain the minimum consumption level of 48/- a month or Rs. 576/- a year. Therefore if we are to make an impact on the appalling economic situation in the state the whole administrative machinery—particularly the departments which are responsible for economic development will have to be revivified and strengthened to an enormous extent.

Then in the agricultural sector because of our limitations in organisation, necessary infra-structure on the lower level and resources the strategy will have to be selective in approach. The most practical and pragmatic approach should be a planned

programme of agricultural development in a pleased programme covering 20 to 25% of the population at a time in an area where per capita holding is the lowest and non-agricultural sources of income are more or less absent. The programme should be in the nature of a wash package type providing for irrigation, improved methods with use of fertiliser and high yielding varieties of seeds, credit mobilisation to provide inputs and an efficient extension service and also other pursuits like animal husbandary, poultry keeping and cottage industry etc.

Then again it may be argued whether it will be possible to increase agricultural produce at such a pace as to reach the deserved level of growth just above the poverty line within a period of 5 to 10 years. I am definite of the view that such a degree of achievement is not beyond a capacity provided the right strategies is applied and the administrative machinery and local leadership prove equal to the task. In this connection I wish to observe that I recently visited punjab and Haryana where in the agricultural sector phenomenal progress have been made agricultural production has been more than doubled in course of the last 5 or 6 years. If agricultural states like punjab and Haryana can bring about such development there is no reason why in our state with more favourable soil-climatic conditions and good rainfall such progress can not be achieved provided the will is there.

Incidentally it may not be out of place to mention

the amazing performance in the district of Kamal in Haryana—where in one regulated market. Within a market area with a radius of 8 to 10 miles, arrival of paddy has increased from 3 to 5 lakh quintals 5 years back to 15 lakh Quintals in 1972-73. This looks like a miracle. So Sir in our State also such achievement may not be beyond our capacity if we approach the problem with firm determination, a spirit of dedication and sincerity of purpose. What is really needed, I again repeat, a clean and efficient administrative and inspiring leadership to inspire our peasantry. I am confident it will be possible to turn the colour and bring in a new era of progress and prosperity.

I shall finish, Sir, by quoting a verse of Alexander pope,

“For foresight of Government let fools contest,
 Whatever is best administered is best,
 For words of faith let graceless zealots fight,
 His comment be wrong, whose life is in the right.”

Mr. speaker, sir if we make our efforts whole heartedly with a spirit of service dedication and honesty of purpose of all levels we can much the challenge and defeat poverty

(concluded)

শ্রীজালালউদ্দিন আহমেদ : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়’ বিত্তমন্ত্রী তথা মুখ্যমন্ত্রী ডাঙবীয়াই ১৯৭৩-৭৪ চনৰ কাৰণে উত্থাপন কৰা বাজেটখন পঢ়ি চালো। এই বাজেটত বহুতো উন্নয়ন মূলক কাম কৰিছে। এইটো বৰ প্রশংসনীয় কথা।

আমাৰ আঁচনিৰ ৩০ টা উন্নয়ন বিভাগ আছে আৰু তাৰ ভিতৰত ১৭ টা প্ৰডাক্টিভ আৰু ১৩ টা নন প্ৰডাক্টিভ। ইয়াত দেখা গৈছে যে ইয়াৰ আঁচনি বিলাক কাৰ্য্যকৰী হলে সচাকৈয়ে আমাৰ গাওঁ অঞ্চলত যি শতকৰা ৮৫ ভাগ লোকে বাস কৰে তেওঁলোকৰ উন্নতি হ'ব আৰু এটা কথা লক্ষ্য কৰিছো যে আমাৰ জনজাতীয় আৰু অনুসূচীত সম্প্ৰদায়ৰ লোকসকলৰ কাৰণে যেনে ধৰণৰ উন্নয়ন মূলক কাম হ'ব লাগিছিল আজি ২৬ বছৰে তেনে কাম হোৱা নাই। তাৰ ফলত এই গাওঁবিলাকত এনেকুঁৱা ছব্বস্থা হৈছে। কিন্তু মই এইখিনিতে অলপ ক্ষোভেৰে কওঁ যে অকল এই অনুসূচীত সম্প্ৰদায় সকলৰেই যে ছব্বস্থা সেইটো নহয়, আমাৰ অসমৰ সংখ্যালঘু মুছলিম লোকসকলৰ অৱস্থা তদুপ। এই বাজেটত তেওঁলোকৰ কাৰণেও এটা ব্যৱস্থা কৰিলে মই সন্তুষ্ট হ'লোহেঁতেন।

(ভাইচ : আপুনি কোন চৰকাৰৰ কথা কৈছে ?)

অধ্যক্ষ মহোদয় এই বাজেটত মুট ৫২ কোটি ৯৭ লাখ টকা ধৰা হৈছে। তাৰে ১২ কোটি ৫০ লাখ নন প্ৰডাক্টিভ আৰু ৪০ কোটি ৪৭ লাখ টকা প্ৰডাক্টিভ বিভাগৰ কাৰণে ধৰা হৈছে। অৰ্থাৎ শতকৰা ৭৫ ভাগ প্ৰডাক্টিভ, আৰু ২৫ ভাগ নন প্ৰডাক্টিভ। এনে ধৰণে টকা ধৰা কাৰণে মই অৰ্থ মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াক ধন্যবাদ দিছো আৰু ইয়েই প্ৰমাণ কৰিছে যে তেখেত এজন প্ৰেকটিকেল ইকনমিষ্ট। যোৱা ২৬ বছৰে যি উন্নতি হোৱা নাই মোৰ বোধেৰে অহা ১০ বছৰতে সেই উন্নতি হ'ব।

অধ্যক্ষ মহোদয়, এতিয়া মই কেইটামান দুৰ্নীতিৰ বিষয়ে ক'ব বিছাৰিছো। এই দুৰ্নীতি বিলাক বৰ্তমান চৰকাৰৰ দিমত হোৱা নাই। আগৰ চৰকাৰৰ দিনত হৈছে যেনে মোৰ সমষ্টিৰ বাগবৰ মৌজাৰ এটা মাত্ৰ P. W. D. বাস্তা পাইছিলো আৰু তাৰ বাবে ৪ লাখ ৭৬ হাজাৰ টকাও পাইছিলো কিন্তু এই টকাৰে P. W. D. বাস্তা কৰিব লাগিছিল কিন্তু এই বাস্তাৰ বাবে যি এচটিমেট কৰিলে তাৰ ওঁখ ১৫ ফুট, আৰু বহল ২০ ফুট। কিন্তু কাৰ্য্যক্ষেত্ৰত দেখা গ'ল, বাস্তা ওখ কৰিলে ৭ ফুট আৰু বহল কৰিলে ১৫ ফুট।

কিন্তু বিল কৰিলে আগৰ এচটিমেট মতে সেই বাস্তাটোৰ নাম হ'ল গৈ বাগবৰ মন্দিয়া বাস্তা। মহোদয়, এই বাস্তাটো পাইলট প্ৰজেক্টৰ বাস্তা আৰু ইতিপূৰ্বে বাস্তাৰ মাটিৰ কাম শতকৰা ৫০ ভাগ হৈয়েই আছে। কিন্তু এতিয়াই

গোটেইখিনি মাটি কটা বুলি টকা লৈছে। মহোদয় অসমৰ ব্ৰহ্মপুত্ৰ উপত্যকাত এনেকুৱা এটা সমষ্টি নাই যত এটাও পি, ডব্লিও, ডি, বাস্তা নাই। অকল বাগবৰ সমষ্টিতে একেবাৰে বাস্তা নাই। এই আধুনিক যুগত চন্দ্রলোকলৈও মটৰ দৌবাইছে কিন্তু ছুখৰ বিষয় যে, মোৰ বাগবৰ সমষ্টিত আজিলৈকে মটৰ যাব পৰা এটা বাস্তাও হোৱা নাই। সিদিনা আমাৰ মাননীয় শিক্ষামন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই মোৰ সমষ্টিলৈ গৈছিল আৰু তেখেতে কৈছে যে এনেকুৱা পিচপৰা সমষ্টি বোধহয় অসমৰ ভিতৰত বতোৱেই নাই। আৰু তেখেতে এখন মিটিঙলৈ গৈছিল আৰু সেই মিটিঙত মানুহ ৩ হাজাৰৰ অধিক আছিল আৰু তাতেই মন্ত্ৰী মহোদয়ে এই কথা উল্লেখ কৰিছে।

অধ্যক্ষ মহোদয়, গঢ়াখহনীয়া লোক সকলক মাটি দিয়াৰ ক্ষেত্ৰত শ্ৰীগোবিন্দপুৰ বিজাৰ্ভত বেমেজালি ঘটাইছে। মই দেখিছো প্ৰকৃততে যিবিলাক মানুহ গঢ়াখহনীয়াত বিধস্ত হৈছিল সেই মানুহ বিলাকে মাটি পোৱা নাই। আনহাতে যিবিলাক মানুহৰ মাটি চিলিং আইনত গল সেই মানুহবিলাকেও গঢ়াখহনীয়াৰ নামত মাটি পাইছে। কিছুমান মানুহে আজি বাস্তাতে পৰি আছে গছৰ তলত পৰি আছে বন্ধু বান্ধবৰ ঘৰত পৰি আছে সেই মানুহবিলাকক মাটি দিবৰ কাৰণে মই চৰকাৰক অনুৰোধ কৰিলো।

অধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ বাগবৰ চাৰ্কোলত এচ, ডি, চি, মিষ্টাৰ বৰুৱা তেওঁ এনেকুৱা হৈছে যে, তেওঁৰ ওচৰলৈ মানুহ গলে পইচা নিদিলে মাৰে, যিসকলে তেওঁক পইচা দিয়ে সেইসকল তেওঁৰ ওচৰলৈ যাব পাৰে সেইসকলে বক্ষা পায়।

(ভইচ : এইটো আগৰ চৰকাৰৰ দিনতনে ? এতিয়াৰ চৰকাৰৰ দিনত ?

আগৰ চৰকাৰৰ সময়ত চাকৰি পোৱা এইজন অফিচাৰ।

অধ্যক্ষ মহোদয়, মই জলপৰিবহন বিভাগৰ কথা কব খুজিছো যে, এই বিভাগত প্ৰশিক্ষণৰ কাৰণে বহুতো ল'ৰা লোৱা হৈছে। অথচ মোৰ সমষ্টিৰ পৰা এজনকো লোৱা হোৱা নাই। মই মন্ত্ৰী মহোদয়ক অনুৰোধ কৰো যাতে মোৰ বাগবৰ সমষ্টিৰ পৰাও ২।১ জন ডেকা লৰা প্ৰশিক্ষণৰ কাৰণে পঠিওৱা হয় যেন। চইল কনজাৰভেচন সম্পৰ্কে কওঁ যে, যি ঠাইত নদী, নলা বেছি সেই ঠাইতে অফিচটো হ'ব লাগে। বৰপেটা মহকুমাত গঢ়াখহনীয়াৰ মাত্ৰা বহু বেছি। অথচ নলবাৰীত গঢ়াখহনীয়াৰ নামো নাই। কিন্তু অফিচটো নলবাৰীতে পাতি থৈ দিয়া হৈছে। এই বিষয় লৈ মই মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলো।

আজি বৰপেটা মহকুমাৰ লোকসংখ্যা ১২ লাখ। তালৈ চাই এই মহকুমাটো সোনকালে জিলাত পৰিণত কৰিব লাগে। মই পে কমিচনৰ বিপ'ৰ্টটো পঢ়িছো। তাত কোৱা হৈছে যে, পে নবঢ়ালে দুৰ্নীতি বাঢ়িব। গতিকে কৰ্মচাৰীৰ পে বঢ়ালে। তাৰ কাৰণে চৰকাৰৰ পুজিৰ পৰা ৭ কোটি টকা বেছিকৈ খৰচ হ'ব। অথচ এইটো এটা নন প্ৰদাকটিভ কাম। অসম চৰকাৰৰ ডাঙৰ ইকনমিষ্ট আছে। সেইবিলাকে নিজৰ দৰমহাৰ টকা বঢ়াই লৈছে। যিখিনি মোটা মুঠ ৭ কোটি টকা কৰ পৰা দিম? আমাৰ গাৱলীয়া দুখীয়া মানুহবিলাকে চাকৰি কৰা নাই। আজি দৰমহা বঢ়াৰ অজুহাত লৈ সামগ্ৰীৰ দাম বাঢ়ি গৈছে। গতিকে গাৱলীয়া মানুহবিলাকে ইয়াৰ কৰলত পৰিব। গতিকে জনসাধাৰণৰ মাজত প্ৰতিক্ৰিয়া হ'ব। সেই ক্ষেত্ৰত আমাৰ বস্তৰ দাম যাতে নাবাঢ়ে তাৰ ব্যৱস্থা কৰিবলৈ চৰকাৰক অনুৰোধ কৰিলোঁ। আমাৰ ১৯৭১ চনত যিটো ভূমি আইন হল সেইমতে এজন মানুহে ১২ বছৰ দখল কৰিলেহে স্বত্ব পায়। কিন্তু এতিয়া ৩ বছৰ দখল কৰিলে সেই স্বত্ব পাব। বৰপেটা মহকুমাত ৬টা চাৰ্কোল আছে। তাৰ ভিতৰতে বাগবৰতে বায়তীসখ চালু কৰা নাই। তাত ডাঙৰ ডাঙৰ মাটিৰ মালিক আছে। সেই মালিকসকলে বহি থকা বায়তক উচ্ছেদ কৰিছে আৰু মাটিবিলাক বিক্ৰি কৰিবলৈ সৰিয়হ কৰিছে।

মাননীয় অধ্যক্ষ : আপুনি আৰু কিমান সময় ক'ব।

শ্ৰীজালাউদ্দিন আহমেদ : ১০ মিনিট সময় কম।

মাননীয় অধ্যক্ষ : নহয় আপুনি আৰু ৩ মিনিট সময় কওক।

শ্ৰীজালাউদ্দিন আহমেদ : পৰিবহনৰ কথা কওঁ। কিছুমান নতুন লাইন চৰকাৰে ল'ব খুজিছে আৰু নতুন কনডাক্টৰ, কেবাগী ল'ব খুজিছে কিন্তু বৰপেটাত যিজন ট্ৰেনপোৰ্ট অফিছাৰ আছে তেওঁ চৰকাৰে দিয়া ফৰ্মখনকে বাইজক নিদিয়ৈ— তেওঁ ইমান দুৰ্নীতি পৰায়ণ। গতিকে এই ক্ষেত্ৰত এটা অনুসন্ধান কৰিব লাগে।

জলসিঞ্চনৰ ক্ষেত্ৰত মই কবলৈ খুজিছো যে বৰপেটাৰ দক্ষিণ অঞ্চলৰ ৫ লাখ মানুহৰ মাজত জলসিঞ্চনৰ ব্যৱস্থা কৰা হোৱা নাই। আমাৰ বান নিয়ন্ত্ৰন স্ত্ৰী এজন ডেকা উদ্যোগী আৰু গৰম তেজৰ মন্ত্ৰী তেওঁ এই অঞ্চলত ঘূৰি ফুৰি ইয়াৰ এটা সুব্যৱস্থা কৰিব বুলি আশা কৰিলো।

বিজুলি শক্তি যোগানৰ ক্ষেত্ৰত আমাৰ সেই অঞ্চলত আজিলৈকে পোহৰ নপৰিল। বেৰাচিন তেল কিনি কিনি হাইবান হ'ল। গতিকে এই সম্পৰ্কে কিবা এটা চিন্তা কৰিব বুলি আশা কৰিলো।

জুদিচিয়াৰী আৰু একজিকিউটিভ চেপাৰেট হ'ল। জুদিচিয়েল হাকিম ১০ জনে বিজাইন দিলে তেওঁলোকৰ অভাৱ অভিযোগৰ কাৰনে। থকামিলাৰ কোনো সুবিধা নাই। এই বিধান সভাত একজিকিউটিভ আৰু জিচলেচাৰৰ বিষয়ে বহুত সদস্যই বক্তৃতা দিছে কিন্তু আজি ৬ বছৰে জুদিচিয়াৰী বিষয়ে আজিলৈকে কোনেৰে কোৱা শুনা নাই। অথচ তেওঁলোকে ঠাণ্ডা মগজেৰে গুৰুত্বপূৰ্ণ কথাত জাজমেণ্ট দিব লাগে। আমি দেখিছো আমাৰ ইয়াৰ চতুৰ্থ শ্ৰেণীৰ চাকৰিয়ালৰ কাৰণে যিবোৰ ঘৰ সাজিছে সেইবোৰও ভাল কিন্তু প্ৰথমশ্ৰেণীৰ এই হাকিম সকলৰ কাৰণে কোনো ব্যৱস্থা কৰা নাই। এই ক্ষেত্ৰত মই মুখ্যমন্ত্ৰী আৰু আইন মন্ত্ৰীৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিব খুজিছো তেওঁলোকৰ সা-সুবিধাৰ কাৰণে।

অধ্যক্ষ মহোদয় আপুনি শুনি আচৰিত হব। অসমৰ উদ্যোগ উন্নয়ন নিগমৰ যিজন মেনেজিং ডাইৰেক্টৰ তেওঁ অসম চৰকাৰৰ ২০ হাজাৰ টকা লোকচান কৰি এচিয়া ৭২ চাবলৈ গ'ল। ইফালে মালিগাওঁত ৬০ হাজাৰ টকাৰ ব্যয়বস্তু আহিছে ইফালে সেইবোৰ তেওঁ জেনেৰেল মেনেজাৰৰ লগত দেখা সাক্ষাৎ নকৰি বৰষাৰৰ পৰা পালামলৈ উৰা মাৰিলে এচিয়া ৭২ চাবলৈ। গতিকে এইটোৰ এটা তদন্ত হব লাগে।

অধ্যক্ষ মহোদয়, পশুপালনৰ বিষয়ে আকনো কিমান কম। এই অফিছত যিমান দুৰ্নীতি চলিছে ভাবিব নোৱাৰি। মোক কিছুমানে কৈছে যে সঞ্চালকৰ বিষয়ে আপুনি বক্তৃতা দি কি কৰিব তেওঁ লাগ বুলিলেই সকলোকে কনী ১০টা, থাকী কোষল হাহ ১০টা, মূৰগী ১০টা, ছাগলী ২/১টা, দি সন্তুষ্ট কৰিব পৰা ক্ষমতা আছে। মই এটা পৰামৰ্শ দিও অন্যান্য দেশত যেনেকৈ মহিগুৰ, পাঞ্জাব, হাৰীয়ানা আদি ঠাইত পশুপালন আৰু গো উন্নয়নৰ দুজন সঞ্চালক আছে। ঠিক তেনেকৈ অসমত (সময়ৰ সংকেত) থাকিব লাগে।

কৃষি নিগম সম্পৰ্কে বৰপেটাত যোৱা ১৪ নবেম্বৰ তাৰিখে কৃষি নিগম কৃষি মন্ত্ৰীয়ে উদ্বোধন কৰিলে কিন্তু আজিও কে কোনো খবৰ আক নাই। ইফালে

বাইজে আমাৰ প্ৰান খুলি খায়। ইয়াৰ এটা সোনকালে ব্যৱস্থা কৰিব লাগে।
এক টি আইৰ দুৰ্নীতিৰ কথা সকলোৱে জানে। এই বিষয়ত এটা সুস্থিৰ ব্যৱস্থা
কৰিব লাগে।

কনাইতৌলা আৰু কলগেছিয়াত ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ বানে মানুহক জুৰলা কৰিছে
মানুহ বিলাকে বালিচৰত বাস কৰিছে। তথাপি সেই মানুহখিনিক হাতী
লগাই ঘৰবাৰী ভাঙি দিছে। এইবোৰ বৰ দুখৰ কথা। আমাৰ আইনমতে
গাওঁবুঢ়াসকলে ২৫০ টকাকৈ দৰমহা পায় কিন্তু তেওঁলোকে চাৰ্টিফিকেট দিওতে
আকৌ পইছা লয় এইবোৰ দুৰ্নীতি বাগবত চলি আছে। এইখিনিকে
কৈ সামৰণি মাৰিলো।

শ্ৰীমানবেঙ্গ শৰ্মা : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মাননীয় মুখ্য মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই
বাজেট বক্তৃতাৰ যোগেদি আমাৰ প্ৰদেশৰ অৰ্থনৈতিক অৱস্থাৰ কথা নিৰ্ভিকভাৱে
ভাঙি ধৰাৰ কাৰণে মই তেখেতৰ শলাগ লৈছো। তেখেতে আমাৰ প্ৰদেশ
খনৰ আজি যি অৰ্থনৈতিক অস্থা এই অৰ্থনৈতিক অৱস্থাৰ উন্নতিৰ কৰে
কিছুমান আচনি তেখেতে বাজেটৰ যোগেদি আমাৰ আগত ভাঙি ধৰিছে, আৰু
অৰ্থনৈতিক অৱস্থাৰ উন্নতিৰ কৰে যি ব্যৱস্থা চৰকাৰে লব লাগে, এই ব্যৱস্থা
চৰকাৰে আৰু চৰকাৰী কৰ্মচাৰীসকলৰ দ্বাৰা যি অৰ্থনৈতিক উন্নতিৰ কৰে যি
আচনি গ্ৰহণ কৰিছে তেখেতসকলৰ সহযোগত অতি সোনকালে প্ৰয়োগ
কৰি আমাৰ দেশৰ যি অৰ্থনৈতিক অৱস্থা এই অৱস্থা উন্নত কৰাৰ কাৰণে অতি
সোনকালে ব্যৱস্থা লব।

মই আমাৰ প্ৰদেশৰ কেইটামান বিশেষ অৱস্থাৰ কথা উল্লেখ কৰিব
বিচাৰিছো। আমাৰ বৰ্তমান প্ৰদেশত নিবহুৱা সমস্যা সম্পৰ্কে আমি এই বিধান
সভাৰ সদস্যসকলে বহুত বাৰ উল্লেখ কৰি আহিছো আৰু এই কথা চৰকাৰৰো
অবগত। চৰকাৰে নিবহুৱা সমস্যা সমাধান কৰাৰ কাৰণে যিবিলাক নতুন
আচনিৰ ব্যৱস্থা কৰিছে, এই ব্যৱস্থাৰ যোগেদি মই অনুভৱ কৰো যে তাৰ দ্বাৰা
আমাৰ নিবহুৱা সমস্যা সম্পূৰ্ণ ভাবে সমাধান নহলেও আংশিক ভাবে সমাধান
কৰিব পাৰিব। আমাৰ নিবহুৱা সমস্যা, চৰকাৰৰ অফিচত কেইজনমান লবাক
চাহি দি সমাধান কৰিব নোৱাৰে। আমাৰ নিবহুৱা সমস্যা সমাধান কৰিলে
হলে আমাৰ দেশৰ লোক সকলক যিসকলে কৃষিৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰে,

এই আলমত ভিত্তি কৰি আমাৰ নিবনুৱা সমস্যা সমাধান কৰাৰ কাৰণে চেষ্টা কৰিব লাগিব। আমাৰ প্ৰদেশখন কৃষি প্ৰধান দেশ। এই কৃষি প্ৰধান দেশৰ নিবনুৱা সমস্যা সমাধান কৰিবলৈ হলে কৃষিৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰি যিবিলাক উদ্যোগ স্থাপন কৰিব পৰা যায় তাৰ ওপৰত বিশেষ ভাবে জোৰ দিব লাগিব যাতে এই উদ্যোগ বিলাকতে আমাৰ কিছু সংখ্যক লোকক চাকৰি সংস্থাপন দিব পৰা যায়। আমাৰ প্ৰদেশত কেইটামান বৃহত উদ্যোগ স্থাপন কৰাৰ কাৰণে চৰকাৰে আচনি লৈছে। তাৰ ভিতৰত মৰাপাৰ্টৰ কল, চেনিৰ কল আদি। এই উদ্যোগ বিলাকত চাকৰি পোৱাৰ ব্যৱস্থা আমাৰ ল'ৰাক কৰি দিব লাগিব। অকল এইটো কৰিলেই আমাৰ নিবনুৱা সমস্যা সমাধান নহব। আৰু এটা কথা আমাৰ ইয়াত যিবিলাক উদ্যোগ প্ৰতিস্থা কৰা হয় তাত আমাৰ ল'ৰাক চাকৰি দিব নোৱাৰে। তাৰ কাৰণ হ'ল এই উদ্যোগ বিলাকত কাম কৰিবলৈ যেনে ধৰণৰ কাৰীকৰি বিদ্যাৰ প্ৰয়োজন হয় তেনে ল'ৰা আমাৰ ইয়াত নোলায়। তাৰ কাৰণেই বাহিৰৰ পৰা ল'ৰা আনি নিয়োগ কৰিবলগীয়া হয়। মই আমাৰ উদ্যোগ মন্ত্ৰীক অনুৰোধ কৰো যেন আমাৰ ইয়াত উদ্যোগ প্ৰতিস্থা হোৱাৰ আগতেই তাত কাম কৰিবৰ কাৰণে যেনে ধৰণৰ কাৰীকৰি বিদ্যা থকা লোকৰ প্ৰয়োজন হয় তেনে লোকপ্ৰশিক্ষণ দিয়াই অনাৰ ব্যৱস্থা কৰে। অৱশ্যে এই কথাটো মই এই সদনতে কেইবাবাৰো উল্লেখ কৰি আহিছো। মই আমাৰ উদ্যোগ মন্ত্ৰীক অনুৰোধ কৰো যাতে আমাৰ উদ্যোগ মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই এই কথাটো গুৰুত্বসহকাৰে বিবেচনা কৰে। আমাৰ অসমত ভাৰত চৰকাৰৰ বহুত বিলাক অফিচ আছে। এই বিলাকত দেখা যায় আমাৰ যি পৰিমাণৰ লোকক এই অফিচ বিলাকত চাকৰি দিব লাগে তেনে পৰিমাণে চাকৰি দিয়া নহয়। ভাৰত চৰকাৰে জাননী যোগে জনাই দিছিল যে ৫০০ শ টকাৰ কম দৰ্মহাৰ চাকৰি বিলাক থলুৱা লোকক দিব লাগে। কিন্তু কৰ্মক্ষেত্ৰত দেখা পাইছো ৫০০ শ টকা কিয় তাতকৈ কম টকাৰ চাকৰিও অসমৰ থলুৱা লোকৰ ভাগ্যত অহা নাই। মই আমাৰ চৰকাৰক অনুৰোধ জনাইছো আমাৰ অসমত যিবিলাক ভাৰত চৰকাৰৰ অফিচ আছে, যিবিলাক ভাৰত চৰকাৰৰ বা বাহিৰৰ উদ্যোগ প্ৰতিস্থান আছে সেই বিলাকত ভাৰত চৰকাৰে যি মতে চাকৰি দিবলৈ বৈহে সেই মতে দিছেনে নাই সেই কথাটো তিফ্ৰ দৃষ্টি ৰাখিব লাগিব। তাৰ উপৰি আমাৰ অসমত থকা বহুত কোম্পানীৰ হেড কুৱাৰ্টাৰ অসমৰ বাহিৰত আছে।

তেনেকুৱা অনুস্থান গুৱাহাটীত বহুত আছে। সেই উদ্যোগ বিলাকত শতকৰা ৯৯ জনেই বাহিৰৰ লোক। এই উদ্যোগ বিলাকত চাকৰিত মকবল কৰে হেড অফিচৰ পৰা হেড অফিচ বিলাক বাহিৰত থকাৰ কাৰণেই তাত আমাৰ ল'ৰাই সুবিধা নাপায়। গতিকে মই চৰকাৰক অনুৰোধ কৰোঁ আমাৰ যিবিলাক নিয়োগ বিনিময় কেন্দ্ৰ আছে সেই বিলাকৰ যোগেদি যাতে আমাৰ ল'ৰায় ভাৰত চৰকাৰৰ অফিচেই হওক বা উদ্যোগেই হওক বা বাহিৰৰ কোম্পানীয়েই হওক এই বিলাকত চাকৰি পায় তাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগিব।

অধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ বৰ্তমান প্ৰধান সমস্যা হৈছে আমাৰ অনুসূচিত জাতি, আৰু জনজাতি, পৰ্বত আৰু ভৈয়ামৰ লোক সকলৰ যিবিলাক অসম্পত্তিৰ কাৰণ সেই বিলাক আমাৰ চৰকাৰে সহায়দৰ্ভাৱে চোৱা নাই। এই অসম্পত্তিৰ কাৰণ বিলাক আমাৰ চৰকাৰে গুণা-গঠা কৰি চোৱা উচিত। তেখেত সকলৰ যি ন্যায্য দাবী, যি ন্যায্য প্ৰাপ্য তেখেত সকলে পোৱা নাই। এই সম্পৰ্কত আমি বিধান সভাত কেইবাবাৰো অভিযোগ তুলি আহিছোঁ। আমাৰ সংবিধান ১৯৫০ চনতেই বচনা কৰা হ'ল। সেই সংবিধানে তেখেত সকলৰ কাৰণে যিবিলাক ব্যৱস্থা দিছে, এই ব্যৱস্থা বিলাকৰ অংশ তেওঁলোকে নোপোৱাৰ কাৰণেই তেখেত সকলে অভিযোগ তুলিছে। যিবিলাক ব্যৱস্থা তেখেত সকলৰ কাৰণে বেলেগে বাৰিছিল এই বিলাক ঠিক মতে ব্যৱহাৰ হোৱা নাই বুলি তেখেত সকলে কৈ আছে। এইটো কথা একেবাৰেই ভুল কৰিব নোৱাৰি। যদি আমি চাওঁ বিবোৰ পিচ পৰা অঞ্চল আমাৰ জনজাতীয়, পৰ্বতীয়া লোকসকলে বাস কৰে সেই অঞ্চল বিলাক অতি পিচ পৰি থকা আমি দেখিবলৈ পাবোঁ।

শ্ৰীমানবেন্দ্ৰ শৰ্মা: তাৰ প্ৰধান কাৰণ কি? যি ভাবো তেখেত সকলৰ মাজত শিক্ষিত লোকৰ সংখ্যা কম হোৱাৰ কাৰণে সকলো ক্ষেত্ৰতে আগ ভাগ লব পৰা নাই। অধ্যক্ষ মহোদয়, আপুনি যদি লক্ষ্য কৰে দেখিবলৈ পাব যে যত শিক্ষিত লোকৰ সংখ্যা বেছি তাত সকলো ধৰণৰ সুযোগ সুবিধা বাইজে ভোগ কৰিছে, কিন্তু যত জনজাতি আৰু অনুসূচিত জাতিৰ লোক বাস কৰিছে, তাত শিক্ষিত লোকৰ সংখ্যা নথকাৰ কাৰণে সেট সুবিধাৰ পৰা বঞ্চিত হৈছে। সেই কাৰণে সকলোৰে অনুমান হয় শিক্ষিত লোক থকা অঞ্চলত চৰকাৰৰো হাত আছে আৰু সেইমতে ব্যৱস্থাও কৰে। কিন্তু আজি এই জনজাতি আৰু অনুসূচিত জাতিৰ লোক থকা ঠাইত শিক্ষাৰ কোনো ব্যৱস্থাকেই কৰা দেখা

নাই। সেইকাৰণে কেইদিনমানৰ আগতে এই জনজাতিৰ লোকসকলে মিকিৰ পাহাৰৰ পৰা দিল্লীত প্ৰধানমন্ত্ৰী শ্ৰীমতী ইন্দিৰা গান্ধীক লগ কৰিবলৈ গৈছিল আৰু তাত এখন স্মাৰক পত্ৰও দিছিল যি স্মাৰক পত্ৰত উল্লেখ কৰিছে যে অনুচ্ছেদ ২৭৫ মতে যিবিলাক সা-সুবিধা পাব লাগে, সেইবিলাক নাপায় আৰু তেওঁলোকৰ হৈ প্ৰতিনিধিত্ব দিয়া ৰাজনৈতিক নেতা সকলে তেওঁলোকৰ কাৰণে কোনো কথাতেই গুৰুত্ব নিদিয়ৈ। গতিকে তেখেতসকলৰ অভিযোগ যদি সঁচা হয় তেন্তে এইটো অতি দুখৰ কথা। সেইকাৰণে মই মুখ্যমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াক অনুৰোধ কৰিছো যে এইজন জাতিৰ লোক বসতি কৰা অঞ্চলত যি যি অভিযোগ আছে সেইবিলাক পুৰাতনপুৰাতনকৈ বিচাৰ কৰি চোৱা উচিত।

শেষত মই দৰ্মহা আয়োগৰ কথা কব বিচাৰিছো আৰু আমাৰ কৰ্মচাৰী সকলৰ দৰ্মহাৰ কথা আমাৰ বিধান সভাৰ বহুতো মাননীয় সদস্যই আলোচনা কৰিছে। এই দৰ্মহাৰ সম্বন্ধে চৰকাৰে যি আংশিক প্ৰতিবেদন দিছে তাৰ তেখেতসকলে সন্তুষ্ট হব পৰা নাই। আজি দৰ্মহা বঢ়াই দিলেই তেখেতসকলে সন্তুষ্ট হব বুলি মই ভবা নাই। আজি যিখিনি ধাৰ্য্য কৰি দিছে তাতেই তেখেতসকল সন্তুষ্ট হব যদিহে আজি মূল্য বৃদ্ধি হ্ৰাস কৰি দিয়ে। আজি দৰ্মহা বঢ়াই দি তেখেতসকলক সন্তুষ্ট কৰিব নোৱাৰে—যদিহে চৰকাৰে বস্ত্ৰৰ মূল্য বোধ কৰিব নোৱাৰে। অকল সেইগোৱেই নহয়, আজি নিম্নশৰ কৰ্মচাৰীসকলে যিবিলাক সুবিধা পাব লাগে সেই নিম্নতম সুবিধাখিনি পোৱাৰ পৰাও তেওঁলোক বঞ্চিত হৈছে। বিনামূলীয়া শিক্ষাৰ ব্যৱস্থা, চিকিৎসাৰ ব্যৱস্থা, আৰু থকা ঘৰৰ আদি মিৰোৰ পাব লাগে সেইখিনি আমাৰ চৰকাৰে দিব পাৰিলেই আৰু বস্ত্ৰৰ মূল্য বোধ কৰিব পাৰিলেই বৰ্তমানৰ নিৰ্দ্ধাৰিত দৰ্মহাতেই তেওঁলোক সন্তুষ্ট হব বুলি মোৰ বিশ্বাস। সেই কাৰণে মই চৰকাৰক কব বিচাৰিছো যে দৰ্মহা নিৰ্দ্ধাৰণ কৰা সময়ত এই নিম্নতম সুবিধাৰ কথা চিন্তা কৰা উচিত।

একেবাৰে শেষৰ কথাটো। হ'ল আজি সমাজ তান্ত্ৰিক সমাজ গঠন কৰাৰ কাৰণে মুখ্যমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই যিবিলাক আচনি লৈছে সেই আঁচনিৰ সংস্কাৰ সাধনৰ বাবে আমাৰ যিসকল কৰ্মচাৰী আছে তেখেতসকলৰ দ্বাৰাই সাহল্য মণ্ডিত কৰিব লাগিব। কিন্তু আমাৰ যিসকল কৰ্মচাৰী এই আঁচনিৰ কাম কৰে তেখেতসকলে আঁচনিৰ তেখেত সকলে আচনিৰ কথাবিলাক ভালদৰে জানিব লাগে আৰু চৰকাৰেও সেই কৰ্মচাৰী সকলক ভালদৰে বুজাই দিব লাগে যাতে আচনি কলৱতী হয়। আমি দেখিছো যেতিয়া গাওঁ অঞ্চললৈ যাওঁ—তাত শুনিবলৈ পাব—যেতিয়া গাঁৱৰ বাইজোঁ কৰ্মচাৰীজনক সুধিব—কি কৰিবলৈ বিচাৰিছে? তাৰ পৰা কি লাভ হব? যেতিয়া কৰ্মচাৰীজনে উত্তৰ দিব—নাজানো, নতুন আচনি আমাক

কৰি দিছে বাবে আমি কৰিছো—লাভ লোকচানৰ কথা কব নোৱাৰোঁ। গতিকে আমাৰ নতুন আচনিৰ কথা যদি আমি কৰ্মচাৰী সকলক বুজাই দিব নোৱাৰোঁ আৰু জনসাধাৰণ যদি আচনিমুখী নহয়, তেতিয়াহলে নতুন আচনি কৰি আমি কৃতকাৰ্য্যতা লাভ কৰিব নোৱাৰিম। সেই কাৰণে যিসকল কৰ্মচাৰী জনসাধাৰণৰ লগত ওতঃপ্ৰোতঃ ভাবে জড়িত তেওঁলোকক আচনিৰ কথা বুজাই দিবলৈ মই মুখ্যমন্ত্ৰীক অনুৰোধ কৰিলোঁ।

শ্ৰীৰমেশ মোহন কুলি :—মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, এই কেইদিন ধৰি সদনৰ মজিয়াত বাজেটৰ ওপৰত নানা বিতৰ্ক চলি আছে আৰু ময়ো সেই সম্পৰ্কে কেইটামান কথা কবলৈ আগবাঢ়িছোঁ।

আমাৰ এই ফালৰ পৰা মাননীয় সদস্য শ্ৰীহুলাল বৰুৱা দেৱে যিবিলাক উক্তি ডাঙি ধৰিছে—সেইবিলাক মই সমৰ্থন কৰি কব বিচাৰিছোঁ যে বাজেটত যদিও নতুন কৰ দেখা নাই—তথাপি ই এখন ডেফিচিট বাজেট। ইয়াত যদিও দেখুৱাইছে ৯৫ লাখ ৬৭ হেজাৰ টকাৰ ঘাটি বুলি, কিন্তু প্ৰকৃততে ইয়াতকৈ আৰু বেজিৰে হ'ব পাৰে। এই বাজেটখন ডাটেনেমিক বা প্ৰগতিশীল বাজেট নহয়। ই আগৰ বাজেটখনক মেইনটেন কৰিবৰ কাৰণেহে ডাঙি ধৰিছে। ইয়াত কোনো ইনচেনটিভ চাজেচন নাই আৰু বাজেটখনত প্ৰগতিশীল সমাজ গঠন কৰিবৰ কাৰণে কোনো উপদেশ নাই।

No tax means the simply the Post ponement of tax only. ইয়াত নতুন কৰ বৰ্তমানলৈকে নাই যদিও আৰু টেক্স লগোৱাৰ সম্ভাৱনা আছে আনহাতে আমাৰ মুখ্যমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই এইটো চাজেচন দিছে যে এই বছৰ প্ৰাকৃতিক দুৰ্যোগ নাই আৰু নহ'বও, এইটো অপভ্ৰুত কথা। অসমৰ নিচিনা এখন বান প্ৰপীড়িত অঞ্চলত তেখেতে প্ৰাকৃতিক দুৰ্যোগ আশংকা নকৰাটো অতি আচৰিত আৰু অবাস্তৱ কথা। ইয়াত বাস্তৱৰ কোনো নিদৰ্শন নাই। সেয়ে এপ্ৰিল মাহত প্ৰাকৃতিক দুৰ্যোগ হৈ গৈছে, আনকি মাৰ্চ মাহত ধুমুহা শিলা-বৃষ্টি আদিয়ে বাইজৰ স্কুল ঘৰ নামঘৰ আদি অনুষ্ঠান ভাঙি ছেদেলি-ভেদেলি কৰিলে। গতিকে এই বাজেটখনে ৰাজ্যখনৰ যিটো আচল অৱস্থা সেটো দাঙি ধৰিব পৰা নাই।

শ্ৰীৰমেশ মোহন কুলি :—আৰু পাছত আৰু এটা কথা মই এই সম্পৰ্কত ক'ব

খুজিছো, আমাৰ কৃষকৰ যিটো মানদণ্ড উন্নত কৰা কথা আছিল আজি ২৫ বছৰৰ পাচতো আমাৰ দেশৰ জনসাধাৰণৰ যিখিনি মানদণ্ড উন্নত হ'ব লাগিছিল সেইখিনি তেখেতে ইয়াত বা ভোটত দেখুৱাব পৰা নাই। মূল্য নিৰূপনৰ ক্ষেত্ৰত যিমান খিনি চেষ্টা দিব লাগিছিল সেইখিনি দিব পৰা নাই। পেৰিট ইণ্ডেক্স যদি আমি ভালদৰে বিশ্লেষণ কৰি চাওঁ তেতিয়াহলে আমি দেখিব ১৯৬১ চনত খেতিয়কে যি খিনি মূল্য পাইছিল বা দাম পাইছিল, সেইটো আছিল ১৭৪ আৰু ১৯৭১ চনত দাম পাইছিল ৩৪৪ টকা কিন্তু ১৯৬১ চনত ১৫৯ টকা আছিল খেতিয়কৰ ডমেণ্টিক এক্সপেন্ডিচাৰ আৰু সেইটো গৈ ১৯৭১ চনত ৩০০ টকা হ'লগৈ। আকৌ ১৯৬১ চনত 'ফাৰ্ম' কাল্টিভেশ্যন কষ্ট বাই দি ফাৰ্মাৰচ' আছিল ১৩৯ টকা আৰু সেইটো গৈ ১৯৭১ চনত হ'লগৈ, ১৯৪ টকা পেৰিট বিট্‌ইন প্ৰাইচেচ ৰিচিট এণ্ড প্ৰাইচেচ পেইড বাই দি ফাৰ্মাৰচ ১৯৬১ চনত আছিল ১১৫ আৰু ১৯৭১ চনত ১২২ টকা। গতিকে দেখা যায় তেওঁলোকৰ খৰচ দিনক দিনে বাঢ়িহে আহিছে। তেওঁলোকৰ আৰ্থিক উন্নয়নৰ ক্ষেত্ৰত চৰকাৰে একো কৰিব পৰা নাই। ফলত দেখা যায় আজি খেতিয়কৰ মানদণ্ড দিনক দিনে অধোন্নতিৰ ফালে আগবাঢ়ি গৈছে। কোনো আশাৰ সঞ্চাৰ হোৱা নাই।

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, এইটো কথা মই পুনৰ ক'ব খোজো যে আজি বস্ত্ৰ বাহানীৰ মূল্য নিৰূপনৰ ক্ষেত্ৰত আমাৰ যিখন বাজেট চৰকাৰে ডাঙি ধৰিছে মুখ্যমন্ত্ৰী ভাণ্ডাৰীয়াই তাত বিশেষকৈ মূল্য নিৰূপনৰ কথা ভালকৈ উল্লেখ কৰা নাই। কিন্তু প্ৰকৃততে চৰকাৰে মূল্য নিৰূপনৰ প্ৰতিহে বেছিকৈ চৰু দিয়া উচিত আছিল। আজি পে কমিটিয়ে 'ৰিকমেণ্ডেচল দিব পাৰে কম'চাৰী সকলৰ বেতন বঢ়াবৰ কাৰণে। কিন্তু আনহাতেদি সেই অনুপাতে বস্ত্ৰ বাহানীৰ দাম যি বৰকমে বাঢ়িছে তাক ৰোধ কৰিবৰ কোনো উপায় নাই, একালে পে-কমিশ্যানে বঢ়াই যাব আৰু আনফালে বস্ত্ৰ-বাহানীৰ দামো বাঢ়ি যাব কিন্তু বস্ত্ৰ-বাহানীৰ মূল্য নিৰূপন নহ'ব। গতিকে মূল্য নিৰূপণ কৰাৰ বিশেষ গুৰুত্ব দিয়া উচিত। বস্ত্ৰ-বাহানীৰ দুম্বা বা মূল্য বৃদ্ধিৰ কাৰণ কেইবাটাও হ'ব পাৰে, আজি বহু বছৰ ধৰি হোৱা মাটি বাজেটৰ পৰিপ্ৰেক্ষিতত আৰু তাক পূৰাবলৈ বিজাৰ্ড বেংকৰ পৰা আৰু জাতীয়কৰণ কৰা বেংক

unproductive ভাবে ব্যয় হৈছে যাৰ ফলত এমুঠি মানুহৰ হাতত ধন কমা হৈ আছে আৰু কিছুমান সীমিত বস্তুৰ কাৰণে সেই টকাৰে বেচি চাহিন্স বাঢ়ি যায়, গতিকে সেই অৱস্থা চলি থকালৈকে বস্তু-বাহানীৰ মূল্য বাঢ়িয়েই থাকিব। তাক নিয়ন্ত্ৰণ কৰিব পাৰিব কেৱল মূল্য বৃদ্ধিক বোধ কৰিব লাগিব বাজৰ তংপৰতা আৰু উদ্যোগপতি সকলক বিশ্বাস জন্মাব লাগিব কিয়নো বেছিভাগ উদ্যোগপতিয়ে আজি কালি নিজৰ পৰিশ্ৰমৰ ধন উদ্যোগত বিনিয়ম কৰিব নিকিচাবে কিয়নো যি কোনো সময়তে চৰকাৰে সেইবোৰ বাস্তৱিককৰণ কৰি লব পাৰে আৰু সেইটোয়েই তেওঁলোকৰ ভয়। চৰকাৰে উদ্যোগ সমূহ লোৱাৰ লগে লগে তেওঁলোকে বাজৰৰা বিত্তীয় অনুষ্ঠানৰ বীণ 'ইকুইটি' মূলধনলৈ সলনি কৰিব, এনেদৰে উদ্যোগপতি সকলে উদ্যোগত মূলধন খটুৱাবলৈ ভয় কৰে।

চৰকাৰৰ শেহতীয়া প্ৰচেষ্টা 'খাদ্য সামগ্ৰী' বাস্তৱিককৰণ কৰি বস্তু বাহানবী মূল্য নিয়ন্ত্ৰণ কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰা হৈছে কিন্তু ইয়াৰ দ্বাৰা বস্তু বাহানৰ দাম নচম্বে বৰঞ্চ বাঢ়িহে যাব। বাল্লিগত ব্যৱসায়ী সকলৰ লাভ আৰু অ'ভাৰহেড শতকৰা ৫ বা ৬ ভাগ হ'ব পাৰে কিন্তু চৰকাৰৰ হাতলৈ আহিলে এই অ'ভাৰহেড' হয়তো শতকৰা ৩০ ভাগ ওপৰলৈ যাব। বা তাতোকৈ বেচি হ'ব। ফলত জনসাধাৰণে চৰকাৰে বিলোৱা বস্তু-বাহানীৰ ওপৰতো বেচি মূল্য দি কিনিব লাগিব। কিন্তু যদি চৰকাৰে সেই বস্তু-বাহানীৰ ওপৰত মূল্য বান্ধি দি কমাই আনে তেতিয়া ই 'চৰ-চিদি' পে কৰিব লাগিব। যিটোয়ে নেকি মুদ্ৰাস্ফীতি বৃদ্ধি কৰিব আৰু মূল্য কেউফালে বাঢ়ি যাব।

ইয়াৰ পিছত মই বিশেষকৈ দুৰ্নীতিৰ বিষয়ে আলোচনা কৰিব খুজিছোঁ, এই বিষয়ে মাননীয় সদস্য সকলে বহুবাৰ আলোচনা কৰি আহিছে। আমাৰ দেশত স্বাধীনতাৰ দিনৰেপৰা এই দুৰ্নীতি চলি আহিছে। অতীতত গুপ্ত সাম্ৰাজ্য দিনত একো একোজন চোবাং-চোৱা নিযুক্ত কৰা হৈছিল দুৰ্নীতিমূলক কামবোৰ ধৰা পেলাবলৈ আৰু তাক আঁতৰ কৰিবলৈ তাৰ পিছত আহিল মোগল সাম্ৰাজ্য অসমত আহোম ৰাজ্য। তেওঁলোকৰ দিনত দুৰ্নীতিত লিপ্ত হলে হাত-ভৰি নাক-কান কটাৰ নিয়ম আছিল। তাৰ পাছত আহিল বৃটিছ শাসন তেতিয়াৰ পৰাই দুৰ্নীতি আমাৰ দেশত আৰম্ভ হয় আৰু এতিয়া এই দুৰ্নীতি আমাৰ মানুহৰ মাজত এনে দৰে শিপালে যে তাক কোনোমতে বোধ কৰিব

নোৱাৰি। চৰকাৰে যদি প্ৰশাসন নিকা কৰিব নোৱাৰে তেতিয়াহলে দুৰ্নীতি কেতিয়াও দূৰ কৰিব নোৱাৰে।

জনসাধাৰণৰ ফালৰ পৰাই হওক বা অন্যান্য ফালৰ পৰাই হওক আমি দুৰ্নীতিৰ কথাবিলাক ভালকৈ চাব লাগিব যাতে দুৰ্নীতিপৰায়ণ মানুহে কেতিয়াও প্ৰভাৱ বিস্তাৰ কৰিব নোৱাৰে। দৰকাৰ হলে ভল্‌ক্টিয়াৰ ইমুৰৰ পৰা সিমুৰলৈ নিয়োগ কৰিব লাগে যাতে কোনেও দুৰ্নীতি কৰিব নোৱাৰে আৰু দুৰ্নীতিত লিপ্ত লোকক পালে স্পেয়াৰ কৰিব নালাগে। এই ধৰণে দ্ৰুত গতিত আগবাঢ়ি গলে আমাৰ সমাজখন দুৰ্নীতি মুক্ত হ'ব বুলি মোৰ দৃঢ় বিশ্বাস। আমাৰ সমাজত যি দুৰ্নীতি মুক্ত বিষয়া নাই তেনে নহয়। এই ক্ষেত্ৰত মই বিশেষকৈ ডিব্ৰুগড় জিলাৰ ডি, চিৰ কথা উল্লেখ কৰিব খুজিছো। তেখেতে দুৰ্নীতি পৰায়ণ লোকক আশ্ৰয় দিব খোজা নাই। এতিয়া আমি ডিব্ৰুগড় জিলাৰ বজ্জতো পৰিবৰ্তন দেখিবলৈ পাইছো। বাস্তৱ বিলাক বহল কৰিছে আৰু স্নাম বিলাক পৰিস্কাৰ কৰিছে। কিছুমান প্ৰাইভেট গাড়ী টেক্সি হিচাবে চলাই আছিল সেই বিলাক এতিয়া ঠিক কৰি দিছে। বিস্মাৱালা, প্ৰাইভেট টেক্সি চোৰাংকৈ চলি আছিল আৰু চৰকাৰৰ বেভিনিউ লুকাই ৰাখিছিল। কিন্তু এতিয়া বেভিনিউ লাখৰো ওপৰ হ'ল, ডিব্ৰুগড়ত। একোখন টেক্সিত ৫ জনতকৈ বেচি মানুহ যাব নোৱাৰাকৈ লাইচেন্স দিছে। বজাৰত মাছৰ দাম কন্ট্ৰল কৰিছে। এতিয়া অৱশ্যে বজাৰত মাছ পাবলৈ নাইকীয়া হৈছে। কাৰণ এই ক্ষেত্ৰত সকলো লোকৰ সহযোগ নাই। এজন অফিচাৰে কেতিয়াও দুৰ্নীতি মুক্ত কৰিব নোৱাৰে। ইয়াত লক্ষীমপুৰ শিৱসাগৰ আদি জিলাৰ সকলো লোকৰ সহযোগ থাকিব লাগিব। এই ক্ষেত্ৰত মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ে মনোযোগ দিব বুলি তেখেতৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলো। আমাৰ যি বিলাক দুৰ্নীতিমুক্ত অফিচাৰ আছে তেওঁলোকক উৎসাহিত কৰিব লাগে। আমি স্বাধীন হ'বৰ পৰাই শুনি আছো সমাজবাদী সমাজ গঠন কৰিব, শাসন বিহীন সমাজ গঠন কৰিব। কিন্তু আজিলৈকে সেই সমাজৰ সৃষ্টি নহল। বৰঞ্চ এইক্ষেত্ৰত মই এটা কথালৈ চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিব বিচাৰিছো। চৰকাৰৰ একপক্ষীয় একচেতীয়া শাসনযন্ত্ৰহে দেখিবলৈ পাইছো। খেমাৰ্জি উন্নয়ন খণ্ডৰ খণ্ড উন্নয়ন বিষয়াৰ কাৰ্যালয়, খেমাৰ্জি।

নং ডিএডিবি (ক'প) ২০।৭২-৭৩।

তাৰিখ ১৪-৫-৭৩

প্ৰেৰক :—শ্ৰীলোহিত চন্দ্ৰ গোহাই

সমবায় সম্প্রসাৰণ বিষয়া,

ধেমাজি উন্নয়ন খণ্ড ধেমাজি।

প্ৰতি :—শ্ৰীশঙ্কৰনাথ দলে

গাওঁ—সভাপতি—কালাজান কৃ. স. স. সমিতি লি:

পো: আ:—চিলাপথাৰ।

বিষয় :—চিলা পথাৰত এখন গ্ৰাহক সমবায় ভাণ্ডাৰ গঠন।

মহাশয়,

আপোনাসকলে নিশ্চয় জামিবলৈ পাইছে যে বৰ্তমান চৰকাৰে আটা ময়দা ইত্যাদিৰ পাইকাৰী ব্যৱসায় ব্যক্তিগত ব্যৱসায়ীৰ হাতৰ পৰা নিজৰ হাতলৈ লৈছে আৰু এই ব্যৱসায় সমবায় সমিতি সমূহৰ জৰিয়তে চলোৱাৰ সিদ্ধান্ত কৰিছে। গতিকে আপোনালোকৰ চিলা পথাৰ অঞ্চলত এই ব্যৱসায় লবৰ বাবে এখন সমবায় অৰ্গানাইৰ প্ৰয়োজন হৈছে আৰু এই মন্থে জিলা কংগ্ৰেছৰ সভাপতিৰ লগত আলোচনা কৰি চিলা পথাৰৰ ওচৰ চুবুৰীয়া গাওঁ পঞ্চায়ত কেইখনৰ গাওঁ সমূহক একে এলেকাৰ ভিতৰত লৈ এখন “গ্ৰাহক সমবায় ভাণ্ডাৰ” গঠন কৰাৰ দিশা কৰা হৈছে আৰু উক্ত সমবায় সমিতিখন গঠন কৰিবৰ বাবে আগত ইংৰাজী ২০-৫-৭৩ তাৰিখ বুধবাৰে দিনৰ ১১ বজাত চিলা পথাৰ এল, পি, স্কুলত সমিতিৰ প্ৰাৰম্ভিক সাধাৰণ সভাখন আহ্বান কৰা হৈছে। গতিকে বিষয়ৰ গুৰুত্ব অনুভৱ কৰি আপোনাক উক্ত সভাত উপস্থিত থাকিবলৈ অনুৰোধ জনোৱা হ’ল। বিষয় অতি জৰুৰী।

ইতি—

ভবদীয়

(লোহিত গোহাই)

সমবায় সম্প্ৰসাৰণ বিষয়া, ধেমাজি উন্নয়ন খণ্ড, ধেমাজি
এতিয়া কথা হ’ল জিলা কংগ্ৰেছৰ সভাপতিজনৰ লগত আলোচনা কৰিলে আন পাৰ্টিয়ে কি কৰিব? এই কথাটোৰ প্ৰতি মই মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলো।

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, মই এতিয়া লক্ষীমপুৰ জিলা সম্পৰ্কে দুবাৰ কব বিচাৰিছো। লক্ষীমপুৰ জিলাখন ইণ্ডাষ্ট্ৰিয়েলী বেকৱাৰ্ড জিলা হিচাপে ঘোষণা কৰিছে। এই জিলাখনৰ সমস্যা বহুত। উদ্যোগ মন্ত্ৰী মহোদয় তালৈ যাওতে

তাৰ সময়ো সম্পৰ্কে মই লিখি দিছো আৰু বহুতো পৰামৰ্শ আগবঢ়াইছো কিন্তু, কামত একো হোৱা নাই। লক্ষীমপুৰ জিলাৰ জনসংখ্যা হ'ল ২১ লাখ ১৮ হেজাৰ ৩৯৬ জন। কৰেলৰ সংখ্যা হ'ল ১৮ লাখ ৭৫ হেজাৰ ২১৪ জন আৰু আৰবানৰ সংখ্যা হ'ল ২ লাখ ৪৩ হেজাৰ ১১২ জন। তাত ৩ লাখ ২৭ হেজাৰ ৩২৮ হেক্টৰত খেতি হয়। বাকী ১৫ লাখ ৮৫ হেজাৰ ৮৭৫ হেক্টৰত খেতি কৰিব নোৱাৰে। এই মাটিখিনি আনক্লেইমদ। আমাৰ চৰকাৰে বৰিশস্যৰ আচনিৰ কথা কৈছিল। লক্ষীমপুৰৰ এই বানবিধস্ত মাটিখিনিত বৰিশস্যৰ কোনো আচনি লোৱা নহল। আমি দেখা পাইছো জলসিঞ্চনৰ আচনিত ৬ কোটি টকা গ্ৰহণ কৰিছে। অতি আচৰিত কথা এই টকাৰ আচনিৰ ভিতৰত লক্ষীমপুৰত এখনো আচনি লোৱা নহল। ধুবুৰী, শিলচৰ আদিত কৰেল ইণ্ডাষ্ট্ৰিয়েল প্ৰজেক্ট লৈছে। লক্ষীমপুৰত কিয় এই আচনি লব নোৱাৰে। বয়ন শিল্প আদিৰ যথেষ্ট সুবিধা আছে কিন্তু সেইবিলাকো কৰা নাই। যোৱাবাৰ ৰাজ্যপালৰ ভাষণত কৈছিল সোৱনশিৰীৰ সোন কমোৱা আচনি উঠাবলৈ চেষ্টা কৰা হব। এইটো কাম নিবুৱা সকলৰ দ্বাৰা কৰিলে বহুত ডেকাৰ উপকাৰ হব। আমাৰ এতিয়া বিজুলী শক্তিৰ আবশ্যক আছে বুলি সকলোৱে কৈছে। ডিয়া ধল, গাই ধল, শোৱনশিৰীৰ আদিৰ পৰা বিজুলী শক্তি উৎপাদন কৰিব পাৰে কাৰণ ইয়াত বাৰ মাহে পানী থাকে খবশ্ৰোতা। গতিকে এই আচনি চৰকাৰে অবিলম্বে হাতত লব বুলি মই আশা কৰিলো।

উপাধক্ষ মহোদয়, তাৰ পিছত মই যদি বিশেষকৈ জনজাতীয় লোক-সকলৰ কথা অলপ নকও তেন্তে বেয়া কথা হব। আজি এই ক্ষেত্ৰত বহু কেইজন মাননীয় সদস্যই এই সদনতে কৈছে কিন্তু মই কও এইটো এটা ৰাষ্ট্ৰীয় সমস্যা আৰু মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়েও এইটো কথাকে কৈছে। আৰু সেয়েহে এই সমস্যা ৰাষ্ট্ৰীয় সমস্যা হিচাপে সমাধান কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিব লাগে। ১৯৫০ চনতে ভাৰতীয় সংবিধানত অনুসূচীত জাতিৰ লোক সকলক মৌলিক অধিকাৰ দিয়া হৈছিল আৰু সেই অধিকাৰখিনি আজি ৰাষ্ট্ৰীয় সমস্যা হিচাপে ধৰা নাযায় তেতিয়াহলে আজি ১৯৫০ চনৰ পৰা ২৩ বছৰেও কাৰ্যকৰী চৰকাৰে নকৰে। অসমৰ ইমূৰৰ পৰা সিমূৰলৈ অসমৰ জনজাতীয় লোক সকলক যি মৌলিক অধিকাৰ সেই মৌলিক অধিকাৰখিনি পাবৰ কাৰণে দাবী কৰিছে। মই ট্ৰাইবেল সংঘৰ ফালৰ পৰা এই কথা দাবী কৰিছিলো কিন্তু মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে বিশেষ ভাবে

এই কথাত মনোযোগ দিয়াৰ কাৰণে আৰু জনজাতীয় নেতাসকলৰ লগত বিশেষ আলোচনা কৰিম বুলি কোৱাও আমিও শাস্ত হৈছিলো। কিন্তু এতিয়া কিছুমান জনজাতীয় সদস্যই দিল্লীলৈ গৈছে প্ৰধান মন্ত্ৰী ইন্দিৰা গান্ধীক লগ কৰিবলৈ অথচ আমাক নজনোৱাকৈ কেনেকৈ দিল্লীলৈ যাব পাৰিছে সেইটো আমাক জনাব লাগে। মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে এটা তাৰিখ দিছিল কিন্তু সেই তাৰিখলৈকে বাট নোচোৱাকৈ কেনেকৈ দিল্লীলৈ যাব পাৰিলে তাক বুজি নাপাওঁ। আজি অসমৰ সমস্যা অসমতে সমাধা কৰিব লাগিব তাৰ কাৰণে দিল্লীলৈ গৈ অসমৰ মুখ্যমন্ত্ৰীক এবাৰ দিল্লীৰ ইন্দিৰা গান্ধীৰ ওচৰত কাতৰ হৈ পৰিলে একো কাম নহব তাৰ কাৰণে আমাৰ ইয়াতেহে চেষ্টা কৰিব লাগিব। ইয়াকে কৈ মই মোৰ বক্তৃতাৰ সামৰণি মাৰিলো।

শ্ৰীমতী চৈয়দা আনোৱাৰা টাইম্বৰ : উপাধ্যক্ষ মহোদয়, ১৯৭৩-৭৪ চনৰ কাৰণে বাজেট এই সদনত দাঙি ধৰা বাজেটখন মই বাস্তৱ দৃষ্টিভঙ্গীৰ বাজেট বুলি কওঁ আৰু এই বাজেট দাঙি ধৰা বাবে বিত্ত মন্ত্ৰী মহোদয়ক অভিনন্দন জ্ঞাপন কৰো। এই বাজেটত পচানবৈ লাখ চৌষষ্ঠি হাজাৰ ঘাটি দেখুৱা হৈছে আৰু এই ঘাটি হোৱা স্বত্বেও তেখেতে বাইজৰ ওপৰত কোনো কৰ-কাটল নলগোৱা কাৰণে বাইজেও এই বাজেটক আদৰণী জনাব বুলি মই ভাৰো। এই সদনৰ দুই এজন সদস্যই দুখীয়া বাইজৰ ওপৰত কৰ নলগোৱাৰ আৰু লগতে ধনীক সম্প্ৰদায়ৰ ওপৰত কৰ-কাটল নলগোৱাৰ কাৰণে সমালোচনা কৰিছে। মই কব বিচাৰো যে কৰ কাটল লগোৱা নাই সেইটো ভাল কথা হৈছে কাৰণ আমাৰ ৰাজ্যত যি মূল্যবৃদ্ধি হৈছে আৰু যি ধৰণে বাইজ দুখ কষ্টৰ সন্মুখীন হৈছে তাৰ ওপৰত আৰু বেচি হেচা পৰিলেহেঁতেন যদিহে বাজেটত কৰ কাটল আৰু লগালেহেঁতেন। সেই কাৰণে এই বাজেটখনক মই বাস্তৱ দৃষ্টিসম্পন্ন বাজেট বুলি কওঁ। মই কব বিচাৰো যে আমাৰ উন্নয়নমূলক কাম কাজ কৰিবৰ কাৰণে কেন্দ্ৰৰ পৰা যি সাহায্য আছে সেই আটাইখিনি সাহায্যৰ বেচিভাগেই ঋণ হিচাবেহে আছে আৰু সাহায্য হিচাবে অনা হয় খুব কম সংখ্যক এটা অংকহে। সেই কাৰণে আমাৰ ঋণ বছৰি বছৰি বাঢ়ি যোৱাৰ লগতে ইয়াৰ বাবদ দিবলগীয়া সূতৰ পৰিমাণো বাঢ়ি গৈ প্ৰায় পোন্ধৰ কোটি টকা হৈছেগৈ। সেই কাৰণে আমাৰ প্ৰদেশৰ উন্নয়নমূলক কাম প্ৰসাৰণ নিবন্ধুৱা সমস্যা সমাধান আৰু কুটিবশিল্প আদি প্ৰতিষ্ঠা কৰাত অসুবিধা হৈছে। আৰু আমাৰ অৰ্থনৈতিক সংকট দেখা দিছে। আমাক আজি অৰ্থনৈতিক সংকটো জুৰলা

কৰিবলৈ ওলাইছে কিয়নো আমি বছৰেকত পোন্ধৰ কোটি টকা সূত হিচাবেই কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰক দিবলগীয়া হওঁ। সেই কাৰণে বিত্ত মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই তেখেতে এই বাজেটত কেন্দ্ৰীয় বিত্তীয় আয়োগ আৰু যোজনাৰ অয়োগৰ ওচৰত প্ৰস্তাৱ যোগে আমাৰ এই সূত আৰু ঋণৰ পৰা বেহাই দিবলৈ যি প্ৰস্তাৱ দাঙি ধৰিছে সেইটো অতি সমিটীন হৈছে আৰু মই আশা কৰোঁ আমাৰ সদনৰ সকলো সদস্যই ইয়াত একমত হব আৰু যদি আৱশ্যক হয় এই ঋণ আৰু সূতৰ পৰা বেহাই পোৱাৰ কাৰণে আমাৰ সদনৰ পৰা এটা সজাতি দল গৈ কেন্দ্ৰৰ ওচৰত আমাক সূতৰ পৰা বেহাই দিয়াৰ কাৰণে আমাৰ প্ৰদেশৰ উন্নয়নমূলক কামবোৰ কৰিবলৈ সাহায্য যাতে দিয়ে কিন্তু ঋণ হিচাপে নহয় সাহায্য হিচাপেহে দিয়ে, যিহেতু আমাৰ এইখন সমস্যাবহুল ৰাজ্য সেইবাবে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ ওচৰত টানি অনুৰোধ জনাব লাগে।

এই বাজেটৰ ওপৰত আলোচনা প্ৰসঙ্গত নিবহুৱা সমস্যা, উদ্যোগ, কৃষি সমস্যা আদিৰ কথা বহু কেইজন মাননীয় সদস্যই কৈ গৈছে তাৰ মই আৰু পুনৰাবৃত্তি কৰিব নোখোজোঁ। কেৱল কব বিচাৰোঁ যে আমাৰ কৃষি প্ৰধান দেশখনৰ কাৰণে কৃষিত বিশেষ জোৰ দিব লাগিব। আৰু তাৰ কাৰণে দৰকাৰ হলে চৰকাৰৰ বৰিশস্যৰ দৰে আন আন কৃষি উৎপাদন বঢ়োৱা আঁচনি গ্ৰহণ কৰিব লাগিব। এই আঁচনিয়ে আমাক যথেষ্ট পৰিমাণে সহায় কৰিব। কিন্তু আমাৰ প্ৰদেশ আন আন প্ৰদেশৰ তুলনাত জলসিঞ্চনৰ ফালৰ পৰা পিচপৰা কাৰণ আমাৰ প্ৰদেশত সদায়ে বানপানী এটা সমস্যা হৈয়েই আছে। আগতে জলসিঞ্চন ব্যৱস্থাৰ ওপৰত সিমান গুৰুত্ব আৰোপ কৰা হোৱা নাছিল। সেই কাৰণে বৰ্তমান বৰিশস্য আঁচনি যেতিয়া গ্ৰহণ কৰা হ'ল তাত বহু টকা খৰচ কৰা আৱশ্যক হৈ পৰিছে। কিয়নো জলসিঞ্চনত আঁচনি নহলে বৰিশস্যৰ আঁচনি ভালৰূপে কৃতকাৰ্য্য কৰিব নোৱাৰি। যদিও ইয়াত আংশিক ভাৱে কৃতকাৰ্য্য হোৱা দেখা গৈছে তথাপি কিছু কিছু ঠাইত বিশেষকৈ মোৰ সমষ্টিৰ কথাকে কওঁ, বাইজে যদিও আগবাঢ়ি আহিছিল আগ্ৰহৰে আৰু ঋণ আদি লৈ খেতি কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছিল কিন্তু বহুত ঠাইত এই জলসিঞ্চন আঁচনি নোহোৱাৰ কাৰণে বৈফল্যকৰণৰ অভাৱৰ কাৰণে আৰু 'চেল' ফিল্টাৰ বিলাকে ভালদৰে কাম নকৰাৰ ফলত এই আঁচনি যিমানখিনি কৃতকাৰ্য্য হব লাগিছিল সিমান খিনি কৃতকাৰ্য্য হোৱা নাই।

নিবন্ধৰা সমস্যাৰ কথা আমাৰ বহুত মাননীয় সদস্যই কৈছে সেই বিষয়ে মই কব বিচাৰো যে অসমত তেইশ হাজাৰ শিক্ষিত নিবন্ধৰাৰ কথা বাজেটত সংখ্যা হিচাবে উল্লেখ কৰিছে। ইয়াতকৈ বহু গুণে বেছি গাওঁবোৰত শিক্ষিত নিবন্ধৰা আছে। আমাৰ আন এজন সদস্যই অসমত যিবোৰ উদ্যোগ আছে তাত থলুৱা নিবন্ধৰা সকলক নিয়োগ কৰা এটা অ'চনি কৰি নিয়োগ কৰাৰ কথা কৈছে। ইয়াৰ লগতে বেলগুৱে উদ্যোগ, ডাক তাৰ বিভাগ আদিতো থলুৱা লোকৰ নিয়োগৰ ব্যৱস্থা লব লাগে। এইবোৰ কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ অফিচ যিহেতুকে আমাৰ প্ৰদেশতো আছে সেই বিলাক অফিচত আমাৰ প্ৰদেশৰ থলুৱা নিবন্ধৰা সকলক নিয়োগ কৰিব পাৰিলে নিবন্ধৰা সমস্যা সমাধানত বহুত গুণে সহায় কৰিব। তাৰ কাৰণে মই অধ্যক্ষ মহোদয়, আপোনাৰ জৰিয়তে মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰো আৰু তেখেতক অনুৰোধ কৰো যাতে এই ক্ষেত্ৰত তেখেতে বিশেষ ভাৱে দৃষ্টি দিয়ে। তাৰ পিচত মূল্য বৃদ্ধিৰ কথা সকলোৱে কৈছে। কবলৈ গলে সকলোৱেই ইয়াৰ ভুক্ত ভোগী। দৰমহা আয়োগে যি প্ৰতিবেদন দাখিল কৰিছে আৰু চৰকাৰে গ্ৰহণ কৰিছে সেই মতে দৰমহা বঢ়াই দি আমাৰ চাকৰিয়াল সকলৰ কিছু দুখ কষ্ট লাঘৱ কাৰবলৈ চেষ্টা কৰিছে।

অধ্যক্ষ মহোদয়, বস্ত্ৰৰ মূল্য যদি বাঢ়ি থাকে তেনেহলে কম্‌চাৰীৰ দৰমহা বঢ়াই দি সমস্যা সমাধান কৰিব নোৱাৰে। সেই কাৰণে দৰমহা বঢ়োৱাৰ লগে লগে যদি বস্ত্ৰৰ মূল্য বৃদ্ধিও বোধ কৰিব পৰা যায় তেনেহলে চাকৰীয়াৰ লগে হয়তো এই দৰমহা বৃদ্ধিৰ ফলভোগ কৰিব পাৰিব। সেই কাৰণে বস্ত্ৰৰ মূল্য বৃদ্ধিৰ ওপৰত তীক্ষ্ণ দৃষ্টি দিবলৈ মই চৰকাৰক টানি অনুৰোধ কৰিলো। বাজেটত দেখিছো জীৱন নিৰ্বাহৰ মান যি ধৰণে উন্নত কৰিব বিছাৰিছে সেই ধৰণে কৰিব পৰা নাই। তাৰ কাৰণ হৈছে আমাৰ যিটো আয় হয় সেই আয় কামত উচিত ভাৱে লগাব পৰা নাই। উদ্যোগী কৰন, শিল্পকৰণ আৰু বৈজ্ঞাতিককৰণত আমি যি ধৰণে আগবাঢ়ি যাব লাগিছিল সেই ধৰণে পৰা নাই। বৈজ্ঞাতিককৰণৰ ক্ষেত্ৰত এই সদনত এটা ষ্টেটমেন্ট দাঙি ধৰিছে তাত সৰুলো জিলাৰে নাম আছে কিন্তু দুখৰ কথা দৰং জিলাৰ নীচিনা এখন পিচপৰা জিলাৰ নাম তাত নাই। আজিলৈকে মোৰ সমষ্টিৰ গাওঁ অঞ্চলত বিজুলিৰ পোহৰ নহ'ল।

অধ্যক্ষ মহোদয়, জলসিঞ্চনৰ অভাবত খেতিয়ক সকলে যি হেপাহৰে খেতি কৰিব খুজিছিল সেই হেপাহৰে খেতি কৰিব নোৱাৰিলে। এই বছৰৰ ভিতৰত

মঙ্গলদৈ মহকুমাত ৪ মাহ ধৰি বৰষুণ নোহোৱাৰ ফলত আহ. খেতি নষ্ট হ'ল শালিখেতিও কব পৰা নাই। ইয়াৰ লগতে মই কব বিছাৰিছো যে যোগাযোগৰ ক্ষেত্ৰত বিশেষকৈ ব্ৰদগজ লাইন ডিক্ৰগড়লৈ সম্প্ৰসাৰণ কৰিবলৈ মই মাননীয় মুখ্যমন্ত্ৰীক কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰক মান্তি কৰিবলৈ অনুৰোধ কৰিলো। আমাৰ যিবিলাক বাজ্যিক পথ আছে যেনে অসমৰ পৰা মিজোৰামলৈ, নগালেণ্ডলৈ, অৰুনাচলৈ যোৱা যিবিলাক জাতীয় পথ এই বিলাকৰ মেৰামতি আৰু বক্ষণাবেক্ষণৰ পুৰা দায়িত্ব লোৱাৰ কাৰণে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰক টানি অনুৰোধ কৰিবলৈ মই মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ক অনুৰোধ কৰিলো।

বহুকেইজন মাননীয় সদস্যই ভূমি সংস্কাৰৰ বিষয়ে কৈ গৈছে আৰু পৰামৰ্শও আগবঢ়াইছে। মই কও যে চৰকাৰৰ সমাজবাদ পদক্ষেপ হিচাবে নিগমৰ জৰিয়তে ভূমিহীনৰ মাজত মাটি বিতৰণ ব্যৱস্থা কৰাটো বৰ প্ৰশংসনীয় কথা। আগতে মাটি বিতৰণৰ যি ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিছিল তাৰ দ্বাৰা সমস্যাৰ সমাধান নহ'ল কাৰণ আমি জানো যি সকল দুখীয়া মাটিহীনৰ মাজত এই মাটি বিতৰণ কৰা হ'ল এওঁলোকৰ আহিলাপাতি নথকাৰ কাৰণে, গৰু আদি নথকাৰ কাৰণে এই মাটিত নিজে খেতি কৰিব পৰা নাছিল আৰু পাছত অৰ্থৰ অভাবত মাটি বিক্ৰী কৰি আকৌ মাটিহীনেই হৈ থাকিল। সেই কাৰণে মই ভাবো নিগমৰ জৰিয়তে মাটি বিতৰণত মাটিবোৰ সম্পদ হিচাবে বিবেচনা নকৰি উৎপাদনৰ আহিলা হিচাবে বিবেচনা কৰিব পাৰে তেতিয়হলে হয়তো খেতিয়কৰ উন্নতি হব। মই ভাবো যে এইটো উত্তম ব্যৱস্থা আৰু ইয়াৰ দ্বাৰা খেতিয়ক বাইজ উপকৃত হব আৰু কুৰি প্ৰধান দেশ হিচাবে আমাৰ কৃষক সকলক সমাজবাদত আৰু অৰ্থনীতিত আগবঢ়াই লৈ যাব পাৰিম।

(সময়ৰ সংকেট)

মই আৰু এটা কথাৰ প্ৰতি দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিব বিছাৰিছো। সেইটো হৈছে মেডিকেল বিভাগ। আমি জনাত গাৱে ভূৱে যিবিলাক স্বাস্থ্য কেন্দ্ৰ আছে সেই বিলাকত ডাক্তৰৰ অভাৱ প্ৰায়ে পৰিলক্ষিত হয় আৰু দৰব পোৱা নাযায়। বহুত কেন্দ্ৰত আমি দেখিছো যে দিচেক্ট্ৰী আৰু চিতা দিয়াৰ অভাবত বহুতো লোক মৃত্যু মুখত পৰে। গাওঁৰ কথা বাদেই দিয়ক আমাৰ গুৱাহাটী মেডিকেল কলেজৰ অৱস্থা বৰ ভাল নহয়। মহিলা সকলৰ প্ৰসুতি বোৰ্ডত বিহবাৰ অভাবত বহুতো মাতৃ নবজাত সন্তানৰ লগত মাটিত থাকিব লগীয়া হয়। গতিকে আশা কৰিছো স্বাস্থ্য মন্ত্ৰীয়ে এই ক্ষেত্ৰত বিশেষ চকু দিব।

ভইচ—মন্ত্রী সকল উপস্থিত নাই)

শ্রীমতী বেনুকাদেবী বৰকটকী: উপাধ্যক্ষ মহোদয়, বাজেটৰ ওপৰত যেতিয়া সাধাৰণ আলোচনা চলি থাকে মন্ত্রী সকল উপস্থিত থকা উচিত নহয় জানো?

Mr. Deputy Speaker : It depends upon the Minister. If they authorise there is no objection. Generally all should be present. But there is no hard and fast rule.

শ্রীমতী আনোৱাৰা টাইমূৰ : গতিকে হস্পিটেলত বেদ বঢ়াব লাগে। কাৰণ শিশুটোৱে ভুমিস্থ হোৱাৰ পিচতে মাটিত শুব লগীয়া হোৱাটো বৰ দুখৰ কথা। সমাজবাদৰ আৰ্হিমতে চৰকাৰ আৰু বাইজৰ মাজত পাৰ্থক্য থাকিব নালাগে কাৰ বাইজেই চৰকাৰ আৰু চৰকাৰেই বাইজ। সেই কাৰণে উদ্যোগী কৰণৰ বিষয়ত নিবন্ধন সমস্যাৰ বিষয় যদি চৰকাৰ বাইজৰ লগত একমত নহয় তেনেহলে সমস্যাৰ সমাধান নহব। নিবন্ধন যুবক সকলে এই আচনিবিলাকত সত্ৰীয় সহযোগ কৰিব লাগিব। এওঁলোকৰ কাৰণে আচনি শ্ৰান্ত কৰিব লাগে। আমি জনাত পঞ্চবাৰ্ষিক পৰিকল্পনাত আচনি যুগুত কৰাৰ অভাবত বহুতো টকা কেন্দ্ৰক ওলোটাई দিয়া হয়। এইটো বৰ দুখৰ কথা। যি সাহায্য বা বিন উদ্যোগবিলাকৰ কাৰণে আগবঢ়োৱা হয় সেইবোৰ যাতে কামত ভালকৈ লাগে তালৈ লক্ষ্য কৰিব লাগে। আমাৰ স্থানীয় উদ্যোগবোৰে যিবোৰ বস্তু উৎপাদন কৰে সেইবোৰ আমাৰ অফিচৰ সৰলৈ কামত লগোৱাৰ চেষ্টা নকৰে। উদাহৰণ স্বৰূপে বামুনি মৈদামত অসম কণ্ডাক্টৰচ টিউব বুলি যিটো ফেক্টৰী আছে সেই ফেক্টৰীয়ে উৎপাদন কৰা বিজুলী বাহু : তাৰ আমাৰ ইয়াত চৰকাৰি বিভাগে নিকিনে তাৰ সলনি হাজাৰ হাজাৰ টকা খৰছ কৰি বাহিৰৰ পৰা কিনি আনে। গতিকে আমাৰ উদ্যোগ সমূহৰ পৰা যিবিলাক বস্তু উৎপাদন হয় আমি ইয়াতে কিনাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগিব আৰু বাহিৰৰ পৰা বস্তু লোৱা বন্ধ কৰিব লাগিব।

এইখিনিকে কৈ মোৰ বক্তব্যৰ সামৰনি মাৰিলো।

শ্রী জগদীশ দান : মাননীয় উপাধ্যক্ষ মহোদয়, মুখ্যমন্ত্রী ডাঙৰীয়াই সদনত যিখন বাজেট উত্থাপন কৰিলে সেই বাজেটৰ লগতে তেখেতে ৰাজ্য-খনৰ আভ্যন্তৰিণ পৰিস্থিতি বাইজৰ আগত ডাঙি ধৰি ভালেই কৰিছে। যদি আমি আমাৰ দেশখনৰ অৰ্থনৈতিক অৱস্থাৰ কথা নাজানো তেনেহলে দেশখনৰ উন্নতিৰ কাৰণে আমি ভাল ধৰণেৰে অৰিহনা যোগাব নোৱাৰিম। তেখেতে বাজেটত গোটেই ৰাজ্যখনৰ বৰ্তমান অৱস্থাৰ লগতে বিত্তীয় পৰিস্থিতি ডাঙি ধৰিছে। এই বাজেটত আমি দেখিবলৈ পাইছো যে আজি আমাৰ

চৰকাৰৰ ৪২১ কোটি টকা ধৰি পৰিশোধ কৰিবলৈ বাকী আছে আৰু বৈছে যে এই ঋণৰ বাবত আমি ১৪ কোটি টকাকৈ সূত্ৰ দিবলগীয়া হৈছে। এনে অৱস্থাত আমাৰ দেশৰ আৰ্থিক যি দুৰৱস্থা, এই দুৰৱস্থালৈ লক্ষ্য ৰাখি আমি আমাৰ দেশখনৰ কেনেকৈ উন্নয়ন সাধন কৰিব পাৰোঁ তাৰ কাৰণে সকলোৱে চিন্তা কৰা দৰকাৰ হৈ পৰিছে।

অধ্যক্ষ মহোদয়, আজি আমাৰ ৰাজ্যখনৰ ৪২১ কোটি টকা ঋণ। এই ঋণৰ কাৰণে দায়ী কোন? এই ঋণৰ কাৰণে দায়ী কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰ আৰু তাৰ লগতে ৰাজ্য চৰকাৰ। ৰাজ্য চৰকাৰে এই টকা উচিত বকমে ব্যৱহাৰ নকৰাৰ ফলতেই আজি আমি ইমান ধাৰৰ বোজা বৰ লগীয়াত পৰিছোঁ। এই ধাৰৰ বোজা এম এল এ সকলে বৰ নেলাগে। মন্ত্ৰী সকলেও বৰ নেলাগে। কাৰণ এম এল এ সকল বা মন্ত্ৰী সকল আজি আছে কাইলৈ গুচি যাব। কিন্তু এই ধাৰৰ বোজা পৰিব আমাৰ জনসাধাৰণৰ ওপৰত। তেখেত সকলে এই ধাৰৰ বোজা বছৰৰ পাছত বছৰ ধৰি গাধাই বোজা বোৱাদি বৈ থাকিব লাগিব।

অধ্যক্ষ মহোদয়, ১৯৪৭ চনৰ ১৫ আগষ্টত ক্ষমতা হস্তান্তৰ কৰা হ'ল। ১৯৪৯ চনৰ ২৬ নবেম্বৰ তাৰিখে সংবিধান মতে ভাৰতবৰ্ষক ফেডাৰেল ৰিপাব্লিকত পৰিণত কৰা হ'ল। আৰু আনুষ্ঠানিক ভাবে অসম প্ৰদেশক কৰা হল অসম ৰাজ্য ভাৰতবৰ্ষৰ এটি অঙ্গ হিচাবে। তথাপি আজি ২৫ বছৰে আমি যদি বুৰঞ্জীৰ পাত এটাৰ পিচত এটাকৈ লুটিয়াই চাওঁ তেন্তে আমি দেখিবলৈ পাব যে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে অসমক অৰ্দ্ধ উপনিবেশী ৰাজ্য হিচাবে ব্যৱহাৰ কৰি আহিছে। ইমান দিনে অসমীয়া বাইজে প্ৰতিটো সমস্যাতে তিক্ত অভিজ্ঞতা লাভ কৰি আহিছে। আজি আমাৰ সমস্যা বহুল ৰাজ্যখনত সকলো ফালৰ পৰাই সমস্যাবে পূৰ্ণ। দুৰ্বলতম ৰাজ্য হিচাবে সীমাৰ ফালৰ পৰা গুৰুত্বপূৰ্ণ আৰু শিল্পউদ্যোগৰ ফালৰ পৰা এক বিৰাট সম্ভাবাপূৰ্ণ অথচ কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে যেনে ভাবে দৃষ্টি পাব লাগিছিল তেনে ভাবে দৃষ্টি পোৱা নাই। আৰু সেই কাৰণেই ভৱিষ্যতে যে অসম চৰকাৰে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ পৰা কিবা পাব এই কথা বাইজে বিশ্বাস কৰিব নোৱাৰা হৈছে। কাৰণ আমি যোৱা দুই দশকত অসমক অৱহেলা আৰু শোষণ কৰাহে দেখিবলৈ পাইছোঁ। অসমীয়া বাইজৰ সবলতা আৰু উদাৰতাক দুৰ্বলতা আৰু অসহায় বাখ্যা দি আহিছে।

অধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ ৰাজ্যৰ জলন্ত সমস্যা বিলাকৰ ৰূপ অন্য ৰাজ্য-

তকৈ বেলেগ। নানা জাতি, নানা উপজাতি, নানা বহনীয়া কৃষ্টি কলাৰে
 অসম ৰাজ্যৰ সৃষ্টি। নানা ধৰ্ম আৰু বিশ্বাসত বিশ্বাসী অসমীয়া ৰাইজ।
 উন্নতি আৰু সভ্যতাৰ বিভিন্ন স্তৰত আছে অসমৰ বিভিন্ন অংশ। দূৰদূৰণিৰ
 পৰা আহি অসমী আইক মাতৃ বোলা প্ৰত্যেক ভাৰতীয়ই নৱৰূপান্তৰিত অসমৰ
 ৰাইজ। অৰ্থাৎ অসম মাতৃক মাতৃ বোলা, অসমৰ দুখত দুখী হোৱা,
 অসমৰ সুখত সুখী হোৱা সকলো অসমীয়াই অসমৰ বৰ্তমানৰ ৰাইজ।
 আজি সেই সকলেও অসমৰ লগতে বাচি থাকিব লাগিব অসমৰ নতুন অসমীয়াই
 স্বচ্ছ কলা কৃষ্টি, ভাষা ধৰ্ম ৰক্ষা কৰিও নিজ হাতে শ্ৰম কৰি অসমক ন-ৰূপত
 সজাই তুলিব লাগিব নহলে অসমত কোনো হাঁহি মুখে বাচি থাকিব নোৱাৰিব।
 অধ্যক্ষ মহোদয়, পুজি বাদ আৰু একচেতীয়া কাৰবাৰ ভাৰতৰ তথা
 অসমৰ শত্ৰু। যোৱা দুই দশকত জনসাধাৰণে এইটো প্ৰমাণ কৰি দিছে
 যে জনসাধাৰণে পুজি বাদ আৰু একচেতীয়া কাৰবাৰ ঘৃণা কৰে। সমাজ
 বাদী নীতি আৰু আদৰ্শত অসমৰ ৰাইজৰ বিশ্বাস আছে। গতিকে আমি
 যদি ৰাষ্ট্ৰৰ আস্থা বিচাৰো হেন্তে আমাৰ নিৰ্বাচনী ইত্তাহাবত যি বিলাক
 ঘোষণা কৰিছিল, সেই বিলাক আখৰে আখৰে পালন কৰিব লাগিব
 নহলে ৰাইজে আমাৰ ওপৰত আস্থা হেৰুৱাব। এই বাজেতটো মুখ্য মন্ত্ৰীয়ে
 যি বিলাক আচনি কৰিছে সেই বিলাক নিৰ্বাচনী ইত্তাহাবৰ ঘোষণাৰ প্ৰতি
 লক্ষ্য ৰাখি কৰাৰ কাৰণে তেখেতক মই আন্তৰিক ধন্যবাদ জনাইছো। আমাৰ
 মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে অৰ্থনৈতিক আৰু ৰাজনৈতিক সমস্যাবোৰ গণতান্ত্ৰিক ভাৱে সমাজ
 বাদী নীতি অনুসৰে সমাধা কৰিবলৈ চেষ্টা কৰা কথা সকলোৱেই জানো।
 আজি মুখ্য মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই সমাজ বাদী ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰাৰ যি চেষ্টা সত-
 তাৰে কৰিছে এইটো স্বীকাৰ নকৰিলে তেখেতৰ প্ৰতি অন্যায় কৰা হব।
 উপাধ্যক্ষ মহোদয়, এতিয়ালৈকে হোৱা যোজনাসমূহৰ ভিতৰত এইখনেই
 আটাইতকৈ ডাঙৰ যোজনা। ১৯৭২-৭৩ চনতকৈ এই যোজনাত তেখেতে
 প্ৰায় ১২ কোটি বেছিকৈ দেখুৱাব পাৰিছে। গতিকে আমি আশা ৰাখিছো
 মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে যিবিলাক প্ৰতিশ্ৰুতি ৰাইজক দিছিল সেইবিলাক আংশিক ভাৱে
 হলেও পালন কৰিবলৈ সক্ষম হব।
 উপাধ্যক্ষ মহোদয়, মই এইখিনিতে অনুমুচিত জাতিৰ কথা দুটামান কব
 খুজিছো আজি ইমান দিনে অনুমুচিত জাতিৰ ৰাইজক কোনো বিচাৰ কৰা
 নাই, এনেদৰে যদি এই মানুহ খিনিৰ কাৰণে আওকান কৰি থকা হয় তেন্তে ভবিষ্যতে

ভাল নহব। আজি যি কাৰণত নগালেণ্ড আতৰি গল, যি কাৰণত মেঘালয়ৰ সৃষ্টি হল যি কাৰণত মিজোৰামৰ সৃষ্টি হল যি কাৰণত উদয়চলৰ দাবী আহিছে সেই একে কাৰণতে অনুসূচিত জাতিৰ মানুহে তেওঁলোকৰ কাৰণে বেলেগ বাজ্য দাবী কৰিব। সেই কাৰণে মই এইখিনিতে বহুদিনৰ এটা পুৰণি কথা সোৱাই দিব খুজিছো। ১৯৭২ চনত অনুসূচিত জাতিৰ ওপৰত হিন্দু সমাজে যি অনায়াস-অত্যাচাৰ কৰিছিল তাৰ কাৰণে অনুসূচিত জাতিৰ মানুহ বিদ্ৰোহী হৈ উঠিছিল আৰু তাৰ ফল-স্বৰূপে বৃটিছে অনুসূচিত জাতিৰ মানুহক পৃথক ভাবে শাসন কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰিবলৈ এটা প্ৰস্তাৱ লৈছিল আৰু সেই প্ৰস্তাৱত মহামানৱ মহাত্মা গান্ধীয়ে মনত বৰ কষ্ট পাইছিল একেখিনি হিন্দু মানুহৰ ভিতৰত পৃথক শাসন ঠিক নহব। আৰু যদি আমি প্ৰকৃত স্বাধীনতা লাভ কৰিব খোজো তেন্তে আমাৰ কাৰণে পৃথক শাসন বৰ অপকাৰ হব। তেতিয়া তেখেতে অনুসূচিত জাতিৰ এই প্ৰস্তাৱৰ বিৰোধিতা কৰি আমৰণ অনসন কৰিলে পিছত ২১ দিন অনসন কৰাৰ পিছত এজনী হৰিজন ছোৱালীৰ হাতৰ নেমূৰ পানী খায় অনসন ভঙ্গ কৰিলে। অনসন ভঙ্গ কৰাৰ কাৰণ হল অনুসূচিত জাতিৰ কাৰণে সকলো বিষয়তে আঁচুতীয়া ব্যৱস্থা কৰিব। অনুসূচিত জাতিৰ কাৰণে আঁচুতীয়া ব্যৱস্থাৰ যিখিনি কৰিব লাগে সেই গোটেইখিনি কৰিবৰ কাৰণে পুনৰ চুক্তিবদ্ধ হৈছিল। গতিকে আমি ভেটিয়াৰ কথা পাহৰি ৰোৱা ভাল নহব। আজি যদিও আমি ভাৰতীয় হিচাবে আছোঁ আজি যদিও আমি হিন্দু সমাজৰ মাজতেই আছোঁ, অনুসূচিত জাতিৰ মানুহ খিনিক সদায় অৱহেলা কৰি অহা হৈছে। এই মানুহখিনিৰ কাৰণে আঁচুতীয়া আঁচনি কৰাৰ ব্যৱস্থা আছে যদিও তাক কাৰ্য্যকৰী কৰা হোৱা নাই। এই আঁচুতীয়া ব্যৱস্থা কাৰ্য্যকৰী কৰিব লাগে। আজি চৰকাৰে যিবিলাক উপায় অবলম্বন কৰিছে সেইবিলাকৰ দ্বাৰা অনুসূচিত জাতিৰ মানুহৰ যে কিবা মঙ্গল হৈছে তাক কবলৈ বেয়া লগা হৈছে।

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, অনুসূচিত জাতিৰ মানুহৰ কোনো বিশেষ দাবী নাছিল, থাকিবলৈ তেওঁলোকে কোনো অট্টালিকা বিচৰা নাছিল, সাধাৰণ মানুহৰ দৰে খাই জীয়াই থাকিবলৈ তেওঁলোকে সামান্য এমুঠি ভাত হে বিচাৰিছিল। পিঙ্গিবলৈ এখন কাপে ৰ বিচাৰিছিল আৰু আন আন বিলাক মানুহৰ সমানে জীয়াই থাকিবৰ কাৰণে তেওঁ লোকে এক বিশেষ সমাজ ব্যৱস্থা বিচাৰিছিল। আজি কিছুদিনৰ আগলৈকে অনুসূচিত জাতিৰ মানুহক নাম ঘৰ, মচজিদ আদিত সোমাবলৈ দিয়া নাছিল আৰু অনুসূচিত জাতিৰ মানুহে চুই দিয়া পানী অকনো সমাজৰ অন্য মানুহে নাখাইছিল।

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, মই এইখিনিতে ১১মুনত আচাৰ ট্ৰিবিউনত ওলোৱা

হৰিজন আৰু নিৰ্যাতিত শ্ৰীৰ কনভেনশ্যন উদ্বোধন কৰি প্ৰতিবন্ধা মন্ত্ৰী শ্ৰীজগজীবন বামে যি বিবৃতি দিছিল তাৰ কিছু অংশ পঢ়ি দিছো।

“Harijans asked to stage liberation struggle to get justice. Inaugurating the first convention of the depressed class in this border district, he said the agitation should start from the villages. Millions of Harijan and of depressed classes were ruled by a handful of persons. Their struggle was older than the Hindu religion. Unless untouchables came to power in the country there would not be any true socialism; he said. Law never helped anybody, he observed, Harijans would not be able to solve any of their problems unless they challenge for justice. They should give up their inferiority complex. Shri Jag jivan Ram felt it was better to die rather than to live without any prestige and self-respect in society. ‘Final victory will be yours if you stage the struggle in right earnest’.”

মি: ডেপুটি : আপুনি শেষ কৰক।

শ্ৰীজগদীশ চন্দ্ৰ দাস : উপাধ্যক্ষ মহোদয়, মই আপোনাৰ বেছি সময় লব খোজা নাই। মই মাত্ৰ এবাৰ কথা কৈছো সামাজিক আৰু আৰ্থিকনায় বুলি যি এটা কথা আছে সেই সম্পৰ্কে মই চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিছো। এই বিষয়ে সদায় উদাসীনতা লৈ থকাভাৱ নহব বুলি মই চৰকাৰক সন্ধিয়াই দি মোৰ বক্তব্যৰ সামৰণি মাৰিলো।

Shri Subhankar Singh—Mr, Deputy Speaker, Sir, at the very out set I give my vote of thanks to the hon'ble Chief Minister for presentation of a budget with least deficit in the midst of difficulties. To present a budget with chronic deficiency has been the tradition of Assam and by presenting a budget with least deficit the Finance Minister has made a landmark in the history of presentation of budget. Sir, the budget proposed for setting up a socialistic society in Assam, This has been possible only for the proper diagnosis of the

chronic disease by a good physician like our Finance Minister. But basically this budget loses sight of socialism. Because it is a tax free one and this being so it has received sympathy from each and every one. It has got double feeling: one is, at the out set, the tax-freeness means emancipation of payment of taxes. But on the one other hand, according to latest principle of means of taxation, is the policy to pay the taxes. Our society is made up of rich and poor. The rich people are facilitated to make a stop from the payment of taxes. According to the directive principles the rich should be taxed as much as possible so that the taxation policy can minimise the concentration of riches in the hands of a few and can provide the facility for a fair distribution of the same amongst the poor in particular.

Taxation policy, I mean to say, the economic policy, must operate in such a way that it provides adequate means of livelihood to all, irrespective of high and low. Sir, we want to create a classless society. Our society is composed of rich and poor and the bulk of our population is poor.

Sir, next to it is the problem of unemployment which has aggravated the condition of Assam as a whole. Sir, Assam is an agricultural state and the bulk of its population depends on agriculture. Agriculture is the main source of our revenue, 50% of the total revenue comes from Agriculture. But flood is a natural phenomenon in Assam and Brahmaputra valley is badly affected by flood every year and Cachar suffers from flood at least 3 to 4 times in a year. As a result of recurrence flood the economy of Assam beggars description. The situation has further worsened by draught even though power pumps have been set up here and there to supply water. The power pumps have failed because of our ignorance of the report of the geologist. Sir, geologist should be engaged to undertake survey so that pumps can be set up in proper places for supply of water to the cultivators.

Sir, the staffing pattern in our blocks is defective. Every Block at present has got two Extension Officers and one Senior G. S. This position can be compared with a college where there are 5 professors and only one student. Sir, the colleges exist for students and not for professors

Therefore, I suggest that in the proposed Gaon Panchayat level one Senior G. S. should be put incharge of agriculture and each block should be divided into two circles, and each circle should be under an Extension officer. The circles should be supplied with fertilizer, agricultural impliments and other things required by the agriculturists.

Sir, the main function of the Seeds Corporation is to supply seeds but the Corporation does not have seeds farm of its own, and it procures seeds from outside and supply them, and therefore on occasions the seeds do not germinate.

Sir, I cannot but blame some officers of the Agriculture Deptt. I submitted a memorandum to the Agriculture Minister on 23. 7. 72 and 27. 7. 72 requesting him to provide lift irrigation in Sonai and Laksimpur.

The Minister concerned forwarded them to the Secretary, Agriculture vide his No. 791 dt. 26. 7. 72 and No. 7/80/81 dt. 27. 7. 73 for submission of a report. I personally contacted the Secretary, Agriculture but unfortunately a year has passed and I have not been informed about the fate of the prayer, nor my assistance was sought, nor any report was submitted to the Government. So, I am doubtful whether the report

will at all reach the Government before the expiry of my tenure. Sir, I am confident of the co-operation of the villagers, and I am ready to sacrifice anything for their betterment, provided the Government is prepared to help them in all possible ways. Sir, my submission is that M. L. A.s and the villagers should not be treated as a means to an end.

Mr. Deputy Speaker: Order, order. It is 4. 30. The House will now adjourn for 15 minutes for tea. The hon. Members of this house, The press and the officials connected with the Assembly work are requested to go to Room No. 1 for a light refreshment. The House will resume at 4. 45 P.M.

ARC

RE/1

(The House met at 4.45 after tea break with
Mr. Speaker in the chair)

Shri Subhankar Singha : Mr Speaker, Sir, as North Eastern

Council is an organisation of 7 States, it deals with the problems likely to benefit all of them. I will just try to ventilate the demand of Cachar. Barak Dam is a long Standing demand of the people of Cachar. Investigations in the meantime have yielded favourable results by selecting a site on the Bhubandaha on the upstream at the confluence of the jiri River with the Barak the Government has finalised the abandonment of the site selected a few years back, that is Mainadaha because the Dam when constructed would submerge an area of 40500 acres of land of which 24,800 acres of land fall within the state of Manipur and 15,700 acres of land falls within the state of Assam. Sir, I want to mention that of the 24,800 acres of land of Manipur, 21,050 p acres of land are Government owned land and about 3284 acres of land are cultivable land. 437 acres of land are homestead land. This Dam when constructed at Bhunbandaha will affect 7797 people of Manipur and this scheme will cost Rs. 37.70 crores of which the share of Assam will be Rs. 20.4 crores. It is a matter to be taken up by the Government of Assam with the Manipur Government and with that of the Government of India. Sir, my submission is that as Manipur has become a member of NEC and it is going to sit by the 22nd or 23rd of this month in a conference and as our Chief Minister has said in this House that schemes submitted by the Government of Assam are yet to be materialised, this matter should be discussed in the conference. Then regarding Education, I convey my thanks to the Education Minister for provincialisation of the L.P. Schools but taking over all the schools seems to be absurd. This is as much as the body without soul.

My appeal to the Government is to get it provincialised and

move the Finance Commission for grants in aid for the purpose. Some corruptions are there, Sir, in respect of giving promotions. For example, in the P.W.D. they have given promotions from 3rd Grade overseers to Overseer Grade II without preparing any list of interse seniority. Such is the case of Directorate of Accounts and such is the case with the Education Department. Education Department has been disbursing grants and these grants have not been utilised for the purpose for which these were sanctioned. For example, an examination was held in the year 1970-71 for recruitment of some S.I. of Schools but the results are yet to be announced. As you know, sir, when some persons are appointed under Regulation-3, they are to be regulated within months. Some S.Is who are working in Cachar, they had been appointed 4/5 years back under Regulation.

3. This is my appeal and with this appeal I conclude my speech.

শ্রীমুভংকৰ সিংহ :

ডাক্তৰ ভূমিধৰ বৰ্মন :

জি জি — ১ ১৩ ৭৬৩

মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ মাননীয় মুখ্য মন্ত্ৰী বিত্তীয় বিভাগৰ দায়িত্বত থকা হিচাবে আজি তেখেতে এই সদনত ১৯৭৩-৭৪ চনৰ বাজেট খন ডাঙি ধৰাৰ বাবে তেখেতক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো। মই কবলৈ বিচাৰিছো এই বাজেট খন দুখীয়া গৰীৰ জনসাধাৰণৰ এখন গ্ৰহন যোগ বাজেট, এই বাজেট খন দুখীয়া আৰু গৰীৰ জনসাধাৰণৰ বাজেট বুলি এই কাৰণেই কব বিচাৰিছো। যে প্ৰতি বছৰে আগতে যি ধৰণে কৰ—কাটল লগোৱাত দুখীয়া জনসাধাৰণ জুৰুলী হয় কিন্তু এইবাৰ সদ্য হতে কৰ—কাটলৰ ব্যৱস্থা কৰা হোৱানাই, সেইকাৰণেই মই এই খন দুখীয়া জনসাধাৰণৰ বাজেট বুলি কবলৈ বিচাৰিছো।

তাৰ উপৰিও আৰু এটা বিশেষত্ব দেখা গৈছে যে প্ৰতি বছৰেই আমাৰ বহুতো ৰাজহ অনা দায়ী হৈ পৰি থাকে তাৰ ফলত এক চামলোকে সুবিধা ভোগ কৰি থাকে আৰু ফৈত এক-চেকাৰৰ সুবিধা পায় কিন্তু এইবাৰ এই অনাদায়ী বৰবোৰ আদায় কৰিবৰ কাৰণে বিশেষ গুৰুত্ব দিয়া হৈছে আৰু ইয়াক কাৰ্য্যকৰী কৰাৰ ক্ষেত্ৰত যথেষ্ট পৰিমাণে আগবাঢ়িছে। ফলত আমি দেখা মতে আমাৰ

নলবাৰী মহকুমাত বহুত দিনে পৰি থকা অনাদায়ী কৰ এতিয়া লাহে লাহে আদায় হবলৈ ধৰিছে। এই খিনিতে মই কব খুজিছোঁ। যি সকল অফিচাবে এই কাজ আদায় কৰাত তত্পৰতাবে আগবঢ়িছে সেই সকলক বিমুণ্ডনা বেষণ দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে নহয়তো। প্ৰমোশ্য নব ক্ষেত্ৰত বিশেষ সুবিধা দিব লাগে যাতে তেওঁলোকে বা তেওঁলোকৰ তলত কাম কৰা সকলে কামত ইনচেন্টিভ পায়।

ইয়াৰ উপৰিও এই বাজেট খনত আৰু এটাকথা দেখিবলৈ পাইছোঁ। সেইটো হ'ল এই বছৰ পৰিকল্পনাৰ টকা আগতকৈ বেচিকৈ খৰচ কৰিবলৈ লোৱা হৈছে, আমি আশা কৰিছোঁ ইয়াৰ দ্বাৰা আমাৰ দুখীয়া ৰাইজ তথা গৰীৰ জনসাধাৰণ যথেষ্ট পৰিমাণৰ সুবিধা হব আৰু তেওঁলোকৰ দুখ—দুৰ্গতিৰ কিছু পৰিমাণে লাঘব হব।

অধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ অসম এখন কৃষিপ্ৰধান দেশ গতিকে কৃষিৰ ক্ষেত্ৰত যদি আমি আৰ্থিক উন্নতি সাধন কৰিব নোৱাৰো তেতিয়া হলে আমি দেশ খনৰ আৰ্থিক উন্নতি সাধন কৰিব নোৱাৰিম। সেইকাৰণে চৰকাৰে এইবাৰ এই বাজেট খনত কেইখনমান কৃষি আচনি ভাঙি ধৰিছে। কিয়নো অসমত যথেষ্ট পৰিমাণৰ খেতি হয় কিন্তু কেতিয়াবা বৰষুণৰ অভাৱত বহুতো খেতি নষ্ট হয় গতিকে এই যি আচনি অৰ্থাৎ জলসিঞ্চন আইন হাতত ল'ব বিচাৰিছে ই কৃষিৰ ক্ষেত্ৰত যথেষ্ট পৰিমাণে বৰঙনি যোগাব। তাৰোপৰি কৃষি উত্পাদনৰ কাৰণে আৰু সেই উত্পাদিত কৃষিজাত বস্তু বিতৰণ কৰিবৰ কাৰণে যি কৃষি নিগমৰ গঠন কৰা হৈছে তাৰ যোগেদি আমাৰ ৰাইজৰ উপকাৰ হব বুলি আমাৰ বিশ্বাস। আমাৰ বেচিভাগ খেতিয়কে মাটি নাপায়, তেওঁলোকে জলসিঞ্চনৰ সুবিধা ল'ব পৰা নাই আৰু ভাল সচ পোৱা নাই গতিকে কৃষি পায়ৰ যোগেদি এই সকলোবোৰ অভাৱ অভিযোগে দূৰ হব বুলি আমাৰ বিশ্বাস আৰু ই নমূহ ৰাইজৰ উপকাৰ সাধিব।

এইচ এইচ—১৩৭ ১৩—৬—৭৩

ডাঃ ভূগিধৰ বৰ্মণ : আমাৰ চৰকাৰে এতিয়া বৰিশস্যৰ আচনি হাতত লৈছে আৰু এই বৰিশস্যৰ আচনিত নতুনকৈ ঘেহ খেতিৰ প্ৰচলন কৰিছে। আমাৰ কৃষক সকলে আগতে ঘেহ খেতি কৰা নাছিল। গতিকে এই খেতি ভবিষ্যতে যাতে ভালকৈ কৰিব পৰা যায় তেন্তে খেতিয়ক সকলৰ আয় বাঢ়িব। এই ক্ষেত্ৰত মই কৃষিমন্ত্ৰী মহোদয়ৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিব বিচাৰিছোঁ যে এই বৰিশস্যৰ ভিতৰত ছয়া বিনৰ খেতিত জোৰ দিব লাগে। কাৰণ আমাৰ মানুহ বিলাকৰ প্ৰোটিনৰ অভাৱত মানুহৰ স্বাস্থ্য বেয়া হৈ গৈছে এই ছয়া বিনৰ খেতি প্ৰচুৰ পৰিমাণে কৰিলে আমি প্ৰোটিন পাব পাওঁ।

শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত দেখা পাইছোঁ যে এইবাৰ বিশ্ববিদ্যালয় দুখনত আগতকৈ দুগুণ টকা দিছে। ইয়াৰ দ্বাৰা আমাৰ বিশ্ববিদ্যালয় দুখনৰ অবস্থা উন্নত হব বুলি মই ভাবো আমাৰ প্ৰাইমাৰী স্কুলৰ শিক্ষকসকলৰ দায়িত্ব চৰকাৰে লোৱাত মই নিশ্চয় ধন্যবাদ জনাব লাগিব অকল শিক্ষকসকলৰ দায়িত্ব চৰকাৰে ললেই সমস্যাৰ সমাধান ন'ব। ১৯৫৭—৫৮ চনৰ লোকেল বৰ্ডৰ বিলাকৰ অবস্থাৰ দৰে আমাৰ প্ৰাইমাৰী স্কুলৰ ঘৰ বিলাকৰ অৱস্থা হলে শিক্ষাৰ বৰ

বিশেষ উন্নতি নহব। আমাৰ প্ৰাইমাৰী স্কুল ঘৰ বিলাকৰ দায়িত্ব চৰকাৰে লব বুলি মই দৃষ্টি মন্ত্ৰীক অনুৰোধ কৰিছো। উদ্যোগৰ ক্ষেত্ৰত গুৰুত্ব নিদিলে আমাৰ অৰ্থনৈতিক অবস্থা উন্নত হব নোৱাৰে। গতিকে কৃষিৰ লগতে উদ্যোগত যথেষ্ট গুৰুত্ব দিব লাগিব। আমাৰ উদ্যোগৰ ক্ষেত্ৰত যথেষ্ট টকা ব্যয় কৰি উদ্যোগীকবনৰ চেষ্টা চলাইছে। আমাৰ উদ্যোগৰ ক্ষেত্ৰত যি বিলাকলৈ দিয়া হৈছিল এতিয়াও সেইবিলাক আদায় কৰিব পৰা নাই অথচ উদ্যোগো বৰিব পৰা নাই। গতিকে ইয়াৰ এটা ভাল ভদন্ত কৰি বিহীত ব্যৱস্থা লব লাগে।

প্ৰাইমাৰী হেথ ইউনিট বিলাকত গুৰুত্ব দিয়াত মই চৰকাৰক ধন্যবাদ জনাইছো। আমাৰ যি বিলাক ঠাই স্বাস্থ্যৰ ক্ষেত্ৰত পিচপৰি আছে সেইবিলাক ঠাইত স্বাস্থ্যৰ ভাল ব্যৱস্থা কৰিব বুলি মই আশা ৰাখিছো। এই খিনিতে আমাৰ মেডিকেল কলেজ হাস্পাতালৰ বিষয়ে দুখাব কৰি বিচাৰিছো। আমাৰ এই হাস্পাতাল বিলাকত চিকিৎসাৰ ভাল ব্যৱস্থা নোহোৱাৰ কাৰণে বহুত মানুহ ভোলাৰ আদিলৈ যাব লগা হয়। দুখীয়া বাইজ ভেলোৰত বা কলিকতাত চিকিৎসা কৰিব নোৱাৰে। গতিকে আমাৰ মেডিকেল কলেজ হাস্পাতাল বিলাকত যাবতীয় সা সুবিধা কৰি দিব লাগে। গুৱাহাটী মেডিকেল কলেজত অৰ্থচাৰ্জাৰীৰ ব্যৱস্থা নাই। মানুহৰ কেতিয়াবা হাত ভৰি ভাঙিলে খোৰা হৈ জীয়াই থাকিব লাগিব গতিকে আমাৰ তিনিগুন হস্পী- তালত অৰ্থচাৰ্জাৰীৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। এতিয়া দেখা গৈছে আমাৰ গাওঁ বিলাকত টিবি বেমাৰ বৰ বেচি ধৰণে হব ধৰিছে। এই টিবি বেমাৰটো পিচপৰা শ্ৰেণীৰ মানুহৰ মাজত বেচিকৈ হয় কাৰণে তেওঁলোকে ভাল খাদ্য নাপায়। গতিকে টিবি বেমাৰৰ নিবাৰণৰ বাবে গাৱে ভূঞা চেক কৰিবৰ বাবে বিষয়া নিয়োগ কৰিব লাগে। তাৰোপৰি সৰু সুৰা এক্স-ৰেৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। তেতিয়া হলে সহজে বেমাৰো ধৰিব পাৰিব আৰু বহুত মানুহ এই বেমাৰৰ পৰা ৰক্ষা পৰিব। চৰকাৰে প্ৰাইভেট চিকিৎসালয় বিলাকত আৰু ১০০ বেদ ৰখাৰ ব্যৱস্থা কৰিছে। এই চিটৰ সংখ্যা আৰু বঢ়াই দিবলৈ মই চৰকাৰক অনুৰোধ কৰিলো। মেলেৰীয়া বেমাৰ আমাৰ গাৱে ভূঞা বেচিকৈ সোমাই পৰিছে আৰু বহুত মানুহ মৃত্যুৰ মুখত পৰিছে। ইয়াৰ এটা ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। গতিকে সময় থাকোতে ইয়াৰ এটা উপযুক্ত ব্যৱস্থা লৈ কামটো হাতত লবলৈ স্বাস্থ্য মন্ত্ৰী মহোদয়ক অনুৰোধ জনালো। নহলে ইমানখিনি টকা এনেয়ে যাব। ইয়াকে মই মোৰ বক্তৃতাৰ সামৰণি মাৰিলো।

এজি

শ্ৰীমতী তৰুলতা বৰা : অধ্যক্ষ মহোদয়, ১৯৭৩-৭৪ চনৰ বাবে কৰ বিহীন বাজেট জনা বাবে মুখামন্ত্ৰী তথা বিত্তমন্ত্ৰী মহোদয়ক আদৰণি জনাইছো। বাজেটৰ আৰম্ভণীতে দুশ বৰাশী কোটি চল্লিশ লাখ টকাৰ অংকটো শুভ লক্ষণ আছিল যদিও পিচলৈ পচানলৈ কোটি চৌবাশী লাখ ঘাটি দেখুৱাইছে। সামগ্ৰিক ভাৱে ১৯৭৩-৭৪ চনৰ

বাবে এয়েই। সুস্থ ভাৱে বাজেটখন চোৱাৰ ধৈৰ্য্য নাই তথাপি ধোবতে ছুই এটা কথা দাঙি ধৰি বৈল খুজিছো। প্ৰথমেই চকু পৰিছে বাজেট বক্তৃতাৰ পৰিশিষ্টত 'বা' দেখুৱা হৈছে। ১৯৭২-৭৩ চনত সংশোধিত বাজেটৰ আয় আছিল চাৰিশ ষাৰিশী কোটি টকা আৰু ব্যয় আছিল হাজাৰ আৰু ১২৭৩-৭৪ চনৰ বাজেটত ধৰা হৈছে তিনিশ চৌষাৰিশ কোটি চল্লিশ লাখ ছয় হাজাৰ টকা। অৰ্থাত যোৱা বছৰৰ আয়ৰ তুলনাত এই বছৰ সাতানব্বৈ কোটি পচিশ লাখ বাৰ্ষিক হাজাৰ টকা কম। এই টকা কেনেকৈ কম হৈছে মই বুজি নাপালো। গতকে আশা ৰাখিছো বিত্তমন্ত্ৰী মহোদয়ে ইয়াৰ ভাতপৰ্য্য দাঙি ধৰিব। দ্বিতীয়তে ব্যয়ৰ হিচাপ লক্ষ্য কৰিলে দেখা যায় যে যোৱা বছৰৰ তুলনাত এই বছৰ ব্যয় ১০.১ এশ এক কোটি ৩২ লা ১৪ হাজাৰ কম হৈছে ইয়াৰ কোনো কাৰণ বুজি নাপালো। দৰমহা আয়োগৰ প্ৰতিবেদন কাৰ্য্যকৰী কৰিবলৈ যদি চৰকাৰে বিচাৰে তেতিয়াহলে যোৱা বছৰৰ বাজেটতকৈ এই বছৰৰ বাজেটত সাত কোটি বেছি হোৱা উচিত হ'লহেতেন ইয়াৰ কাৰণে বিত্তমন্ত্ৰী মহোদয়ে জনাব বুলি আশা ৰাখিছো। বাজেট বক্তৃতাৰ ২য় পৃষ্ঠাৰে ২য় কলমত মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ে স্বীকাৰ কৰিছে দেশত ক্ৰমবৰ্ধমান মূল্য বৃদ্ধি হোৱাত আৰু লগে লগে জনমুৰি আয় নবঢ়াৰ ফলত শ্ৰমিক শ্ৰেণী আৰু সৰ্বসাধাৰণ লোকৰ পৰিয়াল সমূহৰ দৈনন্দিন জীৱন নিৰ্বাহত কষ্ট ভোগ কৰিবলগীয়া হৈছে কিয়নো ১৯৭১ চনৰ পৰিমাণতকৈ ১৯৭২ চনত মূল্যসূচী ১০.১ বাঢ়ি গৈছে। এই বাঢ়ি যোৱা মূল্যসূচী বোধ কৰিবলৈ এটা সুস্পষ্ট উপায় অবলম্বন কৰাত দৰকাৰ ইয়াৰ কাৰণে কোনো সুস্পষ্ট ইঙ্গিত বাজেটত দিয়া হোৱা নাই গতিকে এই ক্ষেত্ৰত কেৱল মাত্ৰ চাকৰিয়াল সকলক দৰমহা বঢ়াই দিয়াৰ কথাটো চিন্তা কৰিলেই নহ'ব এই বিষয়ে চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষন কৰিছো আৰু দেশৰ বাঢ়ি অহা মূল্যবৃদ্ধি প্ৰতিৰোধ কৰিবৰ কাৰণে এটা দুঃ সাহসিক পন্থা অবলম্বন কৰিবলৈ আগবাঢ়িম বুলি মই আশা কৰিছো।

আমি জানি সুখী হৈছো যে বিত্তমন্ত্ৰী মহোদয়ে অনা উৎপাদন মূলক ব্যয় খণ পৰিহাৰ কৰিবলৈ ভাৰত চৰকাৰৰ বিত্তীয় আয়োগৰ ওচৰত স্মাৰক পত্ৰ দাখিল কৰিছে তাৰ কাৰণে বিত্তমন্ত্ৰী মহোদয়ক ধন্যবাদ জনাইছো। আৰু যেনেকৈ ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ নিয়ন্ত্ৰণ ভাৰত চৰকাৰৰ হাতত গতাই দিছে ঠিক তেনেকৈ জলসিঞ্চন আঁচনিও ভাৰত চৰকাৰৰ হাতত গটাই দিবলৈ মই বিত্তমন্ত্ৰী মহোদয়ক অনোধ জনাইছো কিয়নো জলসিঞ্চন আঁচনি সফল নহ'লে কৃষিক্ষেত্ৰত কেতিয়াও উন্নতি হ'ব হোৱাৰে আৰু কৃষি উৎপাদন সদায় একে হৈয়েই থাকিব। সেই কাৰণেই আশা

বাখিছো এই বিষয়ে বিত্তমন্ত্রী মহোদয়ে গভীৰ ভাৱে চিন্তা কৰিব। ৰাজ্যখনত কৰ লগোৱা নাই যদিও কৰ বিলাক আদায় কৰা নীতি কিছুমান যে উন্নত কৰিব লাগে সেই কথা অনস্বীকাৰ্য্য, বিক্ৰী কৰ, বন কৰ, আবকাৰী কৰ, যানবাহন কৰ আদিৰ অৱস্থা উন্নত কৰিব পাৰি ইয়াৰ বাবে বিভাগীয় কৰ্মচাৰী সকলক নিষ্ঠা ভাজন কৰি তুলিবলৈ মই চৰকাৰক অনুৰোধ কৰিলো।

১৩—৬—৭৩

জেজে—২

তাৰ কাৰণে দৰকাৰ হলে যাতে কৰ্মচাৰী সকলক সকলো ফালৰ পৰা সা-সুবিধা দিয়া হয় আৰু তেওঁলোকক উত্সাহ দিয়া হয় তালৈ লক্ষ্য ৰাখিবলৈ চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলো। বিক্ৰী কৰ হিচাবে এই বছৰৰ ষোল্ল কোটি টকা ধাৰ্য্য কৰিছে। অৱশ্যে যোৱা বছৰৰ তুলনাত এই বছৰ কিছু বেছি হলেও এই কৰ আদায় কৰা থল নথকা নহয়। বিক্ৰী কৰৰ ক্ষেত্ৰত সদায় ফাকি দি আহিছে ইয়াৰ কাৰণে এটা বৈজ্ঞানিক পদ্ধতি উদ্ভাৱন কৰিবলৈ মই চৰকাৰক পৰামৰ্শ দিব খোজো। তেতিয়াহলে লগে লগে অনাদায়ী কৰ বিলাকো শীঘ্ৰে আদায় কৰিবলৈ বাস্তব পন্থা লব বুলি আশা কৰিলো। ইয়াৰ কাৰণে এটা স্পষ্ট নীতি লব লাগে। আনহাতে বন সম্পদৰ ক্ষেত্ৰত চাৰি কোটি ন লাখ টকা আয় দেখুৱা হৈছে আৰু ব্যয়ৰ শিতানত ধৰা হৈছে চাৰি কোটি তিৰানকৈ লাখ চকিৰ হাজাৰ টকা অৰ্থাত্ আয়তকৈ ব্যয় বেছি গতিকে এই ক্ষেত্ৰত কৰলৈ গলে কেৰেলাতকৈ গুটি দীঘল হোৱাৰ নিচিনা কথা হৈছে। এই সম্পৰ্কে বিত্ত মন্ত্রী মহোদয়ক এটা পৰামৰ্শ দিব খুজিছো যে অসমৰ বন সম্পদৰাজি বিদেশী সকলে যেনে ধৰণে ভোগ কৰিবলৈ লৈছে আজি তাৰ ফলত বিদেশীলোক হে লাভবান হৈছে ইয়াৰ কাৰণ হ'ল বজাৰতকৈ তিনি চাৰি টকা কম মূল্যত আমাৰ প্লাইউড কাঠ চৰকাৰে ফেক্টৰি বিলাকত বিক্ৰী কৰে আমি বন সম্পদৰ পৰা পাবলগীয়া আটাইখিনি ধন নাপাওঁ। ইয়াৰ ফলত কিছুমান উদ্যোগৰ নামত উদ্যোগপতি সকলে কোটিপতি বা পুজিপতি হোৱাৰ কাৰণে সুবিধা পাইছে। আৰু ইয়াৰ কাৰণেই আমাৰ হুখীয়া উদ্যোগ সমূহ নষ্ট হৈ গৈছে অথচ থলুৱা লোকৰ ত্ৰনেধনৰ এটাও ফেক্টৰী নাই। তাতে থলুৱা লোকৰ নিযুক্তিৰ ক্ষেত্ৰত এই উদ্যোগবোৰে সদায় আওঁকান কৰি আহিছে। আনকি চৰকাৰেও অমনোযোগীতাৰ ভাৱ দেখুৱাই আহিছে। এই বিলাক কথা চৰকাৰৰ সমাজবাদী ঘোষিত নীতিৰ অন্তৰ্ভুক্ত নহয় জানো? গতিকে মই এই বিষয়ে চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলো আৰু লগতে বন কৰ বৃদ্ধি কৰিবলৈ নিৰ্দ্ধাৰিত মূল্যত চৰকাৰে ফেক্টৰী বিলাকৰ কাঠ ৰোগান বন্ধ কৰি খোলা বজাৰত মেলি দিয়ক।

১৩—৬৭৭৩

ঘোড়াবাৰ বাজেট বৃত্তাত মই আবকাৰী বিভাগৰ কানিৰ প্ৰচলনৰ বিষয়ে এই পবিত্ৰ সদনত প্ৰকাশ কৰিছিলো। আকৌ আজি পুনৰবাৰ কবলৈ লৈছো। অধ্যক্ষ মহোদয় আপুনি জানে যে ডিব্ৰুগড় জিলাত আটাইতকৈ কানিৰ প্ৰচলন বেছি হৈছে। আৰু ডিব্ৰুগড় জিলাৰ ডুমডুমা, কাকপথাৰ অঞ্চলত কানিৰ প্ৰচলন বেছি হোৱাৰ ফলত এই অঞ্চলৰ দুখীয়া বাইজ দিনে দিনে পোষিত হৈ যাব ধৰিছে। চৰকাৰে এই কানিৰ চোৰাং সোত বন্ধ কৰিবলৈ অকনো প্ৰচেষ্টা চলোৱা নাই। যদি চৰকাৰে অনতিপলমে এই চোৰাং কানিৰ সোত বন্ধ নকৰে তেনেহলে এই অঞ্চলৰ বাইজ কোনোদিনে দৰিদ্ৰতাৰ পৰা উদ্ধাৰ নহব।

(সময়ৰ সংকেট)

অধ্যক্ষ মহোদয়, অন্যান্য পিচপৰা জাতি সমূহৰ উন্নতিকল্পে ১ কোটি ১৭ লাখ টকাৰ আচনি লৈছে কিন্তু জনসংখ্যা অনুপাতে এই আচনিত টকা বহুত কম হৈছে। চৰকাৰে জানে যে অসমৰ শতকৰা ৭৫ ভাগ লোকেই অনুন্নত সম্প্ৰদায়ৰ লোক। এই লোক সকলৰ অৰ্থনৈতিক আৰু সামাজিক উন্নয়নৰ দায়ী চৰকাৰৰ গতিকে এই সামান্য টকাৰে কি আচনি কৰিব মই ভাবি পোৱা নাই। এই প্ৰসংগতে মই চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিব খুজিছো যে অসমত অতি পিচপৰা যিবিলাক আদিবাসী লোক আছে তেওঁলোকৰ উন্নতি কল্পে বেলেগ আচনি যুগুত কৰিব লাগে। তেওঁলোকৰ শিক্ষা দিক্ষা অৰ্থনৈতিক সামাজিক উন্নতিৰ কাৰণে নতুন প্ৰচেষ্টা চলোৱা দৰকাৰ হৈ পৰিছে। স্বাধীনতাৰ ২৬ বছৰ পাচতো তেওঁলোক অৰাহলিত হৈ থকাতো অতিদুখৰ কথা। তেওঁলোকৰও এদিন নিশ্চয় উল্ল চেতনা জাগি উঠিব আৰু তেতিয়া তেওঁলোকক জগৰীয়া কৰিলে নহব, গতিকে মই চৰকাৰক অনুৰোধ কৰিছো ইয়াৰ আগতে যেন ব্যবস্থা লয় এই বিচ্ছিন্ন হৈ যাব খোজা জাতি সমূহক পুনৰ সংগঠনৰ আগতীয়া ব্যৱস্থা কৰক।

(সময়ৰ সংকেট)

অধ্যক্ষ মহোদয়, মই বেছি কথা নকও আমাৰ চৰকাৰে যিমান আচনি লৈছে এই সকলোবোৰ যাতে ভালমতে বাধ্যকৰী কৰে তাৰ বাবে অনুৰোধ জনাই আজিৰ বক্তব্যৰ সামৰণি মাৰিলো।

Shri. Sudarshan Das :

মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, তাসামৰ মাননীয় মুখ্যমন্ত্ৰী তথা বিত্তমন্ত্ৰী মহাশয় ১৯৭৩/৭৪ ইংৰাজীৰ জন্য যে বাজেট এই সদনে পেশ কৰেছেন যদিও সেই

বাজেটে ২৫.৬৪ টাকা ঘাটত দেখানো হয়েছে তথাপি নুতন কর ধার্যা না করাতে আমি বিত্তমন্ত্রী মহোদয়কে অভিনন্দন জানাচ্ছি। কারণ, যে প্রদেশের শতকরা ৯৩জন গ্রামের মানুষ, দারিদ্র সীমারেখার নীচে জীবন যাপন করছেন এবং শতকরা ৭৫ জন লোক কৃষির উপর নির্ভরশীল নুতনকর ধার্যা করা হলে প্রত্যক্ষ বা পরোক্ষ ভাবে অধিকাংশ করেম বোজা তাদেরকেই বহন করতে হবে।

আসামের অর্থনীতি কৃষির ওপর নির্ভরশীল কিন্তু আজ, সমগ্র আসামের অর্থনৈতিক পরিস্থিতি বন্যা, খরা ইত্যাদিতে বিপর্যাস্ত। এই বন্যা এবং খরা জনিত পরিস্থিতির ফলে খাদ্য শস্য উৎপাদনে যে ব্যাঘাত সৃষ্টি হয়েছে তার ফলে শতকরা ৭৫ জন কৃষকের অর্থনৈতিক অবস্থা দিন দিন অবনতির দিকে যাচ্ছে। কৃষি উন্নয়ন কার্যসূচীত আসাম অবহেলিত। যদি কৃষি উন্নয়নের ব্যাপক কার্যসূচী গ্রহণ করাও হয় এবং চাখের কলন বাড়ানোর জন্য উন্নত ধরনের বীজ সাব ধান, যর ইত্যাদি দেয়া হয় তথাপি বন্যা নিয়ন্ত্রনের ব্যবস্থা যদি সম্পূর্ণ করা নাহ এবং জলসেচের পরিকল্পনা যদি বাস্তবে রূপায়িত করা নাহয় তাহলে সুন্দর সুন্দর পরিকল্পনা করেও সমস্যার সমাধান করা যাবেনা। গ্রামের অর্থনৈতিক অবস্থার উন্নতি না হলে প্রদেশের অর্থনৈতিক অবস্থা ভেলে পড়তে বাধ্য। আজ আসাম সরকার পৃথক জনসিঞ্চন বিভাগ সৃষ্টি করার যে কথা ঘোষণা করেছেন তার ফলে কৃষির উন্নতি হওয়ার যথেষ্ট সম্ভাবনা আছে। স্যার আজ, নিত্য প্রয়োজনীয় জিনিচ পত্রের দাম দিন দিন বেড়েই চলেছে। গ্রামের কৃষক সমাজ, নিয়ম মধ্যবিত্ত, মধ্যবিত্ত সমাজ সকলেই আজ দিশহারা হয়ে পড়েছেন। যদি দ্রব্যমূল্য বৃদ্ধি রোধ করা না হয় তাহলে, মধ্যবিত্ত সমাজের বিরাট একটা অংশ যারা চাকুরী জীবী তাদের বেতন বাড়িয়ে দিয়ে এই সমস্যার সমাধান করা জাবেনা। তাই আমি মনে করি দ্রব্যমূল্য স্থিতিশীল করার জন্য প্রয়োজনীয় ব্যবস্থা চরকারের হাতে নিতে হবে এবং প্রয়োজন বোধ করলে চাকুরী জীবীদের জন্য রেশন দেবার ব্যবস্থা করতে হবে। মাননীয় মুখ্যমন্ত্রী মহাশয় বলেছেন ১৯৭২ ইং জুলাই মাসের ভয়াবহ বন্যার ফলে ২৪.৬০ কোটি টাকার প্রায় বিষয় সম্পত্তি নষ্ট হয়েছে। বন্যা প্রতি বছর হয় এবং তার ফলে যথেষ্ট সম্পত্তি নষ্ট হয় তা সত্যি। এবং প্রতি বছর কোটি কোটি টাকা খরচ করা হয় কিন্তু আমরা দেখি যে বন্যা নিয়ন্ত্রনের জন্য যে কাজ হাতে নেওয়া হয় তা বর্ষার সময় নেওয়া হয়। যারফলে সমস্ত প্রকল্প জলে ভাসিয়ে নিয়ে যায় এবং ফলে সমূহ আর্থিক ক্ষতি হয়।

অধ্যক্ষ মহোদয়, কাছাড় নদী বহুল জেলা। বরাক, কাটাখাল, লক্ষাই, সিংলা নদী প্রধান। নাগালেণ্ড, মণিপুর, মেঘালয়, ত্রিপুরা এবং উত্তর কাছাড়ের জলরাশি এবং মিজোরামের সমগ্র জলরাশী এই সমস্ত নদীতে এষে পতিত হয়। তাই বৃষ্টি পাতের ফলে এ সমস্ত নদীতে জলস্ফীতি ও হয় বন্যা দেখা দেয়।

হিসাব করলে দেখা যায়, বন্যার ফলে ১ কোটি ৩৭ লক্ষ টাকার কৃষকের সম্পত্তি প্রতি বছর গাড়ে নষ্ট হয়। আমরা বহুদিন যাবৎ শুনে আসছি যে বরাকবাসী প্রস্তুত হবে। কিন্তু দুঃখের বিষয় আজ পর্যন্ত তার কিছুই হয় নাই। প্রতি ব্যসর এই বন্যার ফলে কাছাড়ের কৃষক সমাজ অর্থ নৈতিক দিক দিয়ে দিন দিন দুর্বল হয়ে পড়েছে। বরাক প্রকল্প বাস্তবায়িত হলে কাছাড় জেলার কৃষক সমাজেই শুধু উপকৃত হবেনা যে উচ্চ ক্ষমতা সম্পন্ন বৈজ্ঞানিক শক্তি উৎপন্ন হবে অদ্বারা নামতে জলচেরও ব্যবস্থা হবে শিল্পের ক্ষেত্র বিতুং শক্তি লাগিবে। তাই আমি মুখ্যমন্ত্রী মহাশয়কে অনুরোধ করবো মণিপুর সরকারের সঙ্গে কথাবার্তা বলে এর একটি ব্যবস্থা যেন অতি সত্ত্বর করেন। আমরা শুনেছি বরাক বাধ তৈরী হলে আমাদের প্রতিবেশী রাষ্ট্র বাংলা দেশ ও প্রয়োজনীয় অর্থ সাহায্য দিতে প্রস্তুত আছে। তাই আমি মুখ্যমন্ত্রী মহাশয়কে অনুরোধ করাই তিনি যেন মণিপুর সরকার এবং কেন্দ্রীয় সরকারের সাথে আলোচনা করে তার একটি সত্ত্বর ব্যবস্থা যেন করেন। অধ্যক্ষ মহোদয়, কাছাড়ে শোন বিল প্রথমে বোর চার আরম্ভ হয়। বুরো ধানের চারের ফলে প্রতি ব্যসর লক্ষা লক্ষ্য মন ধান আজ সমগ্র কাছাড়ে উৎপন্ন হয়। কিন্তু দুঃখের বিষয় সিংলা নদীর অকাল প্লাবনে শোনালি প্রতি ব্যসর কৃষক সমাজ সমূহ ক্ষতির সম্মুখীন হয় বারবার আবেদন নিবেদন করা সত্ত্বেও কৃষক সমাজ এই জমি রক্ষা করতে ব্যর্থ হয়েছেন। তাই, আমি বিভাগীয় মন্ত্রীর নিকট অনুরোধ করি, যাতে বুরো ফসল রক্ষা হয় তার জন্য সকল রকম ব্যবস্থা গ্রহন করার জন্য পাছ গ্রামে রাষ্ট্রীয়ত্ব কাগজের কল তৈরী হবে আমরা শুনে আসছি। কিন্তু কেন্দ্রীয় সরকারে ঘোষণা করেছেন যে, যদি আসাম সরকারে জমি অধিগ্রহণ না করেন তাহলে কাগজের কল তৈরী করা সম্ভব নয়। তাই আমি মুখ্যমন্ত্রীকে অনুরোধ করবো তিনি যেন অচিরেই জমি অধিগ্রহণের কাজ ত্বরান্বিত করেন।

মহোদয়, আসাম সরকার নিত্য প্রয়োজনীয় জিনিষ পত্রের পাইকারী ব্যবসা রাষ্ট্রায়ত্ত্ব করার জন্য আমি ধন্যবাদ জানাচ্ছি। কিন্তু এই বলিষ্ট পদক্ষেপাত কে বানচাল করার জন্য প্রতিক্রিয়াশীল মুনাফাখোর মজুতদার প্রভৃতিবা ষড়যন্ত্র

করছে। এই মহান কার্যকাণ্ডে প্রথম দিককার কথা কেহই অস্বীকার করবেন না কারণ একচেটিয়া পুঞ্জিপতিদের কাছ থেকে বারস্থা কেড়ে নেওয়া সহজ কথা নয়। যদি সকল শ্রেনীর রাজনৈতিক দল ও জনসাধারণের সহযোগীতা পাওয়া যায় তাহলে তাহা বাস্তবে রূপায়িত করা কঠিন হবেনা।

আর একটি কথা আমি ব্যক্ত করছি রাজ্যের প্রাথমিক শিক্ষকদের চাকুরী সরকারী চাকুরী হিচাবে গণ্য করার ফলে শিক্ষকদের অবস্থা উন্নতি হবে। সন্দেহ নাই। কিন্তু সাথে সাথে School Building গুলিকেও সরকার রাষ্ট্রায়ত্ত্ব করলে ভাল হয়।

পরিশেষে, অধ্যক্ষ মহাশয়, আমি একটি কথা আলোচনা করবো, কুন্ডকার, যারা মাটির বাসন তৈরী করে জীৱন যাপন করে আসামে তাদের অবস্থা অত্যন্ত শোচনীয় হয়ে পড়েছে, কারণ বাজারে এলুমিনিয়াম এবং অন্যান্য বাসন আমার সাথে সাথে এই শ্রেনী এক বিরাট আর্থিক সমস্যার সম্মুখীন হয়ে পড়েছে। তাই আমি বিভাগীয় মন্ত্রীর নিকট অনুরোধ করবো, সমস্ত সরকারী ষ্টলে ও রেস্তোরাঁয় ষ্টলে যেন মাটির বাসন ও শাল পাতার প্রচলন করেন যাতে এই শ্রেনী দুঃখ দুর্দশা থেকে রক্ষা পায়। এতে বহু দরিদ্রের অল্প সংস্থান হবে আর একটি বিষয়ে P.W.D. মন্ত্রী মহাশয়কে অনুরোধ করবো। তিনি যেন P.W.D. রাস্তার পাশে শতকরা ৮০ ভাগ ফলের ও শতকরা ২০ ভাগ দীর্ঘ স্থায়ী ফুলের ও ওষধির গাছ রোপন করার ব্যবস্থা করেন। এই বলে আমার বক্তৃতা শেষ করছি।

শ্রী উপেন সনাতন : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, ১৯৭৩-৭৪ চনৰ কাৰণে মুখ্যমন্ত্রী তথা বিত্তমন্ত্রী মহোদয়ে বাজেট ডাঙি ধৰাৰ কাৰণে তেখেতৰ শলাগ লৈছো। তেখেতৰ প্ৰতি আৰু এটা কথাত শলাগ লবলগীয়া হৈছে সেইটো হৈছে অতি কম সময়ৰ ভিতৰতে চিলেৰে পৰা ৰাজধানী তথাই তিনি গুয়াহাটীত ৰাজধানী গিৰ্মান কৰি ইয়াত বিধান সভা পাতিব পৰা অবস্থা কৰি দিছে।

এই বাজেটৰ ভিতৰত যিবিলাক আয় ব্যয় আছে সেই আটাইবিলাকৰ কথা মই উল্লেখ কৰিব নোৱাৰো। যিহেতুকে মোক মোটা মুঠি সময় বান্ধি দিছে সেই কাৰণে ময়ো মোটা মুঠি হিচাবে কেইটামান কথা কবলৈ ওলাইছো।

আমাৰ দেশত আজি “গৰীবি হতাৰ” শ্লোগান দিছে। এই শ্লোগানৰ মতে আমাৰ দেশৰ পৰা কেনেকৈ গৰীবি নাইকীয়া কৰিব পাৰি সেই কথা চিন্তা কৰা দৰ্কাৰ। আজি সকলোৱেই কৈ আছে যে আমাৰ দেশত যোৱা ২৫ বছৰে একো

উন্নতি হোৱা নাই। কিন্তু মই কওঁ উন্নতি হোৱা নাই কেনেকৈ? আমি যি ফালেই চাওঁ সেই ফালেই নতুন কিবা এটা দেখিবলৈ পাওঁ। ১৯৪৬ চনত তিনিচুকীয়াত দুই এটাহে টিনৰ ঘৰ আছিল। কিন্তু এতিয়া দেখিবলৈ পাইছো প্ৰায় শতকৰা ৮০ ঘৰ মানুহৰেই চিআই চিটৰ ঘৰ হৈছে। আমি বাস্তৱলৈ ওলাই আহিলেই দেখা পাওঁ ভাল ভাল বাষ্টা হৈছে বাস্তৱ কাৰ্যত ভাল ভাল ঘৰ হুৱাব হৈছে। গতিকে আমি কিয় কওঁ যে আমাৰ যোৱা ২৫ বছৰে একো উন্নতি নাই হোৱা বুলি? সিদিনা এজন মানুহে মোক সুধিছিল যে গৰীব হতাও মানে কি? গৰীব সকলৰ অন্তৰত যিবিলাক দুখ দৈন্য আছে সেই বিলাক নাইকীয়া কাৰণেই নাই গৰীব বিলাক নাইকীয়া কৰা।

মোটা-মোটি ভাবে মই ছটামান কথা কব খুজিছো, বহুলাই কবলৈ হলে দুঘণ্টা সময় লাগিব। সেইটো হৈছে মেডিকেল কলেজৰ কথা। মেডিকেল বিভাগত কোটি কোটি টকা খৰচ হৈছে। কিন্তু গাওঁ অঞ্চলৰ মানুহৰ দুৰ্ভাগ্য যে গাওঁত এটাও ডিচপেন্সৰি নাই, যত বা আছে তাতো বেৰ নাই, গতিকে মই কব খুজিছো গৰীব হতাও নে গৰীৱকো হতাও?

শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত মই কব খোজো যে শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত আমাৰ দেশ যথেষ্ট আগবাঢ়িছে যত এলপি স্কুল নাছিল তাত এলপি স্কুল হল, যত হাইস্কুল নাছিল তাত কলেজ হল আৰু যত কলেজ নাছিল তাত বিশ্ববিদ্যালয় হল। কিন্তু "কমাইছে লেণ্ডিয়াল আই আৰু খায় টুপিয়াল আই"। দুখীয়া মানুহে খেতি নকৰিলে চাউল আটা আদি টুপিয়াল আই খাব কব পৰা? গাওঁ অঞ্চলত যিবিলাক এলপি স্কুল আছে সেই বিলাকত বেৰ নাই, চালো নাই, সেই বিলাক চাবলৈ অফিচাৰ বিলাক নাযায়—যাব কেনেকৈ? গলে হাতত জোটা খুসি লৈ যাব লাগে। পি, ডব্লিউ. ডি, বিভাগত বহুত টকা খৰচ কৰা হৈছে, কিন্তু গাওঁ অঞ্চলত এটাও বাষ্টা ভাল কৰা নাই। বাজেটত মুখ্য মন্ত্ৰী তথা বিত্তমন্ত্ৰীয়ে বহুত টকা এই শিতানত ধৰা বুলি কৈছে, কিন্তু কাম কাৰ হব? এই বিভাগত হাজাৰ হাজাৰ টকা খৰচ কৰা হৈছে। বিভাগীয় অফিচাৰে টকা খাই ঘৰত বহি আছে, পি ডব্লিউ ডি মানুহ গাওঁলৈ নাযায়, টাউনত ঘূৰি ফুৰে। মুখ্য মানুহৰ ওচৰলৈ নাযায়। আমাৰ ৰাজ্যখনৰ সব মানুহ কিয় ধনী হব? আৰু ধনী হলে দুখীয়া শ্ৰেণী থাকিব কত? সমাজৰ এক শ্ৰেণীৰ মানুহ যে উন্নত হব লাগে আৰু আন এটা শ্ৰেণীক লাঠ মাৰিব লাগে সেইটো কথা নহয়।

মুখ্য মন্ত্ৰী মহোদয়ক মই এই কাৰণে ধন্যবাদ দিছো যে তেখেতে স্থিৰলব্ধ

পৰা ৰাজধানী নমাই আনিলে। কিন্তু সেইটো কৰিলেই নহয়, আজি আমাৰ গাওঁৰ মানুহ বিলাকৰ এখন স্কুল নাই, এখন ডিচপেন্সৰি নাই, এটা থাৰ্কিবলৈ ঘৰ নাই। আজি আমাৰ মানুহবোৰে ইপাৰো নাপাই আৰু সিপাৰো নোপোৱা হৈছে। সেই কাৰণে মই মুখ্য মন্ত্ৰী মহোদয়ক স্তুতিব খুজিছো যে গবীৰী হতাবনে গবীৰকো হতাব? এইটোৰ এটা সিদ্ধান্ত লব লাগে। মিনিষ্টাৰ বিলাকে মোক বেয়া পালেও মই কম যে তেও লোক গৱলৈ নাযায়, চাৰকুইট হাউচত থাকে, ডাক বাংলাত থাকে, তেওঁলোকক চাবলৈ গাওঁৰ পৰা দহ-বাৰ মাইল দূৰৰ পৰা মানুহ টাউনলৈ যায়। আমাৰ অফিচৰ সকলো কম টেণ্ডৰ নহয়। কোনোবা এজন মন্ত্ৰী অহা শুনিলেই ৰাষ্ট্ৰবিলাক যতপত ভাল কৰি পেলায়। ইন্দিৰা গান্ধী অসমলৈ আহোতে গোটেই গুৱাহাটীৰ পৰা তিনিচুকীয়ালৈকে সকলো ৰাষ্ট্ৰ ভাল কৰি পেলালে, কিন্তু গাওঁৰ ৰাষ্ট্ৰ পদূলি ভাল কৰাৰ কথা চৰকাৰে নাভাবে।

মি : স্পীকাৰ : আপুনি চমু কৰক।

শ্ৰীউপেন চন্দ্ৰ সনাতন : চাব, মই এটা কথাৰ পাতনিহে মেলিছো। কণ্ট্ৰোলৰ কথাৰে মই এতিয়া কওঁ। কণ্ট্ৰোলৰ চেনি বিচাৰিলে গাওঁৰ মানুহে নপায়, কিন্তু চাৰি টকা দিলে বজাবত চেনি পায়। কণ্ট্ৰোলৰ চেনি, ভাল চাউল খায় কোনে? সেইবিলাক খায় ধনী মানুহ বিলাকে, দুখীয়া মানুহে কণ্ট্ৰোলৰ চেনি খাবলৈ নাপায়। এইটো হল আমাৰ চাপ্লাই বিভাগৰ কথা।

গাওঁত কোনো এখন ডিচপেন্সৰি নাই।

আমাৰ দুখীয়া ৰাইজৰ বেমাৰ হলে টাউনলৈ যাব লাগে আৰু তাত ডাক্তৰক দেখুৱাব লাগে। ডাক্তৰে ঔষধ দিয়ে কিন্তু তেওঁলোকে পইচাৰ অভাবত কিনিব নোৱাৰে। আমাৰ মেডিচিন চৰকাৰে নিদিয় লালপানীয়েই আমাৰ প্ৰধান ঔষধ। এই ঔষধ সকলো বেমাৰতে ব্যৱহাৰ কৰিবলৈ দিয়া হয়। এই লালপানী একেবাৰে তিতা কুইনাইনৰ নিচিনা। খালে মানুহ কলাহে হৈ যায়। যি দুই এটা দামী ঔষধ জিখি দিয়ে সেইটোও পইচাৰ অভাবতে কিনিব নোৱাৰে।

অধ্যক্ষ মহোদয়, এল, পি স্কুলৰ সম্পৰ্কত মই এইটোকে কব বিচাৰো যে তাৰ শিক্ষক সকলে বহু দুৰৰ পৰা আহি কাম কৰিব লগা হয় আৰু ১৫ তাৰিখৰ পৰা ডি, আই অফিচত দৰমহা লবৰ কাৰণে বহি থাকিব লগা হয় কিন্তু দৰমহা নাপায়। চৰকাৰে তেওঁলোকক টকা নিদিয়া নহয় কিন্তু তেওঁলোকে ঠিকমতে দৰমহা নাপায়। এতিয়া মই ইয়াকে কব বিচাৰো যে, কিছুমান অফিচত যদি কিছুমান কৰ্মচাৰীয়ে বেয়া কাম কৰে সেই সকল মন্ত্ৰীৰ সম্পৰ্কীয় মানুহ হলেও

তাক উপযুক্ত শাস্তি দিব লাগে। আমাৰ সকলো অফিচাৰ বেয়া নহয়। কোনো কোনো ভাল অফিচাৰ আছে। সবহ ভাগ চৰকাৰী কৰ্মচাৰী য়ে দুখীয়া মানুহৰ প্ৰতি সহানুভূতি নেদেখুৱায় এই দৃষ্টি ভংগী পৰিবৰ্তন হব লাগে। আমাৰ গাওঁ আৰু বাগান বিলাকত আগতে কাবুলী বিলাকে ধাৰ দিছিল। এতিয়া এক শ্ৰেণীৰ মানুহ ওলাইছে যে তেওঁলোকে বাগানত শতকৰা ৪০ টকা হাৰে স্মৃত লৈ ধাৰ দিবলৈ আবন্ত কৰিছে। দোকানত বস্ত্ৰৰ যেনে মা-বাপ নাই ঠিক তেনেকৈ স্মৃত লোৱাবো মা-বাপ নাই। দুখীয়া মানুহে যাতে বেছি স্মৃত টকা ধাৰ লোৱাৰ প্ৰয়োজন নহয় তাৰ কাৰণে চৰকাৰে ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। আমি আয় হলেহে ব্যয় কৰিব পাৰো। কিন্তু আয় হয় কৰ পৰা ? উদাহৰণত মই আবকাৰী বিভাগকে উল্লেখ কৰো। এই বিভাগটো যেনে মদৰ মহলদাৰ আৰু কানী বেপাৰীৰ আয়ৰ কাৰণেহে কাম কৰে। চৰকাৰৰ পুজিলৈ তাৰ পৰা টকা নাহে। তিনিচুকীয়াত এটা সমবায় দিয়া হৈছে। কিছুমান মানুহ তাত মেম্বাৰ হৈছে আৰু প্ৰতিটো মেম্বাৰেই যদি গাই গোটিয়াকৈ টকা লয় তেন্তে চৰকাৰৰ খাজনা আহে কৰ পৰা ? তিনিচুকীয়া ওৱেৰহাউচত খবৰ কৰক। আৰু অফিচাৰ সকলৰ কাৰ্য্যকলাপ তদন্ত কৰি উপযুক্ত শাস্তি দিব লাগে। আজিকালি পান দোকানত, চাহ বাগানত, চাহ দোকানত, গেলা মালৰ দোকানত মদ বিক্ৰি হয়। গতিকে চৰকাৰে একসচাইজৰ পৰা বেভিনিউ নাপায়। গোটেইখিনি বেভিনিউ কৰ্মচাৰী সকলৰ পকেটলৈ যায়। গতিকে চৰকাৰে তদন্ত কৰি এই কৰ্মচাৰী সকলৰ চাৰ্ভিচ ৰেকৰ্ড ঠিককৰি লিখিব লাগে সেইমতে তেওঁলোকে প্ৰমোচন পাব লাগে। আজিকালি আমাৰ দেশৰ মানুহে ইংলেণ্ড আমেৰিকাৰ দৰে মদ খাবলৈ আবন্ত কৰিছে। অফিচাৰৰ প্ৰমোচন হবৰ সময়ত তেওঁলোকে ২৪ জন দুখীয়া মানুহ ধৰি আনি ৰেকৰ্ড কৰি প্ৰমোচন হয়। এতিয়া যিটো অৱস্থা হৈছে গাড়ীখন দেখিবলৈ ধুনীয়া কিন্তু ভিতৰত পেট্ৰল জাম হৈ যায়। আমাৰ চৰকাৰৰ আবকাৰী বিভাগ, ৰোগান বিভাগ আদিৰ অৱস্থাও তদ্রূপ। আমাৰ ৰাজ্যত যি ধৰণে আচনি দোৱা হৈছে সি যদি সম্পূৰ্ণৰূপে কাৰ্য্যকৰী হুলহেতেন তেতিয়া আমাৰ অসম ভাৰতৰ সমানে সমানে আগুৱাব পাৰিলেহেতেন। যদি এই অফিচাৰ সকলে দেশৰ মংগল কামনা কৰিলেহেতেন তেন্তে আমাৰ অশান্তিৰ কোনো কাৰণেই নাথাকিলেহেতেন। আজি আমাৰ প্ৰধান মন্ত্ৰীয়ে ন-দি কব ধৰিছে গৰীবী হতাণ্ড। কিন্তু কাৰ্য্য ক্ষেত্ৰত কি হৈছে গৰীবী হতাণ্ড হোৱা নাই গৰীবকহে হতাৱাৰ এটা চেষ্টা চলিছে।

Mr. Speaker : Order, Order. Here is an announcement. Jadu Samrat M. Hussain, I.B.M. (U.S.A.) has ~~propose~~ to entertain the hon'ble members of the House with a magic show in Room No. 1 (Congress Party Room) of the Assembly Building to-day just after the House rises. All the Hon'ble Members and the Members of the Press and Officers are requested to attend the show.

The House stands adjourned till 10 A. M. to-morrow.

ADJOURNMENT

The House then rose at 6 P. M. to meet again at 10 A. M. on Thursday the 13th June 1973.

Dated, Dispur
the 13th June 1973

P. D. Barua
Secretary
Assam Legislative Assembly